

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Είχομεν τελευταίως την ευκαιρίαν να επισκεφθώμεν την φίλην γείτονα Τουρκίαν, την χώραν όπου, κατά το πρόσφατον έτι παρελθόν, έσημειώθησαν δύο μεγάλα και ιστορικά γεγονότα: 'Η απόμάκρυνσις του από αιώνων εγκατεστημένου εκεί έλληνικού στοιχείου και η άνασυγκρότησις αυτής υπό την θερμουργόν πνοήν ενός μεγάλου ήγέτου και έμφυχτού, του Κεμάλ Ατατούρκ.

'Ητο φυσικόν εις το ταξείδιόν μας τούτο να μάς συνοδεύουν αί νωπαί άναμνήσεις μιας περιπετειώδους πράγματι εποχής.

'Ητο ακόμη φυσικόν να μη άντικρύσωμεν άσυγκίνητοι την βασιλίδα των Πόλεων, η οποία εις την μακραίωνα Ιστορίαν της άνθρωπότητος διεδραμάτισεν έκ περιτροπής τον πολυσύνθετον ρόλον ενός κέντρου πολιτικων και οικονομικών ζυμώσεων, ενός όρμητηρίου ειρηνικών και πολεμικών κατακτήσεων, μιας ισχυρής κίβωτου προηγμένου και άφομοιωτικού πολιτισμού.

'Εν τούτοις δέν ώφελεί η προσήλωσις και ή έμμονη είσπραξία άναμνήσεις. 'Οφείλομεν να είμεθα πραγματιστάι και να μη κατεδυνάμεθα από ένα ρωμαντισμόν, ό οποίος, εάν πρό δημιουργημένων ήδη καταστάσεων παρασύρη τον παρατηρητήν εις τό παρελθόν, θολώνει την όρθην κρίσιν και ζημιώνει την άντικειμενικότητα των παρατηρήσεών του.

Παρατηρήσαντες έπομένως την σημερινήν Τουρκίαν με πραγματιστικήν διάθεσιν, δέν είναι δυνατόν παρά να άναγνωρίσωμεν εις τού; σημερινούς ήγέτας της φίλης γείτονος την βαρείαν προσπάθειαν της άναδημιουργίας, η οποία πράγματι συντελείται με σταθεράν επιμονήν και συνειδητήν θεληματικότητα.

'Αλλ' η προσπάθεια αυτή άποβαίνει δυσχερής, δυσχερεστάτη μολοντί έχει ως ουσίωδη συντελεστήν αυτής, την μεγάλην προσωπικότητα του δημιουργού και έμπνευστού της σημερινής Τουρκίας, του Κεμάλ Ατατούρκ και όλην εκείνην την πλειάδα των αξίων συνεργατών του, διότι ό τουρκικός λαός, έκτός της μεγίστης άραιότητος αυτού εις μίαν χώραν έχουσαν άπόλυτον άνάγκην πλήθους εργατικών χειρών και νεωτέρου τεχνικού καταρτισμού, εύρίσκει εις μίαν ιδιότυπον και προφανώς μειονεκτικήν κατάστασιν, έρδσον μετά τό ξερξίωμα του 'Ελληνισμού, άπώλεσεν ένα στοιχείον εύφυές, δραστήριον και πολυπληθές, μετά του όποιου συνέζη, συνεργάξτετο και συνανεπτύσσετο.

'Ιδού τό πρόβλημα και τό άβίαστον έρωτηματικόν, όπερ άνακύπτει αυτομάτως, πρό της άντικειμενικής έρεύνης οίουδήποτε συντελού παρατηρητού.

Παρακολουθούντες όπωσδήποτε με άνυπόκριτον χαράν, τά άποφασιστικά βήματα της νέας Τουρκίας προς την πρόοδον, επιθυμούμεν να έξετάσωμεν και την σημερινήν, ήν είχε δι' ήμάς και όχι μόνον διά την πρώτην, η εκείθεν άπομάκρυνσις του έλληνικού πληθυσμού.

Οί 'Ελληνες πρόσφυγες άπο-

μακρυνθέντες έκ του τουρκικού κράτους εις μίαν μοιραίαν στιγμήν, καθ' ήν τά φυλετικά μίσση είχαν άποκορυφώθαι και κυριαρχήσει εις την ψυχήν των δύο λαών, κατόπιν μιας συνταρακτικής συγκρούσεως, κατέφυγον εις την χώραν μας, ως εις μητρικήν άγκλην, συναποκομίζοντες μετ' αυτών, και όλκ εκείνα τά έκτακτα πρόσόντα των, ζήτινα, και ίται υπό τό βάρος μιας πρωτοφανούς συμφοράς, δέν έβράδυναν να θέσουν εις ένεργείαν και πλήρη άπόδοσιν.

Μολοντί εγκατασταθέντες προχείρως, άμελετήτως και πλημμελώς, άστικώς τούλάχιστον, δέν έπαυσαν μοχθούντες και κατάρθωσαν να δημιουργήσουν πολλοί έξ αυτών μίαν έξέχουσαν οικονομικήν και κοινωνικήν κατάσταση, χάρις εις την προνομιούχον έμπορικήν των ιδιοφυϊάν, χάρις εις τās νέας και προηγμένας μεθόδους των καλλιέργειας της γης, χάρις εις τās έξειλιγμένας βιοτεχνικές και βιομηχανικές των ικανότητας, επίδειξαντες πάντοτε μίαν παραγωγικήν και γόνιμον δραστηριότητα κινούσαν τον θαυμασμόν και άποτελούσαν έλευστικόν άξιομίμητον παράδειγμα.

'Ιδού η κυριώτερα αίτία της δημιουργίας ευμηνών οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών χάρις εις τās όποιάς η χώρα ήμων, μολοντί μικρά, και πτωχή, δοκιμασθεϊσα δε σκληρά ρότατα κατά την τελευταίαν είκοσαετίαν, από πολλάς και διαφόρους πολιτικές και πολιτικάς περιπετείας, διέρχεται την δεινήν κρίσιν, ήτις μαστίζει την άνθρωπότητα, με μίαν έξαιρετικήν άντοχήν και με μίαν άξιοθαύμαστον καρτερίαν.

'Ο ταξιδεύων εις τό έξωτερικόν δέν έχει παρά να συγκρίνη την 'Ελλάδα με άλλας χώρας, διότι να διαπιστώση άμέσως, ότι υπό τον 'Ελληνικόν ούρανόν, παρ' όλκ τās καθημερινάς άντιζοότητας της ζωής μας, δέν φύεται η άποθάρρυνσις και ό κάματο; διότι οι 'Ελληνες άντιμετωπίζουν τās δυσχερείας της ζωής με ύπομονήν, αλλά και με ζωτικότητα, η οποία έξουδετερώνει άποτελεσματικώς τούτας και παρέχει την έντύπωσιν προηγμένου επίπέδου ζωής.

Πού όφείλεται τούτο; 'Οφείλεται πρώτον εις την

ουσίαν της 'Ελληνικής ψυχής, η οποία είναι μία και ένιαία εις τε τούς γηγενείς και τούς πρόσφυγας. 'Οφείλεται ακόμη εις την άρθαστον εργατικότητα των 'Ελλήνων και όφείλεται τέλος εις την άφθονον προσφοράν εργασίας, η οποία μακράν του να λιμνάξη και να άποσυντίθεται, εύρίσκει έν τη άνεπτυγμένη έπινοητικότητι της φυλής μας διέξοδον εις πάσαν έκδήλωσιν της οικονομικής ζωής προάγουσα και άναπτύσσουσα την ευημερίαν των κατοίκων και της Χώρας μας.

Ουδέν προδίδει σήμερα εις την 'Ελλάδα την κρίσιν, την όποιαν, έν τούτοις, ακόμη διερχόμεθα.

Εις τās όδοις των πόλεων μας δέν βλέπει τις ανθρώπους με χαμένον ήθικόν, έρμαία της ψυχικής των κοπώσεως και καταπτώσεως, όπως άλλαχού. 'Αντιθέτως βλέπομεν πάντας αισιοδόξους μαχητάς και βεβαίους διά την τελικήν επικράτησιν των, βλέπομεν έμφυχωμένους άνεργούς γνωρίζοντας καλώς πού κατευθύνονται και πώς πρέπει να φθάσουν εις τον σκοπόν των.

Εις την 'Ελλάδα υψύει η ζωη και η δράσις.

Και είναι φυσικόν τούτο. Διότι ειςτόν οργανισμόν αυτής καθ' έαυτόν υγιή και ζωτικόν-μετεγγίσθη διά της μικρασιατικής καταστροφής νέον αίμα, τό όποιον ταχέως έξήλειψε πάν έχθος κοπώσεως διά να φέρη την χώραν μας και πάλιν εις την πρώτην γραμμήν της οικονομικής δραστηριότητος. Τά άξιώλογα ταύτα άποτελέσματα έπιτυγχάνονται ένταυθα χωρίς μεγάλους ταγούς και είναι προϊόντα της ποσοτικής και ποιοτικής πυκνότητος του πληθυσμού της Χώρας μας και της φωτεινής άτομικής πρωτοβουλίας των κατοίκων της.

'Οφείλομεν την άναγνώρισιν τούτην εις τούς πρόσφυγας όχι μόνον ως παρηγορίαν έπανερχόμενοι έκ της Χώρας εις την όποιαν έξησαν και έθαυματούργησαν, αλλά και ως παρόρμησιν προς όλους τούς 'Ελληνας, οι όποιοι έγκλεισιν εις την ψυχήν των, άνωτέρας ικανότητας και γνωρίζουν να μεταβάλλουν τās ικανότητας ταύτας εις θαυμάσιους καρπούς, περιπειούντας τιμήν και εις αυτούς και εις την 'Ελληνικήν Πατρίδα.

K. Σ. ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ

Πίναξ Περιεχομένων

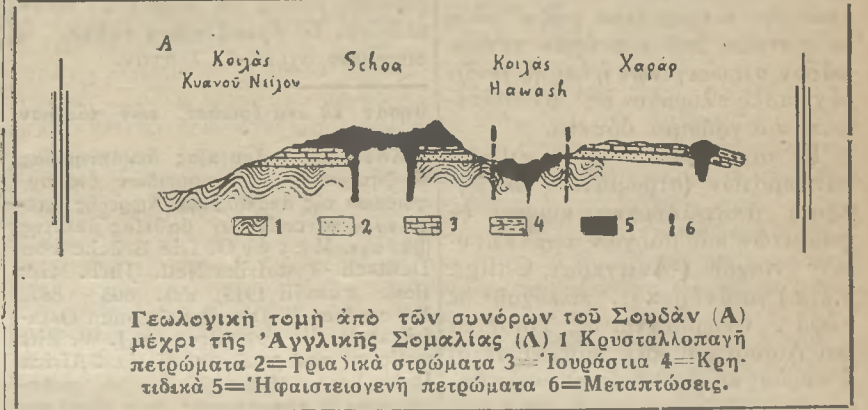
- ΣΕΛΙΣ 3. 100 ο/ο Money, υπό Irving Fisher.
- ΣΕΛΙΣ 5. Μελέτη της νομικής πλευράς των οικονομικών σχέσεων, υπό Η.
- ΣΕΛΙΣ 6. 'Η άναδιοργάνωσις της γεωργικής παραγωγής, υπό 'Αλ. Θ. Χρυσοστόμου. 'Η Διεθνής 'Εκθεσις Θεσσαλονίκης, υπό 'Εμμ. Βλάχου.
- ΣΕΛΙΣ 7. Πίναξ 'Οργανώσεως 'Υπηρεσιών 'Υπότης Μεγάλης Τραπεζής.
- ΣΕΛΙΣ 8. Οί όροι 'Εργασίας των Τραπεζιτικών ύπαλλήλων.
- ΣΕΛΙΣ 9. 'Αβαρία και Συνεισφοραί, υπό 'Ιακ. Α. Βελούζου.
- ΣΕΛΙΣ 11. 'Η από οικονομικής άπόψεως θέσις της Αύστραλίας έν τώ 'Ινδικώ και Ειρηνικώ 'Ωκεανώ.
- ΣΕΛΙΣ 13. Οικονομικά Ειδήσεις 'Εξωτερικού.
- ΣΕΛΙΣ 14. Κίνησις των κυριωτέρων έμπορευμάτων.
- ΣΕΛΙΣ 15. 'Ελληνικά Οικονομικά.
- ΣΕΛΙΣ 16. 'Ημερολόγιον πολιτικών και οικονομικών γεγονότων.

'Ο όρυκτός πλούτος της Αιθιοπικής Αυτοκρατορίας και η έκμετάλλευσίς αυτού

Του κ ΓΑΣΠ. ΜΙΣΤΑΡΔΗ, της 'Εθνικής Τραπεζής

1. Τα μέχρι των τελευταίων ετών γνωστά μεταλλεύματα και χρήσιμα όρυκτά έν τη Αιθιοπική Αυτοκρατορία ήσαν κυρίως ψήγματα χρυσού εις τās κοιλάδας ποταμών τιων του δυτικού και του νοτίου τμήματος (περιοχών Τσάνας, Γκάλλα κλπ.), χρυσοφόροι χαλαζιακάι φλέβες εις τά κρυσταλλοπαγή πετρώματα της περιοχής Wallega, μεταλλεύματα πλατίνης ίδια εις Yubdo (παρά τον πο-

κατά τά δυτικά του 'Αβησσινιακού 'Υψιπέδου και πετρώλαιον. 'Εκ τούτων κυρίως μόνον ό χρυσός, ό σίδηρος, τό όρυκτόν άλας, τό θεϊόν και η πότασσα έξεμεταλλεύοντο. 'Ολος ό άλλος όρυκτός πλούτος παρέμεινε άνεκμετόλλετος κυρίως διότι η χώρα έστερείτο κεφαλαίων, άφ' έτέρου δέ άπεφεύγετο η παραχώρησις της εκμεταλλεύσεως του εις ξένους. Τελευταίως όμως, ως γνωστόν, έ-

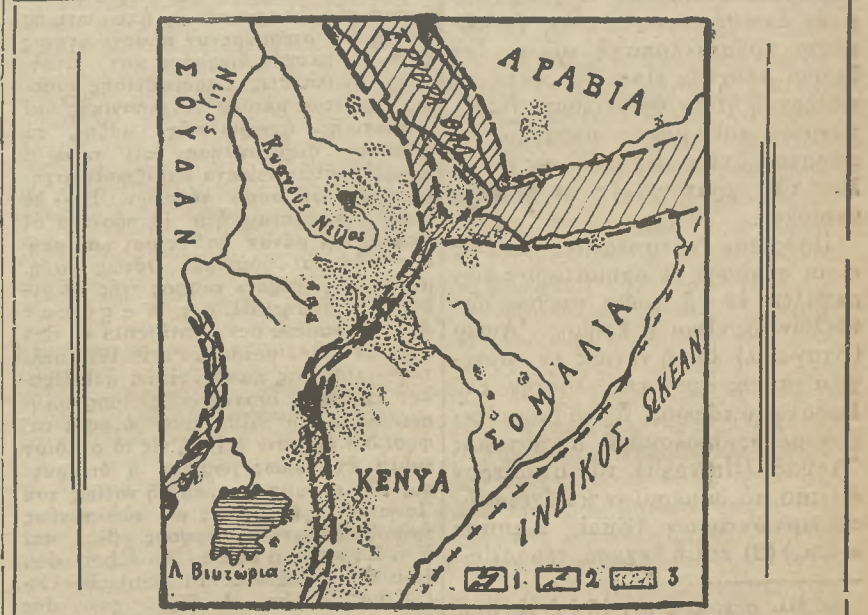

ταμόν Birbir), σιδηρομεταλλεύματα ίδια εις τās περιοχάς Selhoa (κοιλιάδα Κιανού Νείλου) και Τιγκρέ, μεταλλεύματα χαλκού, θεϊόν εις τινες ήφαιστειογενείς περιοχάς ίδια του Ντανακίλ, πότασσα εις τά βορειοανατολικά της χώρας (πεδιάδα Asale) κατά τά πρό; την 'Ερυθράϊαν μεθόρια εις Νεογενή ίδια στρώματα, γύψος εις Τριαδικά και Νεογενή στρώματα, ό ορυκτόν άλας (?) εις τās κατά τά βορειοανατολικά περιοχάς (?) και δη παρά τά όρη Haramat (ίνατο-

γένοντο τοιαύτα παραχωρήσεις διά τον όρυκτόν πλούτον του πλείστου της χώρας.

2. 'Ο όρυκτός πλούτος της Αιθιοπικής Αυτοκρατορίας ύπολογίζεται έν τώ συνόλω αυτού ως λίαν άφθονος. Τώ όντι δέ η γεωλογική σύστασις και η τεκτονική του ύπεδάφους παρέχουν πολλάς πιθανότητες, ότι άρκετά μεταλλεύματα και χρήσιμα όρυκτά εύρίσκονται εις άξιολόγους ποσότητας.

Τό εκ κρυσταλλοπαγών πετρωμάτων (γνευσίων, φυλλιτών, γρανι-

Μεγάλοι τεκτονικοί γραμμάι έν 'Αιθιοπία και ταίς γειτονικάίς χώραις. 1=Μεγάλοι τάφροι, 2=Άλλαι ηη-ξίγενείς γραμμάι, 3=Ήφαιστειογενή πετρώματα.

λικ. Τιγκρέ) και τās άλυμυρξς λίμνας του Ντανακίλ, μαρμαρυγίας (mica) εις την περιοχήν Χαράρ, γαιάνθρακες εις Τριαδικά στρώματα (?) έν τη περιοχί Τιγκρέ και

τών και συνητιών) ύπόβαθρον πλούσιον εις μεταλλεύματα, ως κατ' άρχήν και όλοι αί κρυσταλλοπαγείς μαζίς εμφανίζεται επί μεγάλης σχετικώς έκτάσεως έν τη χώρα και δη κατά τά δυτικώτερα αυτής (περιοχάς Wallega, Kafa κ.λ.π.), κατά τά νοτιοδυτικά εις τās μεταξύ των λιμνών Μαργαρίτας και Ροδόλφου περιοχάς, κατά τά βόρεια εις τās περιοχάς Τιγκρέ, 'Αμαρά και Γκοϊζάμ, τέλος δέ και κατά τά ανατολικά μεθόρια του 'Αβησσινιακού ύψιπέδου προς την έρημον 'Αφαρ (Ντανακίλ). Διαυλακοῦται δέ υπό πολυαριθμωv βαθυτάτων κοιλάδων ώστε πολλαχού εμφανίζονται και τμήματα

1) Δεδομένου ότι η Αιθιοπική Αυτοκρατορία στερείται παραλίαν, η παρουσία όρυκτού άλατος έν τη χώρα κέντηται μεγάλην σπουδαιότητα δι' αυτήν.

2) Βλ. σχ. και Vinassa de Regny y P. άρθρον Dancalia εις Enciclopedia Italiana, XII, 1931, ίδια σελ. 285.

3) Τά γαιανθρακοφόρα στρώματα της 'Αβησσυνίας είναι νεώτερα των της Εύρώπης και της Βορείου 'Αμερικής, φαίνονται δέ μάλλον ισόχρονα προς τά των 'Ινδιών (στρώματα Damuda).

“ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ,
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
 *Εσωτερικού Δραχ. 50.—
 *Εξωτερικού Δολ. 2.—
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρ. 5 —

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ :
ΓΕΩΡΓ. ΤΡΑΝΑΚΟΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56 β'

Τὰ ἐμβάσματα ἐπ' ὀνόματι τῆς « Τραπεζιτικῆς »

Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ Διαχειριστοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Περιοδικοῦ.

Παρακαλοῦνται ἰ. κ. κ. Συνδρομηταί, ὅπως γνωστοποιῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Περιοδικοῦ πᾶσαν μετβολὴν τῆς διευθύνσεώς των.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΥΠΟΥ

[Περίληψις άρθρου Δοκ. Η. Ζ. ἐκ τοῦ Dentshe Oeconomist].

Εἰς μίαν σύσκεψιν μεταξὺ ἀντιπροσώπων τῶν Τραπεζῶν καὶ Κρατικῶν Οἰκονομικῶν ἀρχῶν ὁ Πρόεδρος τῆς American Bankers Association Francis Zaw ἐξέθεσε τὸς κάτωθι κατευθυντηρίους γραμμάς τῆς πολιτικῆς τῶν Τραπεζῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐθνικῶν καὶ κρατικῶν τοιούτων (National — and State Banks):

μαζῶν ἡφαιστειῶν λιθῶν (1), αἷνες καλύπτουσι μείστον μέρος τῆς χώρας (βλ. σχ. 2).

Νεώτερα στρωσιγενῆ πετρώματα (Τριτογενῆ) δὲν ἀπαντῶσιν ἢ κυρίως κατὰ τὰ βορειοανατολικά, ἐγκλείουσι δὲ χρήσιμα τινα ὄρυκτα καὶ δὴ γύψον, ὄρυκτὸν ἄλλοσ καὶ πότασσαν.

3. Ἡ ὑπὸ τῶν λαβῶν καὶ τῶν πτωχῶν εἰς ὄρυκτὸν πλοῖτον Ἰουρασίων καὶ Κρητιδικῶν στρωμάτων ἐπικάλυψις εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς χώρας τῶν πλουσιωτέρων Κρυσταλλοπαγῶν καὶ Τριαιδικῶν πετρωμάτων ἀποτελεῖ κατ' ἀρχὴν μέγα μειονέκτημα. Τὸ πάχος τῶν λαβῶν καὶ τῶν Ἰουρασίων καὶ Κρητιδικῶν στρωμάτων εἶνε λίαν σημαντικόν. Κατ' ἀνάγκην ὅθεν αἱ μεταλλευτικαὶ ἔρευνοι καὶ ἐργασίαι θὰ περιορίζονται κυρίως εἰς μόνις τὰς περιοχὰς ὅπου ἔλλειπει τὸ ἐπικάλυμμα τοῦτο, ἢ τυγχάνει σχετικῶς λεπτόν.

θησαν τὰ ἐκατέρωθεν τῶν τάφρων τεμάχη.

Κατὰ τὸς τελευταίας δεκαετηρίδας τὸ ζήτημα τῶν ταφροειδῶν διαμορφώσεων τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς ἀπέτελεσεν ἀντικείμενον βαθείας μελέτης (βλ. σχ. Meyer O. Die Brüche von Deutsch-Ostafrika Neu. Jhrb. Min. Beil. xxxviii 1915, σελ. 805 - 881. Krenkel E. Die Bruchzonen Ostafrikas, Berlin 1922 Gregory J. W. Rift valleys and geology of East Africa 1921 κ.λ.π.) φαίνεται δὲ ὅτι τὸ πιθανώτερον ὁ σχηματισμὸς τῶν εἰναι συναφῆς πρὸς ἔξαρσιν τοῦ τμήματος τοῦτου τῆς λιθοσφαιρας κατὰ τὰ τέλη τοῦ Μεσοζωικοῦ με τῶσιν σχηματισμῶν εἰδους ἀντικλινῶσ (διευθύνων κυρίου ἄξονος Β - Ν) εἰς τὸν θόλον τοῦ ὁποῦοι εὐαχματισθῆσαν ρήγματα διευθύνσεως ἰδίᾳ Β-Ν, χωρὶς δὲ μεταξὺ τοιούτων ρηγμάτων κείμεναι ὑπέστησαν καθίζησιν σχηματισθεῶσιν οὕτω τάφρων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ αἰτία τὰ προκαλέσαστα τὴν ἐλαφρὰν κύρτωσιν δέον ν' ἀναζητηθῶσι κυρίως εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν ἡπειρωτικῶν μαζῶν Ἀφρικανικῆς μετατοπιζομένης πρὸς ΒΔ, καὶ Ἀσιατικῆς μετατοπιζομένης ἀντιθέτως πρὸς Ν. ἢς ἐνεκεν καὶ βορειότερον προεκλήθη ὁ σχηματισμὸς τῶν Ἀλπικῶν πτυχῶν. Τὸ κυριότερον μῆμα τῆς Ἀφρικανικῆς ἡπειρωτικῆς μάζης ὡς στεροῦμενον πλαστικότητος ἀντὶ νὰ πτυχθῆ διεσπάσθη κατ' ἀνάγκην. Ἀκολούθως σημειώθησεν ἡ τῶσ ὡς ἀπώσεως μεταξὺ Ἀφρικανικῆς καὶ Ἀσιατικῆς ἡπειρωτικῆς μάζης, τὰ ρήγματα διηρυνθῆσαν καὶ τεμάχια μεταξὺ αὐτῶν κείμενα καθίζησαν, σχηματισθεῶσιν οὕτω τάφρων. Ἐκεῖ δὲ ὅπου ἡ διεύρυνσις ἦτο ἰσχυρότερα αἱ τάφροι ὄχι μόνον βαθύτεραι κατέστησαν ἀλλὰ καὶ εὐρύτεραι. Οὕτως ἐσχῆ ματίσθη ἡ εὐρεία τάφρος τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης (βλ. σχ. Wegener A. La Genèse des continents et des Océans γαλλ. μετάφρ. Paris 1924 σελ. 135-136), ἢτις κατὰ Triulzi καὶ Heccker ἔχει ἤδη ἰσοστατικῶς ἰσορροπήσει. Αἱ ἐν τῷ Αἰθιοπικῷ ἑλίφει τάφροι δὲν ἔχουσιν ἐξελθῆ εἰς τὸ στάδιον τοῦτο, ἔχει ὅμως χωρήσει ἡ διεύρυνσις τῶν ρηγμάτων πλέον ἢ νοτίως τοῦ Ἰσημερινοῦ (σχετικῶς μετὰς νοτίως τοῦ Ἰσημερινοῦ τάφρους βλ. καὶ Kohlschütter E. Über den Bau der Erdkruste in Deutsch-Ostafrika, Nachr. d. Kgl. ges. der Wiss. Göttingen, Math-Phys. Kl. 1911), τοῦτου δὲ ἐνεκεν καὶ αἱ τεράσσια ποσότητες λαβῶν αἰτίνες ἐξέχθησαν, ἰδίᾳ κατὰ τὴν Τριτογενῆ, ἐν τῇ χῶρῃ ταύτῃ.

(1) Αἱ λάβαι αὗται ἐξεγυῖθησαν κυρίως τὸ πιθανώτερον κατὰ τὴν Κρητιδικὴν καὶ τὴν Παλαιοτριτογενῆ (σειρὰ Magdala) ἀποτε οὖνται δὲ ἰδίᾳ ἐκ δολεριτῶν καὶ βασαλτῶν. Κατὰ τὴν βάσιν ἀπαντῶσι καὶ παλαιότεραι λάβαι (σειρὰ Ashanji), αἰτίνες θεωροῦνται ὑπὸ τινῶν (Blanford W.L. Observations on the geology and zoology of Abyssinia, London 1870) ὡς μὴ νεώτεροι τοῦ Ἰουρασίου. Νεώταται λάβαι (Πλειστοκαινικαὶ καὶ Πλειστοκαινικαὶ) ἐκ τραχεῖτων ἰδίᾳ καὶ βασαλτῶν (σειρὰ Aden) ἀπαντῶσιν ἐπίσης εἰς τινὰς περιοχὰς (κοιλὰδα Hawash κ.λ.π.), εἰς ἃς πολυάριθμα ἕλην ἡφαιστειῶν Afdera Biru πρὸς τὰ σύνορα τῆς Ἐρυθρᾶς, Dofané, Erta-Alé, Dabita, gielu παρὰ τὴν κοιλὰδα Hawash κ.λ.π.). Ἀν τινὰ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ κατὰ τοὺς ἰστορικοὺς χρόουσ, ὡς καὶ θειωνεῖαι καὶ ρηγμαῖ πηγαῖ (Afallo, Arra Seitan κ.λ.π.

1. Αἱ Τράπεζαι διατελοῦν γενικῶς ὑπὸ τὸ Κράτος μεγάλῃ ρευστότητος κεφαλαίων. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἡ ὑπερρευστότης αὕτη δὲν εἶνε πλέον ἀναγκαία, οὐδὲ κἂν ἐπιθυμητή.

2. Ἐκ τῶν τακτικῶν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν δὲν προκύπτουσι ἐπαρκεῖς δυνατότητες βραχυπρόθεσμου τοποθετήσεως τῶν Κεφαλαίων τῶν Τραπεζῶν.

3. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ρευστοποιήσῃ τις τὴν ὅλην οὐκονομίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐντὸς 90 ἡμερῶν. Παρίσταται κατὰ συνέπειαν ἀνάγκη, ὅπως τὰ παρὰ τῶν Τραπεζῶν τιθέμενα εἰς διάθεσιν τῆς Οἰκονομίας Κεφάλαια μὴ καθίστανται ἅπαντα ἐξοφλητέα ἐντὸς 90 ἡμερῶν.

4. Ἐπιβάλλεται, ἀπὸ μίαν ἀρχὴν συντηρητικῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν, ὅπως ἐκάστη Τράπεζα ἀναλόγως τῆς δυναμικότητος αὐτῆς τοποθετῆ εἰνα ποσὸν τῶν κεφαλαίων τῆς εἰς μακροπρόθεσμα δάνεια.

5. Πείσεται ὅσαι καλαὶ Τράπεζαι θὰ ἦσαν σήμερον ἐν πτωχεύσει ἀνευ τῶν εἰσοδημάτων τῶν προερχομένων ἐκ τοιούτων μακροπρόθεσμων τοποθετήσεων.

Ἡ διασάφισις αὕτη τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀμερικανῶν Τραπεζιτῶν, ἀναφερομένη εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Roosevelt, ἀν καὶ καθ' αὐτὴν ἀνεπίσημος εἶναι ἐν τοῦτοις μεγαλύτερας σημασίας διὰ τοὺς διευθύνοντας τὰς ἐργασίας τῶν Τραπεζῶν διότι μέχρι σήμερον τοσόν οἱ Κρατικοὶ Οἰκονομικοὶ ἐλεγκταὶ ὄσον καὶ οἱ ἐλεγκταὶ τοῦ Συνδέσμου Ἀποθεματικῶν Τραπεζῶν οὐδεμίαν ἐπέτρεπον παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς αὐστηρᾶς βραχυπρόθεσμου τραπεζιτικῆς πιστώσεως. Κατὰ τελευταία εἰρη κατεβάλλετο προσπάθεια ἐν' ἡμερικῇ περιορισμοῦ τῶν τραπεζῶν εἰς ἐργασίας ὅσον τὸ δυνατόν εὐχερότερον οὐκονομικοῦ χαρακτῆρος καὶ τελείως ἀπάλλα τῆς αὐτῶν ἀπὸ πιστώσεως πρὸς τὴν βιομηχανίαν, τὴν ἀγροτικὴν οὐκονομίαν, ὡς καὶ ἀπὸ μεσοπρόθεσμου τοποθετήσεως. Ἡδὴ ἡ δὴλωσις ἀναφέρει, ὅτι εἶναι ἐπιθυμητὴ ἡ δημιουργία συνδέσμου μεταξὺ

μεσοπρόθεσμου καὶ μακροπρόθεσμου πιστώσεως. Ἐν Γερμανίᾳ δὲν ἐφηρμόσασεν τὴν μέθοδον τοῦ περιορισμοῦ τῶν βραχυπρόθεσμων πιστώσεων καὶ σήμερον βλέπουσιν, ὅτι αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι ἀναγνωρίζουσιν ἐμμέσως τὴν ὀρθότητά τῆς τοιαύτης τραπεζικῆς πολιτικῆς. Ἐν τῇ πραγματικότητι εἶναι ὀλίγον δυσχερῆς ἡ διάκρισις μεταξὺ βραχυπρόθεσμου καὶ μακροπρόθεσμου πιστώσεως ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καὶ τῆς ἀγροτικῆς οὐκονομίας. Ὡς γνωρίζουσιν ἐκ τῆς πείρας εἶναι δυνατὴ ἡ παγιοποίηση καὶ μακροπρόθεσμων πιστώσεων χωρὶς νὰ εἶναι δυνατόν ν' ἀποδοθῆ εἰς τὸν πιστοῦχον ἐν περιπτώσει γενικῆς οὐκονομικῆς στασιμότητος καὶ παγίωσεως τῶν πιστώσεων ἢ μορφή τῆς προχείρου διευθύνσεως ὡν ἐργασιῶν αὐτοῦ ὡς ἐπίσης χωρὶς νὰ εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ σκέψις περὶ γενικῆς ρευστοποιήσεως τῶν παγωμένων πιστώσεων.

[Ἐκ τοῦ Accountant, περίληψις άρθρου τοῦ καθηγητοῦ J. H. Jones «περὶ νομισματικῶν ἀνιγνωμιῶν».

Τὸ πολὺ κοινὸν ἤρχισε πάλιν νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ νομισματικὸν πρόβλημα, τινὲς δὲ ἰσχυρίζονται, ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸν χρυσοῦν κανόνα. Ὁ Πρόεδρος τῶν U. S. A. φαίνεται, ὅτι παραδέχεται ἤδη μᾶλλον ὀρθοδόξου ἀποψέως περὶ νομισματος καὶ ἡ ἐξωτερικὴ ἀξία τοῦ δολαρίου τελευταίως εἶνε σχετικῶς σταθερὰ. Αἱ χῶραι τῆς ομάδος τοῦ χρυσοῦ ἐπέτυχον δι' ἀμοιβία, συνδρομῆς νὰ συγκρατήσῃσι τὸ νομίσμα τὰ των καὶ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἐμμένωσι πᾶση θυσίᾳ εἰς τὸν χρυσοῦν κανόνα. Τέλος ἡ στεργλίνα καὶ τὰ νομίσματα τοῦ Bloc τῆς στεργλίνας δεικνύουσιν ἐπίσης σι. ὑερότητα. Γενικῶς αἱ παρατηρούμεναι νῦν διακυμάνσεις δὲν διαφέρουσι πλὴν τῶν ἄλλοτε γενομένων ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Gold Standard ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν gold points. Ἡδὴ ὅτε τὰ νομίσματα δὲν συνδέονται πλέον πρὸς τὸν χρυσοῦν καὶ ἀπό-

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΡΑΠΕΖΑΙ

GENIKA

The International Banks. Ὑπὸ A. S. J. Baster. Ἐκδόσις P. S. King Λονδίνον σελ. 269. Τιμὴ 12 s. 6 d.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

The Economic and Financial Position of Italy. Ἐκδόσις τοῦ Information Department of the Royal Institute of International Affairs, Λονδίνον, σελ. 59, 2 s.

L' Evolution Economique de la grande-Bretagne depuis l'abandon de l'Etalon - Or 1931 - 1935. Ὑπὸ Joseph Pouzin σελ. 333, Τιμὴ 35 φρ. Librairie du Recueil Sirey, 22, Rue Soufflot Paris.

Germany's Foreign Indebtedness. Ὑπὸ C. R. S. Harris. (London). Ἐκδόσις H. Milford σελ. 124, Τιμὴ 5 s. net.

τον ὄριον διακυμάνσεως αὐτῶν δὲν ὑπαρχει ἡ παρμιμερὰ μεταβολὴ ζήτησεως εἰς τὴν ἀγορὰν συναλλάγματος συνεπάγεται δυσανάλογος μεγάλας μεταβολὰς εἰς τὴν τιμὴν τῶν νομισμάτων:

Τὸ γεγονός τοῦτο καὶ μόνον ὡς ὑποδηλοῦν λαμβάνουσαν ἀσάθηναν εἰς τὰς χῶρας ἐν αἷς τὸ ἄνω φαινόμενον συμβαίνει, δὲν δύναται νὰ προταχθῆ ὡς ἐπιχείρημα κατὰ τῆς ἀμέσου ἐπάνοδου εἰς τὸν χρυσοῦν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ παρατηρούμενη ἐσχάτως συνεχῆς σταθερότης τῶν συναλλαγματῶν ἀγει εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ὁ χρυσοῦς κανὼν «πραγματι» πάλιν ἰσχύει καὶ ὅτι ἄλλο δὲν μένει ἢ νὰ νομιμοποιηθῆ οὕτος. Προσωπικῶς ὁ ἀρθρογράφος φρονεῖ ὅτι ἡ ἄμεσος ἐπάνοδος εἰς τὸν χρυσοῦν κανόνα θὰ ἦτο πρόωρος καὶ θὰ ἦγεν ἴσως εἰς νέαν καταστροφὴν.

ΘΕΡΜΙΣ

ΑΝ.ΒΙΟΜΗΧ.ΕΤΑΙΡΙΑ

“ΘΕΡΜΙΣ”

ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ

ΛΕΒΗΤΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ

ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ

ΧΑΛΥΒΔΙΝΑ ΕΡΜΑΡΙΑ

ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

Κ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΕΠΙΠΛΑ:ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΚΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΕΝ ΔΙΖΟΠΟΛΕΙ-ΑΘΗΝΩΝ
 ΤΗΛ. 80-771

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔ. ΣΤΑΔΙΟΥ, Ν° 4-ΑΘΗΝΑΙ
 ΤΗΛ. 20-795

ἐκ τῶν σχετικῶς κατωτέρων στρωμάτων αὐτοῦ. Εἰς τὴν ἐμφάνισιν καὶ κατωτέρων στρωμάτων συντελεῖ καὶ ἡ πτυχῶσις τῶν κρυσταλλοπαγῶν τούτων πετρωμάτων (διευθύνουσι πτυχῶν ἰδίᾳ ΒΔ - ΝΑ) καὶ ἡ παρουσία μεταπτώσεων.

Εἰς ὀλόκληρον ὄριον σχεδὸν τὸ κεντρικόν, ἀνατολικὸν καὶ νότιον τμήμα τῆς χώρας ὡς καὶ εἰς μέγα μέρος τοῦ βορείου ἢ ἐκ κρυσταλλοπαγῶν πετρωμάτων μᾶζα αὕτη καλύπτεται ὑπὸ νεωτέρων πετρωμάτων στρωσιγενῶν ἢ ἐκρηξιγενῶν οὐχὶ πολὺ πλουσιῶν εἰς μεταλλεύματα καὶ χρήσιμα ὄρυκτα.

Τὰ κατώτερα τῶν στρωσιγενῶν πετρωμάτων (στρώματα Ἐντιγκρατ) ἀποτελούμενα κυρίως ἐκ ψαμιτιῶν καὶ μαργῶν περικλείουσιν ἐνιαχοῦ (Ἐντιγκρατ, Chilga κ.λ.π.) γαιάνθορκας, ἄλλοχοῦ δὲ γύψου. Θεωροῦνται ὡς Τριαδικὰ καὶ Λιάσια καὶ δὲν ἐμφανίζονται ἢ κυρίως κατὰ τ' ἀνατολικά μεθόρια τοῦ Ἀθησυνιακοῦ ὑψ.πιδου εἰς τὰς βορείους περιοχὰς Τυγκρῆ, Ἄμαρά κ.λ.π., ἐν τῇ κοιλὰδι τοῦ Κυανοῦ Νεῖλου καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὰ νοτιώτερα περιοχὰς Βοραν καὶ Gurra. Τούτων ἐπικείμεναι ἀσβεστολίθοι (στρώματα Antalo) Ἰουράσιοι (1), ὧν ὑπέρχκεινται ψαμιτῖαι, ἐπίσης Ἰουράσιοι (ἢ ἴσως καὶ Παλαιοκρητιδικοί). Κατὰ τὰ νοτιοανατολικά δὲ τῆς χώρας (περιοχὰς Ὀγκαδέν, Ἄμαδέν, κ.λ.π.) ἐμφανίζονται ἐκτεταμένα Κρητιδικὰ στρώματα.

Ὅλα τὰ Μεσοζωϊκὰ ταῦτα στρώματα συνολικοῦ πᾶχους 1000 μ. ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐπιχειμένην κρυσταλλοπαγῆ μᾶζαν, δὲν ἔχουσι πτυχθῆ, εἶναι δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτιον ὀριζοντίως διατεταγμένα καὶ μόνον μεταπτώσεις παρατηροῦνται εἰς αὐτὰ ὡς εἰς ὄλας τὰς κρατογενοῦς τεκτονικῆς περιοχὰς.

Πρὸς τὰς μεταπτώσεις ταύτας εἶναι συναφῆς ὁ σχηματισμὸς τῶν μεγάλων ἐν τῇ χῶρᾳ ταφροειδῶν κοίλων ὡς εἶναι ἡ ἔρημος Ἄφαρ (Ντανικίλ) καὶ ἡ νοτίως ἐν συνεχείᾳ ταύτης πρὸς τὴν λίμνην τοῦ Ροδόλφου τάφρος, ἢς τὸ βορειότερον μέρος ἀκολουθεῖ ὁ ποταμὸς Ἄουακ (Hawash), τὸ νοτιώτερον ὁ Οἰο, τὸ δὲ μεσαῖον κατέχεται ὑπὸ λιμνῶν τινῶν (Zuai, Lamina κ.λ.π.) (2) καὶ ἡ ἐκχυσίς τεραστίων

(1) Βλ. σ.τ. Douville H. Examens des fossiles rapporté du Choa par M. Aubry. Bull. Soc. géol. Fr. 3η σειρά 1886 σ. 225 - 241 Fu t t e r K. Beiträge zur Kenntnis der Jura in Ost. Afrika, Zeitschr. Deutsch. Geol. Gesellch. 1893 σελ. 1-49, 1897 σελ. 568-627. H a u g E. Traité de géologie, Π. 2. σελ. 1033

(2) Τὸν σχηματισμὸν τῶν ταφροειδῶν τούτων διαμορφώσεων, αἰτίνες πρὸς βορρᾶ, μὲν συνεχίζονται μέχρι τοῦ Ταύρου (Ἐρυθρὰ Θάλασσα, κοιλὰς Ἰορδάνου κ.λ.π.), πρὸς νότον δὲ μέχρι τοῦ Ζαμβέζη (βλ. σχ. καὶ Neum a y r U h l i g Erdgeschichte I. Allg. Geol. 2a έκδ. Leipzig-Wien 1897 σελ. 369 K o b e r L. Der Bau der Erde 2a έκδ. Berlin 1928 σελ. 95 - 98) ἀπέδιδεν ὁ Suess εἰς συνεχείᾳ ουστολής τῆς γήινης μάζης (Kontraktion) σηματισμὸν καθίζησεων. Τοῦναντίονοι Martonne, Leparant, Uhlig, Jaeger καὶ ἄλλοι τινὲς ἀποδίδουσι ταῦτα εἰς συνεπέιᾳ πίεσεων πλεονικῶν τῶσιν ἐξάρσεως τοῦ τμήματος τοῦτου τῆς λιθοσφαιρας καὶ διάρρηξιν αὐτοῦ (Antiklinal ήKompressions hypothese), ἢς ἐνεκεν ἐξή-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Ἡ «Τραπεζιτική», δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ ὁποίου ἡ ἐμφάνισις δὲν ἦτο προϊόν στιγμιαίας ἐμπνεύσεως, ἀλλὰ πραγματοποιήσις ὠρίμου καὶ καλῶς ἐσταθμισμένης ἀποφάσεως, ἐξεκίνησε πρὸ ἐνὸς ἀκριβῶς ἔτους μετ' αὐτοπεποιθήσιν, καὶ μετ' εὐκρινῆν πρόθεσιν νὰ δικαιοῦσιν τὴν ὑπαρξίν της.

Τὸ ἀλάνθαστον αἰσθητικὸν τῆς κοινῆς γνώμης περιέβαλε τὴν «Τραπεζιτικὴν» ἀπὸ τὰ πρῶτὰ της βήματα μετ' ἐπιμέλειαν καὶ ἀπεριόριστον ἐνέμεναι, δύο ἀληθῶς πολύτιμα ἐφόδια, τὰ ὁποῖα ἐπέτρεψαν εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν μας ὄργανον νὰ βαδίσῃ μετ' ἀσφάλειαν καὶ σταθερότητα.

Ἡ συμπλήρωσις τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐκδόσεώς μας ἀποτελεῖ κατάλληλον εὐκαιρίαν, τῆς ὁποίας εὐχαρίστως ἐπιλαμβάνομεθα διὰ νὰ ἐκφράσωμεν εἰς τοὺς φίλους τῆς «Τραπεζιτικῆς» τὴν βαθυτάτην μας εὐγνωμοσύνην, δι' ὅσα εὐγενῆ αἰσθήματα εὗρον δι' αὐτὴν.

Θὰ εἴμεθα ἐν τούτοις εὐνοεῖς, ἐὰν μᾶς ἀναγνωρισθῇ, ὅτι δὲν ἀνεμένομεν τὴν εὐκαιρίαν ταύτην διὰ νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν μας κοινὸν πόσον γνωρίζομεν νὰ ἐκτιμῶμεν τὴν ἐνθάδρουσιν, τὴν ὁποῖαν εὗρομεν παρ' αὐτῶν.

Εἰς τὸ ἔτος, τὸ ὁποῖον σήμερον συμπληροῦται, ἐμένοιμεν αὐστηρῶς προσηλωμένοι εἰς τοὺς σκοπούς, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔφεραν εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν ζωὴν καὶ οὐδεμίαν παρε

λείψαμεν προσπάθειαν, ὥστε νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὰς δικαιοτάτας ἄλλωστε ἀξιώσεις ἐνὸς ἐκλεκτοῦ κύκλου ἀναγνωστῶν, ὁ ὁποῖος μᾶς κάνει τὴν ἰμὴν νὰ ἐνδιαφερέται διὰ τὴν προσπάθειάν μας καὶ ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ αὐστηρὸν καὶ ἀπαιτητικὸν κριτὴν.

Δὲν ἰσχυρίζομεθα, ὅτι ἐξωφλήσαμεν τὰς πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μα: βαρυτάτας πράγματι ὑποχρεώσεως.

Ἀντιθέτως πιστεύομεν, ὅτι παραμένομεν οφειλέται πάντοτε πρὸς αὐτούς.

Οὐδέποτε ἐξ ἄλλου ἐπιστεύσαμεν, ὅτι δὲν παραμένει εἰσέτι ἔδαφος βελτίωσης καὶ προαγωγῆς τῆς ἀποδόσεώς μας. Τελούμεν μάλιστα ὑπὸ τὴν στυγερὴν ἀνησυχίαν τῆς καλλιτέρας ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν μας καὶ τῆς εὐρυτέρας ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγνωστῶν μας, θεωροῦμεν δὲ καθήκον νὰ ἀνανεώσωμεν τὴν ὑπόσχεσίν μας, ὅτι θὰ ἐργασθῶμεν μετὰ ζήλου διὰ τὴν ἀπότισιν τῆς πρὸς αὐτοὺς οφειλῆς μας.

Εἶναι μεγίστη δι' ἡμᾶς ἱκανοποίησις, ὅτι ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πολιτείας μας ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἰσχυρίζομεθα, ὅτι αἱ ὑποσχέσεις μας δὲν εἶναι κενοὶ λόγοι καὶ εἰσερχόμενοι μετὰ τὰς σκέψεις ταύτας εἰς τὸ δευτέρον ἔτος τῶν προσπαθειῶν μας ἀπευθύνομεν θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς φίλους τῆς «Τραπεζιτικῆς» καὶ τιθεῖμεθα ἐπὶ τὸ ἔργον μετ' ἀνανεωμένην ἐπιμονὴν καὶ ἀποφασιστικότητά.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»

Ἡ «Τραπεζιτική» πιστεύουσα, ὅτι ἡ βελτίωσις εἶναι βιολογικὴ ἀνάγκη ὅλων τῶν ζωικῶν ὀργανισμῶν, εὐχαρίστως συμπληρῶναι ἀπὸ τοῦ φύλλου τούτου τὰς στήλας τῆς ὡστε τὸ ὑπ' αὐτῆς παρεχόμενον ὑλικὸν νὰ εἶναι πικρὸτερον καὶ πολυμερέστερον.

Ὡς τὸς ἐκτὸς τῆς συνήθους τραπεζιτικῆς καὶ γενικῆς οικονομικῆς ὕλης τῆς προσθέσει ἀπὸ τοῦ φύλλου τούτου τακτικὴν κατὰ φύλλον ἀνασκόπησιν τῶν κυριωτέρων ἐμπορικῶν εἰδῶν, λεπτομερῆ ἀνασκόπησιν τῆς Ἑλληνικῆς οικονομικῆς καταστάσεως, ἡμερολόγιον τῶν ἀξιολογωτέων πολιτικῶν καὶ οικονομικῶν γεγονότων, καὶ εἰδικὴν τεχνικὴν τραπεζικὴν μελέτην.

Εἶναι πρόδηλος ἡ σημασία τῶν ἀνωτέρω συμπληρώσεων, ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τοῖς σκοποῦ καὶ τῆς ἀξίας των. Ἐχομεν πληρῆ ἐπίγνωσιν τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ εὐρυστία τῆς πληροφορικῆς μας συγκροτήσεως, ὅταν μάλιστα διὰ τινὰς κλάδους, ὡς εἶναι τὰ Ἑλληνικὰ οικονομικὰ δὲν ἀφθοισῶν αἱ πηγαί, ὑπάρχει δ' ἐξ ἄλλου μεγάλη ἑλλείψις πληθῶν καὶ ἐνημέρων στατιστικῶν.

Παρὰ ταῦτα ἀποδύομεθα εἰς τὴν νέαν προσπάθειαν ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι θὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς προσδοκίας τῶν ἀναγνωστῶν μας καὶ μετὰ τὴν φιλοδοξίαν νὰ καταστῶμεν εἰς αὐτοὺς χρησιμώτεροι.

Οἱ ἀναγνώσται μας δύνανται νὰ εἶναι ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι αἱ εἰς αὐτοὺς παρεχόμεναι πληροφορίαι θὰ εἶναι ἀπολύτως ἀκριβεῖς καὶ ἀποκαθαρμέναι ἀπὸ συμφεροντολογικὰς ἐπιδράσεις πρὸς τὰς ὁποίας εἴμεθα ἀπολύτως ξένοι.

Πιστεύομεν δὲ ἡ νέα αὕτη προσπάθεια θὰ ἐκτιμῆθῃ προσηκόντως παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Τραπεζιτικῆς» καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀπαιτητικὴν ἰσορροπίαν τῆς ὕλης, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἐπιπροσέτις οὐκ ἐπιδοτικὸς ἀναγνωστικὸς τοῦ κοινού.

Ἡ ΝΟΜΙΚΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗ

Μία ἄλλη ἀξιόλογος καινοτομία τῆς «Τραπεζιτικῆς» εἶναι ἡ νομικοοικονομικὴ τῆς στήλης.

Ἡ στήλη μας αὕτη δὲν ἔχει τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον ἐπιτυχῶς ἄλλωστε ἐπιδιώκουν τὰ εἰδικὰ παρ' ἡμῖν νομικὰ περιοδικά.

Σκοπὸς τῆς νέας στήλης μας, ὡς ἀναπτύσσεται εἰς τὴν οἰκείαν σελίδα μας, εἶναι ἡ ἐμπραγματεῦμένη διαπραγματεύσις τῶν νομικῶν ἐκείνων θεμάτων, τὰ ὁποῖα εὐρίσκου ἐφαρμογὴν εἰς τὴν τραπεζικὴν καὶ συναλλακτικὴν τεχνικὴν.

Εἰς τὴν στήλην ταύτην θὰ ἀναπτύξωμεν συστηματικῶς τὸν μηχανισμὸν καὶ τὴν οὐσίαν τῶν διαφόρων νομικῶν τύπων, οἱ ὁποῖοι ἐτάχθησαν εἰς τὴν διευκόλυνσιν καὶ ἐξυτηρίεσιν τῶν συναλλαγῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν στήλην θὰ παρουσιάσωμεν τὰ συμπεράσματά τῆς νομολογίας ἐπὶ τῶν τραπεζικονομικῶν ζητημάτων καὶ θὰ φροντίσωμεν νὰ ἀποκαλύψωμεν τὴν πλευρὰν ἐκείνην τῶν νομοθετημάτων, ἡ ὁποία ἐστερημένη τῶν τεχνικῶν νομικῶν τύπων περισσότερο ἐνδιαφέρει τοὺς συναλλασσομένους.

Νομίζομεν, ὅτι διὰ τῆς νέας μας ταύτης προσπάθειας συμπληροῦμεν τὸ αἰσθητὸν κενόν, τὸ ὁποῖον προήρχετο ἐκ τῆς ἐν ἀγνοίᾳ τῆς καθημερινῆς πράξεως διαπραγματεύσεως πολυπλόκου νομικῶν σχέσεων καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ νέα μας στήλη θὰ παρέχῃ ὠφέλειαν καὶ εἰς τοὺς τραπεζιτικούς, οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται νὰ βαδίσουν ἄνευ τῆς νομικῆς καὶ εἰς τοὺς νομικούς, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας των δὲν δύνανται νὰ ἀγνοήσουν τὴν ἐπικουρίαν τῶν πορισμάτων τῆς πράξεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

Ἡ ἐξημερὶς μας κατενόησεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὸ ἐσώτερον περιεχόμενον καὶ τὴν ἀξίαν τῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ πρακτικοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον αὕτη ἐπιδιώκει.

Πράγματι ὁ σκοπὸς τῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως εἶναι ἀμέσως μὲν οικονομικός, ἐμμέσως δὲ πολιτικός, διότι εἶναι κατάδηλον πλεόν, ὅτι κίνητρον τῶν πολιτικῶν συνδυασμῶν εἶναι τὰ οικονομικὰ συμφέροντα.

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας, ὅπως συμβάλωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν τῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως θὰ παρέχωμεν ἀνελλιπῶς πληροφορίαν ἐν σχέσει μετὰ τὰ οικονομικὰ τῶν μετεχουσῶν εἰς τὸ σύμφωνον τοῦ ὁμοῦ.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην μᾶς ὀδηγεῖ ἀπ' ἐνὸς μὲν ἡ ἀνάγκη τῆς δημοσιογραφικῆς ἐνημερότητος, ἀπ'

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

100% MONEY

ὑπὸ IRVING FISHER, Καθηγητοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Yale

2 ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα τὸ σύστημα τοῦτο θὰ συνεπαγάγῃ διὰ τὸ κοινὸν εἶναι τὰ κατωθί:

1. Τοῦ λοιποῦ θ' ἰαυθῶσιν αἱ ἐφοδοὶ τοῦ κοινού εἰς τὰς ἐμπορικὰς Τραπεζὰς καὶ τοῦτο διότι τὰ 100% τοῦ χρήματος τῶν καταθετῶν θὰ ὑπάρχουν πάντοτε εἰς τὴν Τράπεζαν ἐν ἀναμονῇ ὀδηγιῶν των. Κατ' οὐσίαν ὀλιγότερον χρήμα θὰ ἀναλαμβάνεται ἀπὸ σήμερον. Πάντες γνωρίζομεν τὸ λεχθὲν ἀπὸ τοῦ πεφοβισμένου ἐκείνου καταθέτου, ὅστις ἐφώναξεν εἰς τὸν ἀρμόδιον τραπεζικὸν ταμίαν: "Ἐὰν δὲν ἔχετε πράγματι τὸ χρήμά μου θέλω νὰ μοῦ τὸ ἀποδόσῃτε, ἐὰν πάλιν τὸ ἔχετε τότε κρατήσατέ το!

2. Θὰ συμβαίνοσι ὀλιγότερα πτωχεύσεις Τραπεζῶν, διότι οἱ κυριώτεροι πιστωταὶ μῆδ' Τραπεζῆς, οὔτινες κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐγίνοντο αἰτία νὰ πτωχεύσῃ αὕτη εἶναι οἱ καταθέται τῆς ἄλλ' αἱ ἀπαιτήσεις τῶν καταθετῶν τούτων θὰ καλύπτονται ἤδη κατὰ 100%).

3. Τὸ ἔντοκον δημόσιον χρέος θὰ περιορισθῇ οὐσιωδῶς διότι μέγα μέρος τῶν εἰς τὰς τραπεζὰς ὑπαρχόντων δημοσίων χρηματογράφων θὰ παραληφθῶσιν ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τοῦ Κράτους Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Τὸ νομισματικὸν ἡμῶν σύστημα θὰ ἀπλοποιηθῇ, οἷοι ἐφεξῆς οὐδεμία κατ' οὐσίαν διαφορά θὰ ὑπάρχῃ μετὰ τὴν μετρητὸν χρήματос θυλακίου καὶ χρήματος β.βλιαρίου ἐπιταγῶν. Ἄπαν τὸ κυκλοφοριακὸν ἡμῶν μέσον, τὰ 100% οὗτοῦ, θὰ ἀποτελεῖ τραπεζικὸν χρήμα.

5. Ἡ ἐργασία τῶν Τραπεζῶν θὰ ἀπλοποιηθῇ. Σήμερον ὑπάρχει σύγχυσις ὅσον ἀφορᾷ τὴν κυριότητα. Ὄταν κατατίθεται χρήμα εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν ὁ καταθέτης νομίζει πάντοτε, ὅτι τὸ χρήμα τοῦτο τῷ

Ἡ ἸΤΑΛΟΑΙΘΙΟΠΙΚΗ ΡΗΞΙΣ

Οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ προφάσεις τοῦ Ἰαλοῦ Δικτάτορος πρὸς δικαιολογίαν τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς διὰ τὴν κατάντησιν τῆς Αἰθιοπίας, καὶ οἰαδήποτε ὀνομασίαν καὶ ἂν διδῇ εἰς τὰς ἐπιθετικὰς πράξεις του: ἀποικιακὴ ἐκστρατεία, ἐκπολιτιστικὴ ἀποστολὴ manu militari ἢ ἄγων διὰ τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς Ἰταλίας, τίποτε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραπλανήσῃ τὸν κόσμον, ὅστις ποθεῖ σήμερον διακαῶς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ὅτι ἡ ἐκστρατεία τοῦ Νιούτσε κατὰ τῆς Αἰθιοπίας ἀποτελεῖ, κατὰ τὴν φρασεολογίαν τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, ἐνα ἐπιθετικὸν πόλεμον. Ὡς τὸ ἐξέωσις τῶν ἀντιπάλων τοῦ Νιούτσε: Φασισμός—πόλεμος, ἐνεγενεο σήμερον σιγνὴν πραγματικότητος.

Ἡ ἙΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΦΙΛΙΑ

Ἀπὸ τὰς διαφόρους ἀνακοινώσεις καὶ τὸ ἐνυπόγραφον ἄρθρον τοῦ ἐπινακάμψαντος ἐκ Τουρκίας Προέδρου τοῦ ἡμετέρου Συλλογοῦ κ. Μαλαματιανοῦ, μεταβάλλοντες ἐκεῖ ἐπὶ εὐκρινῆ οἰκονομικῆ ἀποστολῇ προκύπτει, ὅτι ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ φιλία δὲν εἶναι κατακεῖσθαι ἐνὸς κοινού διπλωματικοῦ συνδυασμοῦ, ἀλλ' εἶναι ἐξηραλισμένην τὴν θεμελίωσιν της καὶ τὴν καρποφορίαν τῆς χάρις εἰς τὴν πίστιν τῶν ὀλοῶν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν ἐκτίμησιν κ' ἰσχυρότητα.

Θέλομεν διὰ τοῦτου νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὰ φυλετικὰ μίση τὰ ὁποῖα ἀπεκορυφώθησαν εἰς μίαν στιγμὴν μορῆς συνταρακτικῆς συγκρούσεως κατεστάλαξαν ἤδη μετὰ τὴν πάρον τοῦ χρόνου καὶ ἀνέβλυσεν ἐς νέον εἰς τὴν ψυχὴν τῶν δύο λαῶν ἡ φιλία καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῶν προσόντων ἐξίστου.

Θέλομεν ἀκόμη νὰ εἴπωμεν, ὅτι οἱ πρόσφιν ἐξ ἡμῶν τιν ἠμερινῶν Τουρκῶν δὲν ἀποτελοῦν μίαν κακὴν ἀνάμνησιν, ἀλλὰ τοῦναντίον ἀναγνωρίζεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἔκτατος φιλοπατία των, ἡ μεγάλη εὐφύνη των, ἡ ἀκατάβλητος προσοφειτικὴ καὶ ἡ ἀξιοθαύμαστος δραστηριότης των.

ἀνήκει. ἐνῶ νομίμως τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν Τράπεζαν Ὁ καταθέτης οὐδεμίαν κατάθεσιν ἔχει. Εἶναι ἀπλῶς πιστοῦχος μῆδ' ἰδιωτικῆς ἐταιρίας.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ «μυστηρίου» τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν θὰ διαλυθῇ εὐθὺς ὡς ἡ Τράπεζα δὲν θὰ δικαιούται πλέον νὰ δανείζῃ χρήμα κατατεθειμένον ὑπὸ τῶν πλατῶν της, ἐνῶ συγχρόνως οἱ καταθέται οὗτοι ἐχρησιμοποιοῦν τὸ χρήμα τοῦτο ὡς «ἰδικὸν των» σύροντες τσέκ ἔναντι αὐτοῦ.

Ὁ κ. Dooley, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ Will Rogen τῆς ἐποχῆς του, τρανὰς ἀπέδειξε τὸ ἄτοπον αὐτῆς τῆς διπλῆς χρήσεως χρήματος εἰς πρώτην ζήτησιν, ἀποκλέσας τὸν τραπεζίτην ὡς ἄνθρωπον, ὅστις ἐπιμελεῖται τοῦ χρηματὸς σας δανείζων τοῦτο ἐλευθέρως εἰς τοὺς φίλους του.

Ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ὑπάρχῃ πλήρης διάκρισις μετὰ τὴν καταθέσεων εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν καὶ καταθέσεων Ταμιευτηρίου. Τὸ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν κατατιθέμενον χρήμα θὰ ἀνήκῃ τῷ καταθέτῃ, ὡς οἰαδήποτε ἄλλη ἠσφαλισμένη κατάθεσις καὶ θὰ εἶναι ἄτοκος. Τὸ εἰς λογαριασμὸν Ταμιευτηρίου κατατιθέμενον χρήμα θὰ ὑπόκειται εἰς τὸ καθεστὸς ὑπερκατὰ σήμερον ἰσχύει. Θὰ ἀνήκῃ ἀδιαφιλονεικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν. Εἰς ἀντάλλαγμα τοῦ χρήματος τούτου ἡ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποδώσῃ ἐντόκος τοῦτο. Ὁ καταθέτης Ταμιευτηρίου ἀπλῶς ἔκαμε μίαν «ἐπένδυσιν», ὡς θὰ ἠγόραζε μίαν ἔντοκον ὁμολογίαν καὶ ἡ ἐπένδυσις αὕτη δὲν ἀναγκαῖοι πρὸς στήριξιν τῆς τῆν ὑπὸ 100% ἀκριβῶς δὲν ἀπαιτεῖται τοιαύτη δι' οἰανδήποτε ἄλλον ἐπένδυσιν, οἷον εἰς ὁμολογίαν ἢ εἰς μεταχθῆν.

Τὰ διὰ τὰς καταθέσεις Ταμιευτηρίου ἀναγκαῖοι διαθέσιμα δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἐπηρεασθῶσιν ἐκ τοῦ νέου συστήματος τῶν καταθέσεων εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, καίτοι εὐκταῖον θὰ ἦτο τὰ διὰ τὰς κα

τέτερον δὲ ἡ σκέψις, ὅτι αἱ πολιτικὴ καὶ προεργασίαι ἐπιτυχάνονται ἀσφαλέστερον, ὅσον εἰ ἐνδιαφερόμενοι λαοὶ γνωρίζονται καὶ λίτερον μετὰ τῶν καὶ μάλιστα εἰς τὴν οἰκονομικὴν τὴν ζωὴν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ καταστάλλαγμα τῶν κατὰ μερῶν ἐνεργειῶν καὶ προσπαθειῶν των.

Ἡ ἸΤΑΛΟΑΙΘΙΟΠΙΚΗ ΡΗΞΙΣ

Οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ προφάσεις τοῦ Ἰαλοῦ Δικτάτορος πρὸς δικαιολογίαν τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς διὰ τὴν κατάντησιν τῆς Αἰθιοπίας, καὶ οἰαδήποτε ὀνομασίαν καὶ ἂν διδῇ εἰς τὰς ἐπιθετικὰς πράξεις του: ἀποικιακὴ ἐκστρατεία, ἐκπολιτιστικὴ ἀποστολὴ manu militari ἢ ἄγων διὰ τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς Ἰταλίας, τίποτε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραπλανήσῃ τὸν κόσμον, ὅστις ποθεῖ σήμερον διακαῶς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ὅτι ἡ ἐκστρατεία τοῦ Νιούτσε κατὰ τῆς Αἰθιοπίας ἀποτελεῖ, κατὰ τὴν φρασεολογίαν τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, ἐνα ἐπιθετικὸν πόλεμον. Ὡς τὸ ἐξέωσις τῶν ἀντιπάλων τοῦ Νιούτσε: Φασισμός—πόλεμος, ἐνεγενεο σήμερον σιγνὴν πραγματικότητος.

Δεδομένου ὅτι καὶ εἰς πολλὰ σημεία τῆς Εὐρώπης ὑπάρχει ἀρκετὴ συσσωρευμένη πυρῆς, εἰς τρόπον ὅστε ἡ μὴ χρειάζεται παρὰ ὁ σπινθήρ διὰ τὴν ἀνάφλεξιν αὐτῆς, ὅς εὐχρηθῶμεν ὅπως ἡ εἰσία τοῦ Ἰταλοαιθιοπικοῦ πολέμου μὴ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν Μεσόγειον, ὅπου συγκρούονται θανάσιμως οἱ ἀνταγωνισμοὶ τῶν δύο μεγάλων ναυτικῶν δυνάμεων Ἰταλίας—Ἀγγλίας, διὰ τὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς κυριωτέρας θαλασσίας ὁδοῦ πρὸς τὴν Ἀνατολίην Ἀφρικὴν καὶ πρὸς τὰς Ἰνδίας ὅπου τὸ θέατρον τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων θὰ μεταφερθῇ μοιραῖως εἰς τὰ ἐπίκαιρα ὡς ἐκ τῆς θέσεως των, παρὰ τῆς χώρας μας, μετὰ τὰς συμπαραμοιρίας εἰς τὴν τοιαύτην μετέσθιν δυσμενεῖς συνέπειας.

ταθέσεις Ταμιευτηρίου ἀναγκαῖοι διαθέσιμα, νὰ εἶναι ἀρκετὰ μεγάλα.

6.—Οἱ μεγάλοι πληθωρισμοὶ καὶ ἀντιπληθωρισμοὶ θὰ τεθῶσιν ἐκποδῶν. Διότι αἱ Τράπεζαι θὰ στερηθῶσιν τοῦ δικαιώματος νὰ κατασκευάζωσι κατὰ βούλησιν. Τούτεστι, νὰ δημιουργῶσι πληθωρισμὸν εἰς τὸ κυκλοφοριακὸν ἡμῶν μέσον διὰ χορηγήσεως δανείων καὶ νὰ δημιουργῶσιν ἀντιπληθωρισμὸν ἀνακαλοῦσαι τὰ δάνεια. ὑπὸ τὸ σύστημα 100% ὅταν τὰ τραπεζικὰ δάνεια θὰ ἀυξάνουν ἢ θὰ ἐλαττοῦνται, ἡ ποσότης τῶν καταθέσεων εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν οὐδὲν ὅπως θὰ ἐπηρεάζεται ἐκ τούτου, ὡς ἐπίσης δὲν θὰ ἐπηρεάζεται ὅταν οἰαδήποτε ἄλλα δάνεια ἀυξάνουν ἢ ἐλαττοῦνται. Αἱ καταθέσεις αὗται θὰ ἀποτελοῦσι τμήμα τοῦ ὅλου πραγματικοῦ χρήματος τοῦ ἔθνους, καὶ τὸ σύνολον τοῦτο οὐδὲν ὅπως δύναται νὰ ἐπηρεάζεται ἐκ τοῦ δανεισμοῦ τοῦ ἀπὸ ἀτόμου εἰς ἄτομον.

Ἀκόμη καὶ ἂν οἱ καταθέται ἀπέσπυρον διὰ μῆδ' ὅλας τὰς καταθέσεις των ἢ ἐὰν ἐξώφλουν διὰ μῆδ' ὅλα τὰ δανεία των, ἢ καὶ ἂν ἅπαντες συνάμα ἀπεφασίζον νὰ μὴ τὰ πληρώσωσι, ἡ ποσότης χρήματος τοῦ ἔθνους δὲν θὰ ἐπηρεάζετο ἐκ τούτου. Ἀπλῶς τὸ χρήμα θὰ ἀνακατενέμετο. Τὸ σύνολον αὐτοῦ θὰ ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγον τοῦ ἀποκλειστικοῦ αὐτοῦ ἐκδότου, τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, (εἰς ἣν θὰ ἠδύνατο νὰ δοθῇ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ παρεμβαίη καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποθησαυρίσεως καὶ τῆς ταχύτητος κυκλοφορίας).

7. Αἱ οικονομικαὶ ἀκμαὶ καὶ ὀφείσεις θὰ ἐμετριάζοντο μεγάλα, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀφείλονται αὗται εἰς τὸν πληθωρισμὸν καὶ τὸν ἀντιπληθωρισμὸν.

Ἐκ τῶν ἄνω 7 πλεονεκτημάτων, τὰ δύο πρῶτα ἀφορῶσι κυρίως τὴν Ἀμερικὴν, τὴν χώραν τῶν πανικῶν τῶν καταθετῶν καὶ τῶν τραπεζικῶν πτωχεύσεων. Τὰ λοιπὰ 5 ἀφορῶσι ὅλας τὰς λοιπὰς χώρας τὰς ἐχοῦσας τραπεζικὸς καταθέσεις. Τὰ ὑπ' ἀριθμ. 6 καὶ 7 πλεονεκτήματα εἶναι τὰ μάλιστα σπουδαῖα, διότι ἀφορῶσι τὴν κατάπαυσιν τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ τοῦ ἀντιπληθωρισμοῦ τοῦ κυκλοφοριακοῦ ἡμῶν μέσου, τὸν μετριασμὸν ἄρα τῶν ἀκμῶν καὶ ὀφείσεων γενικῶς καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῶν μεγάλων ἀκμῶν καὶ ὀφείσεων εἰδικῶς.

Φυσικῶς τῷ λόγῳ, μίαν νέαν ἰδέαν, ἢ μίαν ἰδέαν ἣτις φαίνεται νῆσ, ὡς π. χ. τὸ προτεινόμενον σύστημα χρήματος 100% εἰς τὰς τραπεζικὰς ἐργασίας, δὲν δύναται ὀπωσδήποτε νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἐπικρίσεις. Ἡ πρότασις πρὸς τερματισμὸν τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἀπεριοριστοῦ παροχῆς πιστώσεων ὑπὸ τῶν τραπεζῶν, θὰ προκαλέσῃ τὰς αὐτὰς ἐρεῦνας καὶ συζητήσεις, αἵτινες ἐσημειώθησαν ὅταν πρὸ πεντηκονταετίας ἐτέθη τέρμα εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον ἐκδοσιν χαρτονομίσματος ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν τραπεζῶν. Αἱ πιθανώτεραι ἀντιρροήσεις ἐκείνων, οἷτινες θὰ ἔχωσιν ἀμφιβολίας διὰ τ

τος 100 ο], θά είναι υποθέτω αί έξής :

1. 'Η μετάθεσις από του σημερινού καθεστώτος εις το σύστημα 100 ο], δι' αγοράς υπό του Κράτους μέρους του ενεργητικού των τραπεζών χάρις εις την έκδοσιν νέου χρονομίσματος, δέν θά αύξηση άρα γε πάραυτα και κατά πολύ το κυκλοφορητόν μέσον της χώρας ; Ουδέ κατά έν δολάριον! 'Απλώς θά έδημιούργει χρήμα βιβλιαρίου έπιταγών και χρήμα θυλακίου, τό έν άπολύτως μετατρεπτόν εις τό άλλο. Θά μετέβαλλε τας κυκλοφορούσας καταθέσεις φανταστικού χρήματος εις κυκλοφορούσας καταθέσεις πραγματικού χρήματος. Μετά την λήξιν της μεταβατικής περιόδου (και άνω έπιτευχθή τό καθορισθέν όριον άναπληθωρισμού) (1) ή νομισματική έπιτροπή θά δύναται να αύξηση την ποσότητα του χρήματος δι' αγοράς όμολογιών και να έλαττώση ταύτα δια πώλησεως όμολογιών, έν έκστέρα περιπτώσει δεσμευομένη έκ της υποχρεώσεως να διατηρήσει επαρκή ύστίαθειαν του έπιπέδου τιμών ή της αξίας του δολαρίου. Δέον όμως να σημειωθή, ότι ή τήρησις διαθεσίμων 100 ο]ο και ή διατήρησις σταθερού έπιπέδου τιμών είναι δύο διάφορα πράγματα. Εύνόητον είναι, ότι ή ύπαρξις του ένος δέν συνεπάγεται άναγκαστικώς την ύπαρξιν του άλλου.

2. 'Αρά γε όπως του νέου χρήματος, θά ύπαρξη ενεργητικόν ικανής αξίας; Την ήμέραν καθ' ήν θά έφαρμοσθή τό σύστημα 100 ο], όπως του διαβιβαστού δι' έπιταγής νέου χρήματος θά ύπαρξη άκριβώς τό αυτό ενεργητικόν όπερ ύπήρχε κατά την προτεραίαν όπως του χρήματος βιβλιαρίου έπιταγών, τούτέστιν κρατικά όμολογια παραληφθείσαι υπό της νομισματικής έπιτροπής. 'Ανεκαθεν προβλέπεται, ότι πᾶσα κατάθεσις δέον να στηρίζεται επί της ύπάρξεως όπως αυτής χρηματογράφων προς έξασφάλισιν έναντι άλογίστου πληθωρισμού. Είς τό σημερινόν ισχύον σύστημα (όπερ κατ' άντιδιαστολήν προς τό προτεινόμενον, άποκαλούμεν σύστημα 100 ο]ο) έν τή περιπτώσει καθ' ήν ό καταθέτης φοβείται μή τυχόν ή κατάθεσις αυτού δέν

καταστή δυνατόν να πληρωθή εις μετρητόν χρήμα, ή τράπεζα δύναται θεωρητικώς να πώληση τά χρηματογραφα και να χρησιμοποίηση τό ούτως άποκτηθέν χρήμα προς πληρωμήν του παρικοβλήτου καταθέτου 'Αριστά! Είς τό σύστημα 100 ο]ο θά ύπαρξη ή αυτή άκριβώς έξασφάλισις δια χρηματογράφων και ή αυτή δυνατότης πώλησεως τών χρηματογράφων, εκτός τούτου όμως θά ύπαρξη ή πίστις της Κυβερνήσεως τών 'Ηνωμένων Πολιτειών. Τέλος δέν θά ύπαρξη πανικόβλητος καταθέτης φοβούμενος μή τυχόν ή κατάθεσις του δέν καταστή δυνατόν να του έπιστραφή εις μετρητόν χρήμα.

3.—'Αρά γε δέν θά καταρρύση ή χρυσή βάσις ; 'Η κατάρρυσις δέν θά είναι πάντως μεγαλειτέρα της σημερινής ούδέ μικροτέρα. 'Η θέσις του χρυσοῦ θά είναι άκριβώς ή σημερινή, ή τιμή αυτού θά κανονίζεται υπό του Κράτους, θά χρησιμοποιηται δέ κυρίως προς διακανονισμόν του διεθιούδ ισοζυγίου. 'Επί πλέον ή επάνοδος εις τόν πρό του 1933 ύφιστάμενον παρ' ήμιν τύπον χρυσοῦ κανόνος θά είναι έξ ίσου εύκόλως κατορθωτή υπό τό σύστημα 100 ο]ο, όσον και υπό τό σημερινόν ισχύον. 'Εν τή πραγματικότητι υπό τό σύστημα τούτο θά ύπαρξη πολύ μεγαλειτέρα πιθανότης ό παλαιός χρυσός κανών άποκαθιστάμενος, να λειτουργήσως έδει να είχε λειτουργήσει.

4.—Πόθεν άρα γε αί Τράπεζαι θά πορίζωνται χρήμα να δανειζώσι ; 'Ακριβώς ως σημερινόν γίνεται ήτοι 1.—'Εκ του ίδιου αυτών χρήματος (του κεφαλαίου των), 2.—'Εκ του κατατεθειμένου εις τό Ταμειυτήριον χρήματος τών πελατών των (μή υποκειμένου εις διάθεσιν δια τσέκ) και 3.—'Εκ του έκ της έξοφλήσεως δανείων προερχομένου χρήματος. Μελλοντικώς θά ύπαρξη πιθανώς πολύ περισσότερον χρήμα προς δανεισμόν. Καί τούτο διότι θά δημιουργηθή μεγαλειτέρα άποταμίευσις έπιδεκτική δανεισμού (1).

'Ο μόνος έπιβληθησόμενος περιορισμός εις τό χρηρηγησόμενα δάνεια υπό τών Τραπεζών θά έχη ευεργετικά άπο-

τελέσματα, διότι δέν θά έπιτρέπεται δανεισμός χρήματος άνευ ύπάρξεως χρήματος προς δανεισμόν. Τούτέστιν αί Τράπεζαι δέν θά ύπερδανείζωσι κατασκευάζουσαι χρήμα έκ του μηδενός και δημιουργούσαι ούτω πληθωρισμόν και τεχνητήν οικονομικήν άκμήν.

'Εκτός τών άνω τριών πηγών πορισμού χρήματος προς δανεισμόν, ή Νομισματική 'Επιτροπή θά δύναται να δημιουργήση νέον χρήμα και να μεταβιβάση τούτο εις τας Τραπεζάς αγοράζουσα περισσότερας όμολογίας 'Αλλ' ή δημιουργία προσθέτου χρήματος θά ύποκειται εις τόν έξής θεμελιώδη περιορισμόν: Θά άποκλείεται ή ύψωσις τών τιμών άνω του καθωρισμένου όριου βάσει του ισχύοντος τιμαριθμού.

5.—'Αρά γε οί τραπεζίται δέν θά ζημιώνται ;

'Απ' έναντίας : α) Θά έπωφεληθώσι της γενικής καλλιτερέσεως της οικονομικής καταστάσεως της χώρας κατόπιν της έφαρμογής ύγιεστερου νομισματικού συστήματος και της επανόδου της ετήμερις. Είδικώς αί καταθέσεις ταμειυτηρίου αυτών θά αύξηθώσι.

β) Θά άποζημιωθώσι (δι' έπιβουρνήσεως των κατοθετών ή άλλως πως) δια την λόγω διατηρήσεως μεγάλης ποσότητος διαθεσίμων μειώσιν τών κερδών των.

γ) Θά άπαλλαγώσι του κινδύνου πανικού τών καταθετών και πτωχεύσεως.

Οί τραπεζίται δυσκόλως θά λησμονήσωσι τό τί ύπέφερον έκ της άγωνίας των προς έπίτευξιν ρευστότητος, κατά τό 1931—33 όταν έκαστος έτρεχε δι' ίδιον λησμόν, άλλοιμονον δέ εις τόν βραδυπορούντα! Τοι αύτη άγωνία θά καταστή άδύνατος όταν θά ισχύη τό σύστημα 100 ο]ο. Καί τούτο διότι τότε ή ποσότης χρήματος βιβλιαρίου έπιταγών δέν θά ρυθμίζεται ως σημερινόν έκ της ποσότητος των τραπεζικών δανείων.

6.—'Αρά γε τό σχέδιον 110 ο]ο δέν θά σημαίνη έθνικοποίησιν του χρήματος και τών τραπεζικών εργασιών;

Τού χρήματος να, άλλ' ούχι τών τραπεζών.

('Επεται συνέχεια)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

109 καταστήματα έν 'Ελλάδι, 6 καταστήματα έν τῷ έξωτερικῷ (έν 'Αγγλία, Αίγύπτω και Κύπρω)

Οργανισμός ίδρυσεis υπό της ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ:
THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY
205. West 33rd Street—NEW YORK

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΦΘΟΝΙΔΟΥ—2ος Όροφος
ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9

Μετοχικόν Κεφάλαιον Δραχμαί 14.600.000

Έγγραφαίσι: Είς Δραπετσώνα Πειραιώς ΤΣΙΜΕΝΤΑ «ΗΡΑΚΛΗΣ» 70.000 Τ. έτησίως
Τηλέφωνα: Κεντρ. Γραφεία 25.101, Πρατηρίου 25.191, Έργοστασίου 40.441, Πειραιεύς Γραφεία Βόλου: Δημητριάδος 128—Τηλ. 55. Πρ. τήριον Θεσσαλονίκης: Σταύ Παφθενών 8—Τηλ. 39.18
Έν Βόλω «ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΟΛΥΜΠΟΣ» 40.000 Τ. έτησίως

Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΣΙΜΗΡΑΚΛΗΣ - ΑΘΗΝΑΣ, ΒΟΛΟΤΣΙΜΕΝΤ - ΒΟΛΟΝ

Αί μεγαλειότεραι και με τά πλέον συγχρονισμένα μηχανήματα έγκαταστάσει: Τρείς περιστροφικοί κλίβανοι. 'Αρτιώτατα έργοστασια χημικών και βιομηχανικών κοιμών παρακολουθήσεως ποιότητος προϊόντων.

ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ
'Αγγλικός
έξ έξοχότητος
έξοχότητος
ΚΟΚ-ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ
Ποιότης άριστη. Ζυγίου άκριβές, λαχεία και οικου παράδοσις
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 141
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 22538 ή 41087

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΛΗΡΩΣΙΣ 4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΩΡΑΝ 5 Μ. Μ.

- 'Ο πρώτος λαχνός κερδίζει δραχ. 500.000.—
- 'Ο δεύτερος λαχνός κερδίζει » 300.000.—
- 'Ο τρίτος λαχνός κερδίζει » 200.000.—
- 15240 αριθμοί κερδίζουν δραχ. 3.300.000.—

ZENITH RADIO

'Αναμείνατε τά νέα μας μοντέλα 1936 με όλας τας τελευταίας άμερικανικας τελειοποιήσεις.

Τά μόνα ραδιοφωνα με κολοσσιαίον φωτεινόν πίνακα σταθμών 18 εκ. διαμέτρου (Television). Δια κάθε κλίμακα κυμάτων χωριστόν χρώμα.

Ειδικά μοντέλα δια την Εύρώπην με τούς σταθμούς σημειωμένους επί τών CADRAN.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ "ΠΟΙΚΙΛΗ ΑΓΟΡΑ", ΣΤΑΔΙΟΥ 58

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ WESTINGHOUSE

Νέα Μοντέλα του 1936.— Μόλις παρελήφθησαν 15 νέα τελειοποιήσεις.— Μεταλλικά λυχνία θαύμα άποδόσεως.— Φωτεινός συντονισμός.— Ραδιοακρόσεις δωρεάν 6—8 μ. μ. καθ' έκαστην.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΣΛΑΝΙΔΗ
ΒΥΣΣΗΣ 7—ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. 20-207

Η νομική στήλη τής «Τραπεζιτικής»

Η συμβολή τής «Τραπεζιτικής» εις τήν μελέτην τής νομικῆς πλευράς τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων

Η «Τραπεζιτική» εἰσερχομένη ἤδη εἰς τὸ δευτερον ἔτος τῆς σταθιδρομίας αὐτῆς, ἐπιτελεῖ σοβαρὸν βῆμα διὰ τὴν πληρεστέραν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιδιώξεων, ἃς προγραμματικῶς ἔταξε δι' ἑαυτὴν, διὰ τῆς καθιερωσεως νομικῆς στήλης, ἣτις θὰ εὐκολύνῃ τὴν ἀπὸ τῆς νομικῆς πλευρᾶς ἔρευναν τῶν οἰκονομικῶν καὶ δὴ τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν καὶ σχέσεων, ὡστε ἐκ τῆς ἔξαντλητικῆς μελέτης αὐτῶν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τῆς «Τραπεζιτικῆς» νὰ δοθῇ πολῦτιμος ἐργασία, τὴν ὅποιαν δυσκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναζητήσῃ καὶ δυσκολώτερον ν' ἀνεύρῃ πλήρη καὶ ἀρτίαν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ οἱ τραπεζιτικοὶ ὑπάλληλοι θὰ ἀποκτήσουσι σαφῆ ἀντίληψιν τῆς ἐννοίας τῶν θεσμῶν καὶ ὄρων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς τραπεζικὰς ἐργασίας.

Τονίζομεν δὲ ὅτι εἶναι τοσούτω σημαντικώτερα ἢ συμβολὴ τῆς «Τραπεζιτικῆς» εἰς τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην ἀπὸ τῶν στήλων τῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰδικώτερον τῶν Τραπεζιτικῶν καὶ Ἐμπορικῶν ζητημάτων διὰ τῆς ἐξετάσεως ὑπ' αὐτῆς καὶ τῆς νομικῆς πλευρᾶς τούτων, καθ' ὅσον δυσχερῆς καὶ ἔντις καὶ ἀδύνατος καθίσταται, ὡς ἄλλως τε τὸ ὑφιστάμενον σχετικῶς κενὸν μαρτυρεῖ, ἢ ὑπὸ μὴ ἐχόντων γνῶσιν τῶν ἐμπορικῶν ἐν γένει ἐργασιῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν σχέσεων ἀνάπτυξις τῆς νομικῆς πλευρᾶς τῶν σχέσεων τούτων.

Ἀλλὰ, θὰ ἤρῳτα τις, διατί ἄλλοι ἐπιστήμονες, διατί οἱ Νομικοὶ δὲν θὰ εἶχον μεγαλειώσαν ἀρμοδιότητα καὶ μὲ μειζονα ἐπιτυχίαν δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐρεύνης τῆς Νομικῆς πλευρᾶς τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων καὶ θεσμῶν, ἢ διατί οἱ ἀσχολούμενοι εἰς ἐργασίας Ἐμπορικῆς καὶ Τραπεζικῆς, μὲ νομικὴν, ἢ ἀπλῶς μὲ οἰκονομικὴν γενικώτερον μόρφωσιν θὰ ἐπετύγχανον ἀποτελεσματικώτερον εἰς τὴν ἔρευναν ταύτην;

Ἴνα ἐξηγηθῇ ἢ ἐπι τοῦ ἐρωτήματος τούτου ἀπάντησις, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀνατρέξωμεν διὰ βραχυτάτων εἰς τὰς διατυπωθείσας ἔκτοτε ἐν τῇ Νομικῇ Ἐπιστήμῃ γνῶμας περὶ τῆς γενέσεως καὶ τῆς ἐννοίας τοῦ Δικαίου. Ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς ἀσχοληθέντας πως εἰς τὴν μελέτην τοῦ Δικαίου κατὰ τὴν

μακρὰν ζωὴν τῶν Κοινωνιῶν καὶ ἀναλόγως τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν κυριαρχουσῶν κατ' αὐτὰς κοινωνικῶν ἀντιλήψεων καὶ τάσεων διεμορφώθησαν διάφοροι θεωρίαι περὶ τῆς ἐννοίας καὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ δικαίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων καὶ ἀνάλογοι ἰδρύθησαν Σχολαὶ περὶ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἦτο βεβαίως οὔτε σκόπιμον, οὔτε ἀναγκαῖον ν' ἀσχοληθῶμεν ἐνταῦθα.

Θὰ ἦτο ὅμως ἀπαραίτητον ταύτην, τὴν ἀναμφισβήτητον φρονούμεν, διαπίστῶσιν νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ὡς πρὸς τὴν κρατήσασαν γνῶμην διὰ τὴν προέλευσιν καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Δικαίου, τὴν ὅποιαν σήμερον, ἀδιαφόρως πρὸς τὰς διατυπωθείσας ἐκάστοτε ἀντιθέτους ἀπόψεις, καὶ τὴν ἀσκηθεῖσαν κατ' αὐτῆς πολεμικὴν, ἀπέδεδίχθη ὡς ἐπικρατοῦσαν καὶ ἡ Ἐπιστήμη τοῦ Δικαίου ἀλλὰ κυρίως ἡ Νομικὴ τοιαύτη, ἢ πρακτικὴ τῶν Πολιτειῶν τοῦ 19ου καὶ δὴ τοῦ 20ου αἰῶνος ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ Δικαίου. Ἐκράτησε δηλαδὴ σήμερον ἡ ὀρθὴ νομίζομεν, ἀποφασιστικὴ κατ' ἀφοῦ τὸ Δίκαιον, θεσμὸς ἐμφανίζομενος ὡς ἀνάγκη διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν σχέσεων τῶν ἐν Κοινωνίᾳ ζώντων ἀνθρώπων, δὲν δύναται παρὰ νὰ τελεῖται εἰς θέσπισιν κανόνων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων εἴτε θὰ ρυθμίζονται σχέσεις διαμορφωθείσαι ἢ διαμορφούμεναι ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐξελισσομένης εἰς διαφόρους μορφὰς Κοινωνικῆς ζωῆς, εἴτε λαμβάνεται πρόνοια ὑπὸ τοῦ ἀσκοῦντος τὴν κρατικὴν ἐξουσίαν ὀργανοῦ ὀρισμένου Πολιτείας, ὡστε νὰ δίδονται αἱ ἐνδεικνυόμεναι ἐκ τῶν κρατουσῶν ἀντιλήψεων καὶ τάσεων ἐν τῇ Κοινωνίᾳ σαφεῖς καὶ σκόπιμοι κατευθύνσεις καὶ νὰ διευκολύνωνται εἰρηνικαὶ λύσεις καὶ διέξοδοι ἐν τῇ διαμορφώσει τῆς Κοινωνικῆς ζωῆς ἀναλόγως τῶν τάσεων τούτων.

Τὴν ὀρθὴν ἀποψιν ταύτην ἀπεδέχθησαν νομίζομεν ὡς ἐπιτό πλεῖστον τὰ σημερινὰ Κράτη, τοῦτο δὲ διαφαίνεται ἀκόμη καὶ ὁσάκις οἱ τιθέμενοι νομοθετικοὶ κανόνες, ἐμφανίζομενοι ὡς ἰκανοποιήσι τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν αὐτῶν, εἶναι οὐχ' ἦττον ἀντίθετοι πρὸς τὴν θέλησιν τῶν Κοινωνιῶν.

Οὕτω τιθεμένου τοῦ ζητήματος τῆς ἐκδηλώσεως τῆς περὶ Δικαίου ἀντιλήψεως τῶν Κοινωνιῶν καὶ τῶν Κρατῶν, ἐξ οὗ

προκύπτει, ὅτι οἱ κανόνες Δικαίου τίθενται πρὸς ρύθμισιν καὶ ἀνάπτυσιν τῶν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ σχέσεων τῶν πολιτῶν, εἶναι προφανές, ὅτι οἱ νομικοὶ Κανόνες τοῦ Ἐμπορικοῦ κ.λ.π. Δικαίου, ἀποβλέποντες εἰς τὴν ρύθμισιν σχέσεων ἐμπορικῶν γενικῶς, δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε καλῶς νὰ ἐφαρμόζονται τιθέμενοι, ἀλλ' οὔτε κυρίως νὰ ἐκπληροῦν τὸν προορισμόν, ὃν ἀνωτέρω ἐσκιαγραφήσαμεν, παντὸς κανόνος Δικαίου, ἐὰν οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων τούτων, ἀλλὰ κυρίως οἱ νομοθετοῦντες αὐτοὺς δὲν ἔχουν πλήρη καὶ σαφῆ γνῶσιν τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν σχέσεων.

Ἀναγνωρίζομεν βεβαίως, ὅτι οἱ ἀσχολούμενοι εἰδικῶς μὲ τὸ Δίκαιον μελετῶντες τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ κατὰ τεκμήριον ἔχουν ἀντίληψιν καὶ τῶν καταστάσεων, ὅφ' ἃς διεμορφώθησαν ἐκάστοτε οἱ νομικοὶ κανόνες. Οὐχ' ἦττον εἶναι ἐπίσης βέβαιον, ὅτι οἱ κανόνες Δικαίου τῶν νεωτέρων Πολιτειῶν οἱ ρυθμίζοντες τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν σχέσεων τῶν πολιτῶν (Ἄστικὸν Δίκαιον κ.λ.π.) βασιζονται ἐπὶ γενικῶν ἀρχῶν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου, ὕφιστα μὲν ἀπλῶς ὀρισμένης μεταρρυθμίσεως ἐπιτασσομένης ὑπὸ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς συγχρόνου Κοινωνικῆς ζωῆς.

Τὸ ἐμπόριον ὅμως, αἱ τραπεζικαὶ ἐργασίαι καὶ ὅλαι αἰλοπαὶ οἰκονομικαὶ συναλλαγαὶ εἶναι ὡς γνωστὸν μορφαὶ σχέσεων τῶν Νεωτέρων, τῶν Ἀστικῶν κυρίως, Κοινωνιῶν τοῦ 19ου αἰῶνος εἰς τὴν σύγχρονον δὲ ζωὴν αἱ οἰκονομικαὶ συναλλαγαὶ ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν σχέσεις ἐξελίσσονται μετὰ τοιαύτης ταχύτητος, ἐμφανίζονται τὸσον πολὺπλοκοὶ ὑπερβαίνουν πολυτάκτικα τὰ χωρικὰ ὄρα δεδομένης ἐπικρατείας λαμβάνουσας μορφήν διεθνή, ὡστε εἶναι δύσκολον νὰ παρακολουθήσῃ τὴν τοιαύτην ἐξέλιξιν καὶ αὐτοὶ πολλάκις οἱ ζῶντες, οἱ συναλλασσόμενοι ἐντὸς τῶν σχέσεων τούτων. Εἶναι ὡς ἐκ τούτου φυσικὸν οἱ Νομικοὶ ἀσχολούμενοι μὲ τὸ δίκαιον γενικῶς πολὺ δὲ μᾶλλον ἄλλοι, ἐπιστήμονες ἢ οὐ, νὰ μὴ δύνανται νὰ γνωρίσουν τὰς λεπτομερείας τῆς Οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ τῶν σχέσεων αἵτινες ἐξ αὐτῆς δημιουργοῦνται καὶ συνεπῶς νὰ μελε-

τήσουν καὶ ἀνατάμουν τὰς σχέσεις ταύτας ἀπὸ τῆς Νομικῆς αὐτῶν πλευρᾶς.

Ἡ δυσχέρεια αὕτη ἀφ' ἑνὸς ὑπῆρξεν ἢ αἰτία τῆς συστάσεως εἰδικῶν δικαστηρίων (ἐμποροδικείων) ὑπὸ πλείστων Κρατῶν διὰ τὰς ἐμπορικὰς διαφορὰς καὶ ἔξ ἄλλου ἐξηγεῖ τὰ κενὰ, ὅτινα ἐμφανίζονται τόσον εἰς τὴν πλήρην ἀνάπτυσιν ὑπὸ τῆς Νομικῆς ἐπιστήμης τῶν διαφόρων νομικῶν θεσμῶν καὶ μορφωμάτων εἰς τὰς ἐμπορικὰς τραπεζικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἐν γένει σχέσεις, ὅσον καὶ εἰς τὴν πολλάκις ἐμφανιζομένην ἀποτυχίαν εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς ρύθμισιν νομοθετικῶν τῶν ἐκ τοῦ ἐμπορίου γενικῶς διαμορφουμένων σχέσεων λόγῳ κυρίως τῆς ἀδυναμίας τῶν νομοθετούντων ν' ἀντιληφθῶσιν ὑπὸ τὴν πραγματικὴν τῶν μορφῶν τὴν πολὺπλοκὸν διάρθρωσιν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων ἐν τῇ συγχρόνῳ ζωῇ καὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ρυθμίσεως ἀποτελέσματα.

Οὕτω προκύπτει φρονούμεν ἀναμφισβήτητος καὶ ἢ ἀρμοδιότης καὶ ἢ ὑπὲρ πάντα ἰκανότης πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἔρευναν ἀπὸ τῆς νομικῆς πλευρᾶς τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων καὶ θεσμῶν τῆς Ἑλλ. ζωῆς διὰ τοὺς ἀσχολούμενους εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ δὴ τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ζῶντες τὴν ζωὴν αὐτὴν, ἐμπλεκόμενοι οἱ ἴδιοι εἰς τὰς οἰκονομικὰς συναλλαγὰς καὶ σχέσεις εἴτε δι' ἴδιον (λ)σμὸν εἴτε διὰ (λ)σμὸν ἄλλων (οἰκονομικῶν ἰδίως ὀργανισμῶν διαθέτουσι πλήρη γνῶσιν καὶ πείραν τῶν λεπτομερειῶν ὅφ' ἃς διαμορφοῦνται καὶ ἐξελίσσονται αἱ σχέσεις οὗται. Ἡδὴ ἢ «Τραπεζιτικὴ» παρέχουσα ἀπὸ τῶν στήλων αὐτῆς πλοῦσιον τὸ ὑλικὸν μίαν ἀναλυτικὴν ἐρεύνην τῶν διαφόρων Τραπεζιτικοῦ—ἐμπορικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν σχέσεων καὶ τῆς ἐξελίξεως αὐτῶν παρ' ἡμῖν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀνάπτυσιν τῶν ἀναλόγων ζητημάτων τῶν ξένων χωρῶν νομίζομεν, ὅτι θὰ καταστήσῃ ὄχι ἀπλῶς δυνατὴν ἀλλὰ καὶ εὐχερῆ τὴν μελέτην αὐτὴν καὶ ἀπὸ τῆς Νομικῆς πλευρᾶς εἴτε ἀνοίγουσα πρὸς τοῦτο τὰς στήλας αὐτῆς εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀσχολουμένων ἐντὸς τοῦ πλαισίου πάντως τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Τραπεζικῆς ζωῆς εἰς τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου Νομικοῦ, εἴτε θέτουσα

εἰς τὴν διάθεσιν ξένων πρὸς τὴν Οἰκονομικὴν ζωὴν Νομικῶν τὰς μελέτας τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν σχέσεων τοῦ Ἐμπορίου γενικῶς ἀπὸ τῶν στήλων μας καὶ προκαλοῦσα τὴν ἔρευναν τῆς νομικῆς πλευρᾶς τῶν σχέσεων τούτων.

Πιστεύομεν, ὅτι ἢ «Τραπεζιτικὴ» διὰ τῆς τοιαύτης προσπάθειας αὐτῆς, ἐνῶ θὰ διαφωτίσῃ ἐπὶ πλείστων ζητημάτων καὶ μορφῶν τῶν τραπεζικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐργασιῶν τὸ ἀναγνωστικὸν αὐτῆς κοινόν, τὰ ὅποια κινῶσιν ἤδη τὸν φόβον τῶν ὑποχρεουμένων ἐν τούτοις ν' ἀντικρύσουσι αὐτὰ (νομικῶν καὶ μὴ), ὡς π. χ. τὰ ζητήματα τῶν φορτωτικῶν, τῶν ἀξιῶν ἐν γένει, τῶν Ἐγγυητικῶν Ἐπιστολῶν, τῶν ἐνεγγῶν πιστώσεων, τοῦ διαμετακομιστικοῦ Ἐμπορίου, τῶν ναυλώσεων κ.λ.π., κ.λ.π., θὰ παράσῃ ἐπίσης ἔδαφος εὐνοϊκὸν πρὸς ἀρτίαν ἔρευναν τῆς νομικῆς πλευρᾶς τῶν σχέσεων τούτων, ὡστε καὶ ἢ γνῶσις τῶν κανόνων τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου, οἵτινες ρυθμίζουσι αὐτὰς νὰ εἶναι εὐρυτέρα καὶ συνεπῶς καὶ ὁ ἔλεγχος αὐτῶν (de lege lata) προσφορώτερος, ἀλλὰ καὶ ἢ συμβολὴ εἰς τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου καὶ δὴ εἰς τὸν κλάδον τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου καὶ συνεπῶς ἢ μελέτη διὰ τὰς κατευθύνσεις εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς νομοθεσίας (de lege ferenda) εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶναι σοβαρωτάτη.

Πέραν ὅμως τούτου ἢ «Τραπεζιτικὴ» πρὸς δημιουργίαν σαφούς καὶ πλήρους νομικοῦ κριτηρίου ἐπὶ τῶν ἐκτεθέντων ζητημάτων, θὰ συμπληρώσῃ τὴν προσπάθειάν της ἀπὸ τῆς Νομικῆς στήλης, περιλαμβάνουσα καὶ ὅπου εἶναι ἀνάγκη ἀναλύουσα τὴν ἐπὶ τῶν Ἐμπορικοῦ—τραπεζικῶν σχέσεων νομολογίαν τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων, τὰς τυχόν ὕφισταμένας γνωμοδοτήσεις Νομικῶν καὶ προκαλοῦσα ὁσάκις εἶναι δυνατόν, τοιαύτας ἐν γένει δὲ συγκεντροῦσα πᾶν στοιχεῖον δυνάμενον νὰ προαγάγῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἄνω ζητημάτων προσπάθειαν αὐτῆς. Η.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε. Συνοπτικὴ κατάστασις τῆς 28ης Ἰουνίου 1935

Table with 4 columns: ENERΓΗΤΙΚΟΝ, Δραγμαὶ, ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ, Δραγμαὶ. It lists various assets and liabilities of the National Real Estate Bank of Greece as of June 28, 1935.

Advertisement for KOLYNOS toothpaste. Includes a portrait of a woman, the text 'ΑΠΟΔΩΣΑΤΕ ΤΑΧΕΩΣ ΣΤΑ ΘΑΜΠΑ ΔΟΝΤΙΑ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗΝ ΤΟΥΣ ΣΤΙΑΠΝΟΤΗΤΑ', and the brand name 'ΚΟΛΥΝΟΣ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ'.

Επίκαιρα γεωργικά ζητήματα

Η αναδιοργάνωση της γεωργικής παραγωγής

Υπό κ. ΑΛΕΞ. Θ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Γεωπόνου

I

Είς την διοργάνωσιν της γεωργικής οικονομίας, της κυριώτερας πλουτοπαραγωγικής αὐτῆς πηγῆς τῆς χώρας, πολλοὶ κατεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε Κυβερνήσεων προσπάθειαι καὶ οὐκ ὀλίγα οικονομικὰ μέσα διετέθησαν τὸσον διὰ τὴν συστηματικὴν καλλιέργειαν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν λαῶν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐκχέρσασιν καὶ ἀποξήρανσιν νέων ἐκτάσεων, αἵτινες παρεδόθησαν ἤδη εἰς τὴν ἄκνον σκαπάνην τοῦ γεωργοῦ τῆς χώρας μας. Τ' ἀποτελέσματα τῆς πολυτιμοῦ ταύτης προσπάθειας τοῦ Κράτους δὲν ἤοισαν ἐκδηλωθῆναι. Ἡ γεωργικὴ παραγωγή τῆς χώρας μας, χάρις εἰς τὰς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἰσορροπίας καιρικὰς συνθήκας, ἠδύνηθη οὐσιωδῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καὶ οἰκονομῆσεν οὕτως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν ἑκατοντάδας χιλιάδων δολλαρίων ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς οὐναλλάγματος διὰ προϊόντα διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ.

Τὰ εὐνοϊκὰ ὅμως ταῦτα ἀποτελέσματα δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐνθουσιάζουν καὶ νὰ μᾶς κἀμουν νὰ ἐπαναπαυθῶμεν ἐπὶ τῶν μικρῶν τούτων ἐπιτυχιῶν μας, διότι τὸ πρόβλημα τῆς ἀνταρκείας τῆς Χώρας μας εἰς γεωργικὰ προϊόντα πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐγγίξῃ εἰς τὴν λύσιν του. Σήμερα δὲ ὅποτε εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης ἐπικρατεῖ ὁ ἀπόλυτος οἰκονομικὸς ἐθνικισμὸς καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεινον ἀπειλήν μιᾶς νέας πολεμικῆς πυρκαϊᾶς εἰς τὴν γῆραιάν μας Ἡμεῖρον τὸ ζήτημα τῆς ἀνταρκείας μιᾶς χώρας ὅπως ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ὡς ἐκ τῆς θέρσεως τῆς εἶχε τὴν ἀτυχήαν νὰ γνωρίσῃ τὰς ἀλεθρίας συννεπίας τοῦ πολεμικοῦ ἀποκλεισμοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, προβάλλει ὑπὸ τὴν πλέον ὀξεῖαν του μορφήν. Δι' ὃ ἐκεῖνον ὅπερ ἐγένετο μέχρι σήμερον εἶναι καλὸν ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀρκετὸν, δὲν εἶναι τὸ ὅλον, τὸ ὅποιον ὀφείλομεν ἐν τὸς ὅσον τὰ δυνάτον βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος νὰ πραγματοποιήσωμεν εἰς τὸν τομέα τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας μας.

II

Ὅλον τὸν τόνον εἰς τὴν προσπάθειάν μας ταύτην πρέπει νὰ τὸν δώσῃ τὸ Κράτος μετὰ τὴν πλῆθος τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ὀργανῶν του. Τὸ Ἐπιμελητήριον Γεωργίας λοιπὸν, μετὰ τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας του ἔχει τὴν λόγον ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Καὶ ὅπως τοῦτο ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του ὀφείλει νὰ ἔχῃ τοιαύτην ὀργάνωσιν, οὕτως ὅστε, νὰ δύναιτο κανεὶς δι' ἐπιστολῆς νὰ συνεννοηθῆται συντόμως, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰς ἀπαιτούμενας ὁδηγίας καὶ πληροφορίας, εἴτε παρὰ τοῦ κέντρου εἴτε παρὰ τῶν κατὰ τόπους γεωπόνων καὶ ἄλλων εἰδικῶν δι' ὅσα ζητήματα ἔχει ἀνάγκην τῶν φώτων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς, ἐκτὸς ἀπὸ ἐξαιρετικὰς περιπτώσεως. Οἱ διάφοροι εἰδικοί ὑπάλληλοι τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρέπει νὰ γνωρίζουν, καὶ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀπαντοῦν εἰς κάθε ζήτημα τὸ ὅποιον ν' ἀφορᾷ τὴν εἰδικότητά τους, νὰ γράφουν εἰς τὸ μηνιαῖον περιοδικὸν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, καὶ εἰς ἐφημερίδας καὶ ἄλλα περιοδικὰ, τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν ὑπαίθριον καὶ νὰ δίδουν διὰ τοῦ τύπου πληροφορίας περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταπολέμησης ἀσθενειῶν, ἐπιδημιῶν, καθὼς καὶ πῶς πρέπει νὰ ἐκμεταλλεῦνται τὰ προϊόντα τῶν, οἱ διάφοροι κτηματῆται.

Εἰς πλείστον τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης, τὸ Ἐπιμελητήριον βοηθεῖται ἀπὸ τὰ Παραρτήματα του, ποὺ ἐδρεύουν εἰς κάθε Νομόν, καὶ τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται εἰδικώτερον μετὰ τὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς τῶν καὶ ὑποβάλλουν ἀναφορὰν εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον διὰ τὰ ζητήματα τῆς περιφέρειας τῶν. Εἰς τὰ Παραρτήματα δὲ αὐτὰ ὑπάρχουν εἰδικοί ἐπιστήμονες, κάθε κλάδου, οἱ ὅποιοι περιοδεοῦν καὶ δίδουν τὰς ἀπαιτούμενας ἐξηγήσεις καὶ ὁδηγίας εἰς τοὺς κτηματῆτας ἢ χωρικοὺς, ὅταν οὗτοι ἔχουν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπικουρίας τῶν. Πλέον οὗτου διοργανοῦνται διαλέξεις ἐκ μέρους τῶν εἰδικῶν καὶ μεγαλοκτηματιῶν, ἐπὶ διαφόρων γεωπονικῶν ζητημάτων, ὅπου οἱ διάφοροι κτηματῆται, γεωργοὶ, ἀγροτεργατῆται καὶ μαθητῆται ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παρευρισκῶνται καὶ νὰ συζητοῦν διάφορα θέματα καὶ ἀπορίας, ποὺ τυχόν ἔχουν. Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον γίνονται κάποια ἐπαφῆ τῶν ἐπιστημόνων καὶ πρακτικῶν.

Τὸ Ἐπιμελητήριον ἐπίσης συνεργάζεται μετὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου Γεωργίας, καθὼς καὶ τὸ

Ἐπιμελητήριον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, πρὸς κανονισμὸν τῶν τιμῶν καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων πρὸς περιορισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ἐξαγωγῆς καὶ προστασίαν ἐν γένει τῶν συμφερόντων τῶν κτηματιῶν, διὰ τὴν ὑπὸ εἰδικοὺς ὁρους διάθεσιν τῶν προϊόντων τῶν.

Ὅμοίως παρακολουθεῖται τὸ ζήτημα τῆς ἀσφάλειας τῶν ἐργατῶν ἐναντίον τῶν δυστυχημάτων συμβαινόντων ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἀπὸ μηχανῶν ἢ ἀπὸ τὰ ζῶα ποὺ περιποιούνται κλπ., αἱ δὲ ἐργατικαὶ κατοικίαι καταβάλλεται προσπάθεια νὰ εἶνε εὐνοϊκῆ, καὶ νὰ διατηροῦνται εἰς καλὴν κατάστασιν.

Αἱ ἀγοραὶ ἔχουν τοὺς εἰδικοὺς κρατικούς ὑπαλλήλους, οἱ ὅποιοι πωλοῦν μετὰ πλειοψηφικὸν σύστημα καὶ ὀφείλουν νὰ δώσουν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς πληροφορίας, διὰ τὴν προέλευσιν, τὴν ποιότητα, ποσότητα, κατηγορίαν, καὶ ὅτι ἄλλο δύνανται νὰ βοηθήσῃ τὴν πώλησιν τοῦ εἴδους, καὶ νὰ δώσῃ τὴν πραγματικὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἀγοραστήν, ὁ ὅποιος βασιζόμενος ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν, κανονίζει τὸ ποσὸν ποῦ θὰ διαθέσῃ πρὸς ἀγορὰν καὶ τὸ εἶδος ποῦ ἐπιθυμεῖ.

Αἱ τιμαὶ εἰς τὰς διαφόρους ἀγορὰς κανονίζονται ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς, τῆς περιοχῆς, τῶν συνθηκῶν καταναλώσεως, καὶ τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς κλπ. Εἰς πολλὰ δὲ Κράτη, ὑπάρχει τὸ λεγόμενον National Scheme, τὸ ὅποιον διοργανοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅπερ κἀμειν προταγάντων διὰ τὰ ἐσωτερικὰ προϊόντα τοῦ τόπου, διὰ τὴν προτιμήσιν τῶν ἀπὸ τὸ κοινόν, καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν αὐτῶν ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς πρὸς ἐλάττωσιν τῆς ἀγορᾶς τῶν αὐτῶν εἰδῶν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, τὸ Κράτος ἔχει ἰδιαιτέραν ὀργανῶσιν εἰς κάθε νομόν, τὸ κέντρον τῆς ὁποίας εὑρίσκειται εἰς τὴν πρωτεύουσάν, εἰς τὰς ἄλλας δὲ πόλεις καὶ χωρία ἔχει μικροτέρας ὀργανῶσεις ἐξαρτωμένας ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ Νομοῦ. Ἐπίσης ὑπάρχουν τελεῖοτάται ἀποθήκαι μετὰ σύγχρονα ἐργαλεῖα μεταφορᾶς, καταμετρήσεως, πλαστικῶν κτλ. πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐργασίας κατανομῆς, ἐξετάσεως καὶ συσκευασίας. Ἐκτὸς τούτων, ὑπάρχουν εἰδικὰ αὐτοκίνητα, ποὺ παραλαμβάνουν, ἀποστέλλουν καὶ παραδίδουν τὰ ἐμπορεύματα, εἰς τοὺς ἀγοραστὰς. Εἰδικὸς δὲ λογιστικὸς ὀργανισμὸς ὀφείλει νὰ παραδῶσῃ εἰς ὀρισμένους ἡμερομηνίας ἕνα ἀναλυτικὸν τιμολόγιον καὶ νὰ τὸ ἀποστείλῃ εἰς τὸν παραγωγὸν μαζὺ μετὰ τὴν ἐπιτάγην διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐμπορευμάτων ποὺ παρέλαβεν καὶ ἐπὶ τῶν μείον, μείον ἕνα ποσοστὸν διὰ τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς, ὑπαλλήλων κτλ., τὸ ὅποιον ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν εὐεργετικὴν αὐτὴν πράξιν εἶναι ἡδαιμιονδιότι ὁ παραγωγὸς δὲν ἔχει παρὰ νὰ σκεφθῇ πῶς νὰ παράγῃ καλύτεραν ποιότητα καὶ ποσότητα καὶ δὲν ἀσχολεῖται διὰ τὴν πώλησιν τῶν εἰδῶν του καὶ τὴν εἰσπραξίν του ἀντιτίμου ἀπὸ τὸν ἀγοραστήν. Τὰ εἶδη ποῦ πωλοῦνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, φέρουν ὀρισμένους τιμὰς καὶ σῆμα ἰδιαίτερον, ὅπου ἐγγράφεται ἡ ἡμερομηνία ποῦ τὸ παρήγαγεν ὁ παραγωγὸς καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ.

Αἱ ὡς ἄνω ἀρμόδιαι ἀρχαί, διοργανοῦνται καὶ τὰς περιφερειῶν γεωργικὰς ἐκθέσεις, ὅπου οὐαὶ αἱ τελεῖοτεροι μέθοδοι ἐκτίθενται πρὸς μὲρῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν κτηματιῶν καὶ πρὸς ἀγορὰν νέων εἰδῶν. Ἐπιπλέον τῶν ἐπιβλεψῶν τῶν Ἐπιμελητηρίων Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας λειτουργοῦν διάφορα Γεωπονικά, Ἰνστιτοῦτα, Πανεπιστήμια, Κολλεγία, Πρακτικαὶ Σχολαὶ, καὶ τὰ ἰδιαίτερα πειραματικὰ ἀγροκήπια, χημεῖα κλπ., ἅτινα καταστρώνουν τὰς μελέτας πρὸς βελτίωσιν τῶν διαφόρων εἰδῶν καὶ καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἐπιδημιῶν καὶ πρὸς μὲρῶσιν τῶν εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας ἀσχολουμένων νέων, οἱ ὅποιοι παρακολουθοῦν τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον κλάδον πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰδικῶν τῶν κτημάτων, ἢ πρὸς διεύθυνσιν ἐξένων τοιούτων, ἢ διὰ νὰ λάβουν δημοσίας θέσεις, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητός τῶν εἰς τὰ διάφορα ἀγροκτήματα. Οἱ ἐκπαιδευταὶ συνήθως περιοδεοῦν μετὰ τοὺς μαθητὰς τῶν εἰς τὰ ἀγροκτήματα, ὅπου οἱ νέοι ἰδοῦν ἐκ τοῦ πληροῦν τὰ διάφορα συστήματα ποῦ ὑπάρχουν, καὶ τοὺς τύπους κτημάτων καὶ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοὺς κτηματῆτας καὶ χωρικοὺς. Οὕτω μανθάνουν πολλὰς ἐνδιαφέροντα πράγματα τῆς σπουδῆς τῶν ἐκ πείρας, ἀσχολούμενοι πρὸς τοῦτο ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα εἰς

κτημα ἀνεγνωρισμένον ἀπὸ τὸ ἐκπαιδευτικὸν κέντρον, ποῦ ἔχουν φοιτήσει, ἵνα δυνηθοῦν καὶ ἐφαρμόσουν εἰς τὴν πράξιν τὰς θεωρητικὰς τῶν γνώσεις καὶ συμβουλὰς, ποῦ ἔλαβον ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τῶν

III

Μία ἀπὸ τὰς πολλὰς ὑπηρεσίας, ποῦ παρέχουν ἐπίσης τὰ Γεωπονικὰ Πανεπιστήμια καὶ Κολλεγία, εἰς τοὺς κτηματῆτας εἰς τὴν Ἄγγλιαν, εἶναι αἱ ὑπὸ τοῦ τμήματος οἰκονομολογῶν παρεχόμεναι, τὸ ὅποιον ἀσχολεῖται μετὰ τὰ διάφορα οἰκονομολογικὰ ζητήματα, ποῦ παρουσιάζονται εἰς τὴν ὑπαίθριον. Ὁ κάθε κτηματῆτας οἰασθῆποτε εἰδικότητος, δύναιτο οὕτως ἐπὶ πληρωμῇ ὀλίγων σελληνίων νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ Οἰκονομολογικὸν Τμήμα τοῦ Πανεπιστημίου ἢ Κολλεγίου τῆς περιοχῆς του, ὅπως ἀπολαμβάνει, τῶν πολλῶν καὶ χρησιμωτάτων συμβουλῶν ἐπὶ οἰουδήποτε οἰκονομικοῦ ζητήματος, τὸ ὅποιον θὰ συνέτεινε εἰς τὴν καλλιτέραν οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ βελτίωσιν τοῦ κτήματός του. Τὸ τμήμα τοῦτο ἔχει καθήκον, νὰ ὑποδείξῃ εἰς τοὺς κτηματῆτας τὸν τρόπον τοῦ ἐργάζεσθαι, καὶ ἐκμεταλλεῦσθαι τὰ προϊόντα αὐτῶν, μὲ τὸν πλέον οἰκονομικόν, καὶ σύγχρονον τρόπον, συνάμα δὲ, νὰ κρατῇ δι' αὐτοὺς βιβλία ἀναλυτικὰ, τὰ στοιχεῖα τῶν ὁποίων νὰ λαμβάνονται ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ κτηματίου, τὸ μόνον ὅπερ συνηθῶς κρατοῦν οἱ μικροκτηματῆται, ὅπου ἐμφανίζεται τὸ κάθε εἶδος καὶ μετὰ ἕνα βλέμμα βλέπει κανεὶς πόσον ἐστοίχισεν ἡ παραγωγή του καὶ πόσον κέρδος ἢ ζημίαν ὑπέστη ὁ παραγωγὸς, οὕτως ὅστε νὰ λαμβάνωνται σημεῖώσεις πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων μελλοντικῶν σφαλμάτων. Ἡ συνεργασία τῶν οἰκονομολόγων, εἰδημόνων, ἐπιστημόνων, καὶ τοῦ κτηματίου, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα, τὴν πρόληψιν τῶν λαθῶν, ἅτινα ἐπιφέρουν τὴν μὴ οἰκονομικὴν παραγωγὴν εἰδους τίνος, καὶ σὺν τῷ χρόνῳ βελτιώνει τὸ σύστημα τῆς ἐργασίας, καὶ συντείνει ὡς ἐνὰ παράγοντα καλλίτερα, εὐθηνώτερα, καὶ μετὰ θετικώτερον κέρδος προϊόντα.

Ἀπο ἐθνικῆς ἀπόψεως, τὰ ἱδρύματα ταῦτα, ἔχουν πολὺ εὐρύτεραν σημασίαν, καὶ ἐπιρροήν, διότι, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ Κράτος εἶνε ἐν γνώσει τῆς ἐργασίας κάθε κτηματίου, καὶ τῆς δυναμικότητός του εἰς παραγωγήν, καὶ τοῦ εἴδους τὸ ὅποιον οὗτος παράγει, εἰς περιπτώσιν δὲ ἐπιδημίας καθίσταται δυνατόν νὰ ληφθοῦν μέτρα πρὸς ἐξυγίανσιν, καὶ ἀποφυγὴν τῆς ἐξάπλωσεως τῆς ἐπιδημίας, ταυτοχρόνως βελτιοῦται ἡ ποιότης καὶ αὐξάνει ἡ ποσότης τῶν διαφόρων προϊόντων, ὅποτε φθάνομεν νὰ ἔχωμεν παραγωγὴν «standard» ἢ ὁποῖα εὐκόλυνται τὸ ἐμπόριον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν τοιούτων εἰδῶν καὶ ἡμιοσυργεῖται μεγαλυτέρα ἐμπιστοσύνη ἐκ μέρους τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ καταναλωτοῦ. Διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ δὲ αὐτοῦ, ὁ κτηματῆτας καὶ οἱ χωρικοὶ, ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοὺς διαφόρους ἐπιστήμονας, καὶ προδαντὸς μετὰ τοὺς γεωπόνους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους μανθάνουν τὰς τελεῖοτέρας ἐπιστημονικὰς μεθόδους καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν πειραμάτων τῶν, οἱ δὲ γεωπόνοι, μελετοῦν τὰς διαφόρους περιπτώσεις, καὶ σχηματίζουν εὐρύτεραν πείραν, τῶν διαφόρων περιπτώσεων, καὶ ἀντιλαμβάνονται τὴν νοοτροπίαν τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου, οὕτως ὅστε, καθ' ἣν στιγμήν ἐργάζονται εἰς τὰ διάφορα πειραματικὰ ἐργαστήρια νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τῶν καὶ τὰς ἐκ τῆς πείρας περιπτώσεις, καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ πρέπει νὰ καθοδηγήσῃ τὸν χωρικὸν διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πρακτικῆς, εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ εἴδους, τὸ ὅποιον τοὺς ἐνδιαφέρει. Πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς πάντα ὑπ' ὄψιν του, ὅτι ἡ πρακτικὴ πρέπει νὰ συνδυάζεται μετὰ τὴν θεωρίαν, πρὸς βελτίωσιν, καὶ καλλίτεραν ἀποδοτικότητα.

Ἡ γεωργία, παρουσιάζει ἀκόμη περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐπιχειρήσιν τὴν ἀνάγκην τοῦ συνδυασμοῦ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πρακτικῆς, πρὸ πάντων εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν, ὅπου τὸ κάθε τι ἔχει ἐξελιχθῆ, εἰς βαθμὸν εἰδικότητος.

Ἡeralνόντες νομίζομεν ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν ἐπιβάλλεται ὅπως ληφθοῦν ἀνάλογα μέτρα ἀφ' ἐνός μὲν πρὸς βελτίωσιν τῆς ποιότητος τῶν παραγομένων προϊόντων, ἀφ' ἐτέρου δὲ πρὸς αὐξήσιν τῆς κατὰ στρέμμα ἀποδοτικότητος, πρᾶγμα ὅπερ ἀποτελεῖ ζωτικὴν ἀνάγκην διὰ πτωχὴν, ἀλλὰ καὶ δυσανάλογον εἰς ἔκτασιν διὰ τὸν πληθυσμὸν ἡμετέραν χωρῶν.

Ἡ Διεθνὴς Ἐκθεσις τῆς Θεσσαλονίκης

Τοῦ κ. ΕΜΜ. ΒΛΑΧΟΥ, τῆς Ἐθν. Τραπέζης.

Ἡ τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. κλείσασα τὰς πύλας τῆς Δεκάτης Διεθνῆς Ἐκθεσῆς Θεσσαλονίκης, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχοῦσα κατ' ἀρχὴν τοῦ σκοποῦ τῆς. Κατὰ τὰς μέχρι σήμερον δηλώσεις τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐκθέσεως, οἱ ἐκθέται τὸσον τῶν ἐσωτερικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι πολὺ περισσότεροι τῶν παρελθόντων ἐτῶν. Ἐπίσης αἱ εἰσπράξεις ἐν παραβολῇ μετὰ τὰς περυσινὰς, παρουσιάζονται ἠδύνηται, οὕτως ὅστε νὰ καθίσταται πρόδηλον, ὅτι ὁ Ὄργανισμὸς οὗτος ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν, ἀποβάντων ἡδὴ ἰσχυρῶς ὅχι μόνον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἐν ἀναμονῇ τῶν ἀριθμητικῶν στοιχείων τῆς Ἐκθέσεως διαπιστοῦται ἀτυχῶς, ὅτι ἡ ἐμπορικὴ κίνησις δὲν ἦτο ἀνάλογος. Ἐξαιρέσει τῶν ξενοδοχείων, ἐστιατορίων καὶ καφεναείων, τὰ ὅποια εἰργασθησάν, ἰκανοποιητικῶς, αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ δὲν ἦσαν αἱ ἀναμενόμεναι, ὑστερήσασαι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἐτους. Ὅλοι οἱ ἐμποροὶ τῆς ἀγορᾶς παραπονοῦντο δι' ἑλλείψιν ἀγοραστῶν: Οἱ ἐκ Σερβίας ἐπισκέπται, οἵτινες ἀθρόως ἐσπευσαν νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς διαφορᾶς τοῦ νομισματοῦ καὶ τῶν «bons», ἀπέφυγον νὰ πρῶθαι εἰς ἀγορὰς, ὡς συνηθῶς ἐπραττον κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη. Τοῦτ' αὐτὸ παρεγρήθη καὶ εἰς τοὺς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐπισκέπτας. Ἡ ἑλλείψις συναλλαγῶν μετὰ τῶν τελευταίων τούτων δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἀγοραστικῆς τῶν δυνάμεως, συνεπεία τῆς μὴ ἐγκαίρου ἐνάρξεως τῶν συνεργειῶν συγκεντρώσεως αἰτίας καὶ τῆς διακοπῆς παραγωγῆς πιστώσεων ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν. Ἡ μείωσις τῶν συναλλαγῶν ὀφείλεται ἐπίσης εἰς τὸ ἐπικρατήσαν πλέον παρὰ τοὺς γεωργοὺς ἀποταμιευτικὸν πνεῦμα, σημεῖον εὐχάριστον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Εἶναι πρόδηλον, ὅτι ἡ Διεθνὴς Ἐκθεσις θὰ ἐξαρτᾷ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἐκ τῆς προόδου τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Βιομηχανίας ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν ἡ μὴ ἐσπιδειῶν τῆ: Ἑλλάδος, δεδομένου ὅτι

τὰ 90 ο/ο τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς εἶναι Ἕλληνας. Ἀλλ' ὡς «Διεθνὴς Ἐκθεσις» — ἡ μᾶλλον «Διεθνὴς Πανήγυρις», διότι εἰς Πανήγυριν διαμορφώθη — δέον νὰ ἐπαινεθῇ τοὺς ὀρίζοντάς τῆς πρὸς ἀπάσας τὰς Χώρας τῆς Ἰσθμίου, προκαλοῦσα, κατὰ τὸ δυνατόν τὴν προσέλευσιν ἐπισκεπτῶν καὶ ἐκ τῶν πλείονων ἐπιμεκροσμένων χωρῶν, ὡς συμβαίνει μετὰ τὰς διαφόρους Foires τῆς Γαλλίας, Γερμανίας, Βελγίου κλπ., διότι ἐλάχιστοι Κράτη ἔλαβον μέρος εἰς τὴν 10ην Διεθνῆ Ἐκθεσιν καὶ ταῦτα, ἐξαιρέσει ἐλίγων περιττέρων, δὲν ἐνεφάνισαν πλήρη τὴν παραγωγικὴν ἀξίαν τῶν, οὕτως ὅστε νὰ δυνηθῇ ὁ ἐπισκέπτης νὰ ἴδῃ τὰς πρῶτους τῶν ξένων Ἐπικρατειῶν, νὰ συγκρίνῃ δὲ ταύτας μετὰ τὴν ἐγχώριον Βιομηχανίαν. Ἠ.χ. τὸ Ἰαπωνικὸν περίπτερον ἦτο τελείως πεινχρόν.

Ἡ ταυτὴ προσπάθεια ἐξυπηρετοῦσα συγχρόνως τὸν Τουρισμὸν, εἰς ἐποχὴν μάλιστα τοῦ ἐτους Ἰανουαρίου, θὰ ἔχῃ ἀσφαλῶς μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν. Δὲν εἶνε δὲ δύσκολο, ἡ ἀποστολὴ τῶν διοικούντων τὴν Ἐκθεσιν, τὴν σιγμὴν καθ' ἣν τὸ νόμισμα τῆς χώρας μας εἶναι ὑποτιμημένον ἀπέναντι τῶν ξένων τοιούτων.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ, εἶναι ἀνάγκη νὰ λυθῇ τὸ ταχύτερον τὸ ζήτημα τῶν μονίμων ἐγκαταστάσεων τῆς Ἐκθέσεως, εἰς τὸ ἐξευρεθῆν οἰκόπεδον, δεδομένου, ὅτι αἱ νῦν ἐγκαταστάσεις ὅχι μόνον δὲν δύνανται νὰ περιλάβουν πλείονας ἐκθέτας, ἀλλὰ δὲν εἶναι κατάλληλοι διὰ μίαν ἀξιόπρεπὴ διεθνή ἐμφάνισιν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὀφείλεται μέγας ἐπαινος εἰς τοὺς διοικοῦντας διὰ τὰ μέχρι σήμερον ἀποτελέσματα, ἀναμενόμενα δὲ τὸ προσεχὲς ἔτος νὰ μᾶς παρουσιάσουν εἰς τὰς νέας ἐγκαταστάσεις Ἐκθεσιν, ἀνάλογον πρὸς τὰς ἰκθῆσεις τῶν ἐυρωπαϊκῶν χωρῶν. Τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ρέκτου φίλου κ. Δημ. Τσίτση, βιομηχάνου, Διοικητικῶν Συμβούλιον καὶ ἡ ὑπὸ τὸν κ. Ἀχιλ. Καλεῦραν Διευθύνσις τῆς Ἐκθέσεως μᾶς ἐγγυῶνται τ' ἀνωτέρω.

ΕΜΜ. Ν. ΒΛΑΧΟΣ

“ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ”

ΩΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΥΣ ΜΗΝΑΣ 1935 - 1936

Ἀνακοινούται ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. καὶ μέχρι νεωτέρας εἰδοποιήσεως αἱ ἐργασίαι ὄραι τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ καταστημάτων τῶν κάτωθι Τραπεζῶν μελῶν τῆς «Ενώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν» εἶνε αἱ ἀκόλουθοι :

Διὰ τὸ κοινόν 9 π. μ.—13 μ.μ. Εἰς τὰ Ταμειυτήρια καὶ Ἐπισυροφυλάκεια, πλὴν τῶν ὠρῶν τούτων, διατηροῦνται καὶ αἱ συνήθεις ὄραι ἐργασίας κατὰ τὸ ἀπόγευμα.

Αἱ μετέχουσαι εἰς τὴν ὡς ἄνω συμφωνίαν ὠρῶν ἐργασιῶν Τραπεζῶν εἶναι αἱ ἐξῆς :

- 1) ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
- 2) ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
- 3) ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΛΤΔ
- 4) ΤΡΑΠΕΖΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
- 5) ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
- 6) ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
- 7) ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
- 8) ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
- 9) ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ
- 10) ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ ΚΟΜΠΑΝΥ ΙΝΚ.
- 11) ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
- 12) ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑ Β. ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗ
- 13) ΤΡΑΠΕΖΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
- 14) ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
- 15) ΒΡΕΤΑΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΝ
- 16) ΙΤΑΛΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς «Ενώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν» ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Π. ΜΙΧΑΣ

ΤΕΧΝΙΚΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΙΝΑΞ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΠΟΚΤΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Υπό CHARLES CORCELLE

Κατωτέρω δημοσιεύουμεν περιληψιν λίαν ενδιαφερούσης μελέτης του Charles Corcelle, δημοσιευθείσης εις τὸ περιοδικὸν Banque του ἔτους 1932 σελ. 583 περί τοῦ τρόπου ὁργανώσεως ἐνὸς Ὑποκίτου μεγάλου Πιστωτικοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ ὁργάνωσις τῶν Ὑπ)των τῶν μεγάλων Πιστωτικῶν Ἰδρυμάτων ποικίλλει κατ' ἀρχὴν ἀναλόγως τῆς συναγωνιστικῆς ἀντιλήψεως ἐκάστου τούτου, ἢ προκειμένου περὶ τοῦ ἰδίου Ἰδρύματος, ἀναλόγως τῆς σημασίας, τῆς γεωγραφικῆς θέσεως καὶ τοῦ εἴδους τῶν κυρίων ἐργασιῶν τοῦ ἐξεταζομένου Ὑπ)τος καὶ ἀναλόγως τῶν προσωπικῶν ἀντιλήψεων καὶ τῆς πρωτοβουλίας του.

Ὁ κ. Maurice, εἰς τὰ μαθήματα τὰ ὁποῖα παραδίδει εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐμπορικὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων δίδει τὸν κατωτέρω ὁρισμὸν τοῦ πίνακος ὁργανώσεως :

«Ὁ πίναξ ὁργανώσεως μιᾶς ἐπιχειρήσεως εἶνε ἡ ἀνάλυσις καὶ ἡ ὀνοματολογία τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν μετὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐργασιῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ».

Ὁ πίναξ οὗτος ἀπορρέων ἐκ τοῦ σχεδίου λειτουργίας τῶν διαφόρων ἐργασιῶν τῆς ἐξεταζομένης ἐπιχειρήσεως ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν τελειότεραν τοῦτων διεξαγωγὴν.

Αἱ ποικίλαι ἐργασίαι ἐνὸς μεγάλου Πιστωτικοῦ Ἰδρύματος περιλαμβάνονται ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, εἰς δύο κυρίους κλάδους :

α) Τὸν ἐμπορικὸν κλάδον ἢ δανεισμοῦ κεφαλαίων πρὸς τὸ Ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, καὶ β) τὸν κλάδον κεφαλαίων ἢ φυλάξεως τῶν κεφαλαίων καταθετῶν.

Οἱ δύο οὗτοι κλάδοι εἶναι ἀλληλένδετοι, ἕκαστος δ' ἐξ αὐτῶν ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν διὰ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἄλλου.

Παραλλήλως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω δύο κλάδους Τραπεζιτικῆς Τεχνικῆς ὑπάρχει εἰς ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τρίτος περιλαμβανὸν τὸ «Ταμεῖον» καὶ τὸ «Λογιστήριον».

Ὁ κλάδος οὗτος τῶν ὁργανισμῶν ὑπηρεσιῶν εἶναι παράγων ἐνόητος ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπ)τος τοῦ μεγάλου Πιστωτικοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀποκαθιστᾷ ἐν μέρει τὴν ὁμοιογένειαν τῶν Τραπεζικῶν ἐργασιῶν, τὴν ὁποίαν διακρίπτει ἡ ὑπαρξίς δύο διακεκριμένων κλάδων ὑπηρεσιῶν.

Τὴν πλήρη ἐνότητα τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν ἐξασφαλίζει τὸ ταμῖον κλάδος ἐξαρτώμενος λόγῳ τῆς σπουδαιότητός του ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, βοηθουμένου ἐκ καταλλήλων ὀργάνων.

Αἱ διάφοροι ὁδὲν ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπ)τος ἐνὸς μεγάλου Πιστωτικοῦ Ἰδρύματος δύνανται νὰ κατανεμηθοῦν εἰς τέσσαρας ομάδας, ἐκάστης τῶν ὁποίων θὰ μελετήσωμεν διαδοχικῶς τὰς λεπτομερείας τῆς ὁργανώσεως καὶ τῆς λειτουργίας, ἴτιαι :

I) τὴν «Ὁμάδα Ὑπηρεσιῶν Διευθύνσεως».

II) τὴν «Ὁμάδα τῶν Ὑπηρεσιῶν κεφαλαίων».

III) τὴν «Ὁμάδα Ἐμπορικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ

IV) τὴν «Ὁμάδα τῶν Ὁργανικῶν Ὑπηρεσιῶν».

Ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη ὁμάς, αἰτίνας δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς δύο ἀντίθετοι πόλοι ἀποτελοῦν παράγοντας τοῦ καταμερισμοῦ τῶν Τραπεζικῶν ἐργασιῶν ἐν τῇ ἢ πρώτῃ καὶ ἡ τετάρτη τεῖνον, ἀντιθέτως, νὰ σταθεροποιήσων τὴν ἀπειλομένην ἐνότητα.

Πρὶν ὅμως εἰσελθῶμεν εἰς τὴν τεχνικὴν ἀνάλυσιν τοῦ «Πίνακος Ὁργανώσεως» θεωροῦμεν χρήσιμον νὰ ὑπενθυμίσωμεν ἐν συντόμῳ τὰς γενικὰς ἀρχάς, αἰτίνας διέποντες βασικῶς τὴν λειτουργίαν οἰασδήποτε ἐπιχειρήσεως καὶ ἐπομένως καὶ τῆς τραπεζικῆς ἐπιχειρήσεως.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται εἶναι :

α) Ὁ «Καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας» καὶ ἡ «εἰδίκευσις» β) Ἡ «Ἐξοικονομία» γ) Ἡ «Ἀνασπλήρωσις» δ)

δ) «Ἐλεγχος» καὶ ε) «Μηχανικὸς ἔξοπλισμός».

Παρέλκει ἐνταῦθα οἰαδήποτε ἀνάπτυξις τῆς ἐννοίας τῶν διαφορῶν ὡς ἀνω ἀρχῶν ὡς εὐρύτατα γνωστῶν πλὴν ἴσως τοῦ ἐλέγχου καὶ τοῦ μηχανικοῦ ἔξοπλισμοῦ.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐλέγχου ἠσκήσε πρωτεύουσαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὁργανώσεως τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς φροντίδος ὅπως ἀποφεύγονται αἱ ἀπάται καὶ αἱ ὑπερβαρύνσεις, συνήθειαι εἰς πᾶσαν διαχείρισιν.

Ἐν τῇ πράξει ὁ ἔλεγχος οὗτος ἐνεργεῖται οὐσιαστικῶς διὰ τῆς ἀμέσου καὶ ἐκ διαφορῶν πλευρῶν καταχωρήσεως ὄλων τῶν ἐργασιῶν ὑπὸ διαφόρων ὑπαλλήλων, ἀποφεύγεται δ' οὕτω ἡ ἐκτέλεσις ἐργασιῶν ἰνὸς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπαλλήλου καὶ ἐπιτυγχάνεται ὁ πλήρης καθορισμὸς τῶν εὐθυνῶν ἐκάστου ὑπαλλήλου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀρχὴν τοῦ «Μηχανικοῦ ἔξοπλισμοῦ» τῶν διαφορῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Λογιστηρίου καὶ τοῦ Χαρτοφυλακείου» δέον ὅπως δι' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνεται μεγαλύτερα ἀποδοσις πρὸς κάλυψιν τῆς μεγάλης δαπάνης, ἣτις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν μηχανῶν.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀποτελέσματος τούτου εἶνε γενικῶς ἀπαραίτητον, ὅπως ἐφαρμόζωμεν τοὺς τρεῖς κατωτέρω κανόνας :

α) Τὴν ἀνευ διακοπῆς χρησιμοποίησιν αὐτῶν (ἐν ἀνάγκῃ καὶ ὑπὸ ἄλλων ὑπηρεσιῶν), β) τὴν χρησιμοποίησιν ἐιδικευμένων μηχανηκῶν ἐργασιῶν ὑπαλλήλων γ) τὴν διαρκῆ ἐπιβλέψιν τῆς μηχανικῆς ἐργασίας ὑφ' ἐνὸς πρὸς τοῦτο διατεθειμένου βαθμοῦ ὑπαλλήλου.

1. ΟΜΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Αἱ ὑπηρεσίαι αὗται, τῶν ὁποίων ὁ ὁλὸς συνίσταται εἰς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Διευθυντοῦ ἀπὸ ὄγκου ἐργασίας καὶ τὴν ὑποβοήθησιν του, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του διακρίνονται εἰς :

α) τὴν Γραμματεῖαν, β) τὴν Ὑπηρεσίαν Δικαστικῶν γ) τὴν Ὑπηρεσίαν Προσωπικῶν καὶ δ) τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐλέγχου.

Α) ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη, ἐκτελεῖ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐργασιῶν τοῦ Διευθυντοῦ, ἀφήνουσα εἰς αὐτὸν πᾶσαν ἐλευθερίαν νὰ «σκέπτεται».

Ἡ Γραμματεία λαμβάνει, πρωτοκολλεῖ καὶ διανέμει τὸ ταχυδρομεῖον εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας ὑπηρεσίας ἀνακινῶν τὰς ἐγκυκλίους τοῦ Κεντρ. Καταστήματος ἀπαντᾷ εἰς τὰ γενικῶν καὶ ἐμπιστευτικῶν χαρακτῆρος ἐρωτήματα τῆς Γεν. Διευθύνσεως, συγκεντρῶν ἐκάστην ἐσπέραν τὴν τρέχουσαν ἀλληλογραφίαν ὄλων τῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ μετ' ὑπογραφῆν ταύτης ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν του, συντάσσει τὴν γενικὴν περιεχομένου ἀλληλογραφίαν ἀπαιτοῦσαν ἰδιαιτέρως ἰκανότητος καθὼς καὶ τὰ πρὸς τὰς ὑπηρεσίας σημειώματα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπ)τος, χορηγεῖ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τούτῳ καθοριζομένων ὁρίων τὰ δῶρα πρὸς τοὺς πελάτας, καὶ ἐπιβλέπει, ὅπως αἱ ὑπὸ πᾶσαν μορφῇ δημοσιεύσεις (ἐπιγραφαί, πίνακες, Affiches, ἀγγελίαι, ρεκλάμα εἰς τὰς τοπικὰς ἐφημερίδας, ἐγκύκλιοι ἀποστελλόμενοι εἰς τὴν διευθύνσιν τῶν πελατῶν) ἐνεργεῖται δεόντως καὶ εὐσυνειδήτως εἰς ὅλοκληρον τὴν ἀκτίνα τῆς περιφερείας τοῦ Ὑπ)τος.

Τέλος ἡ ὁργάνωσις τοῦ ἀρχείου καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ ὕλικου ἀνατίθεται εἰς αὐτήν. Ἡ Γραμματεία ἀσχολεῖται ἐπίσης μετὰ τὴν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὕλικου εἰς τὴν Κ)κὴν Ὑπηρεσίαν, λαμβάνει τὸ ὕλικόν καὶ ἐφοδιάζει

ὑπὸ ἰδίαν τῆς εὐθύνης τοῦ Προϊσταμένου Ὑπηρεσιῶν δι' ἐντύπων καὶ ἄλλων εἰδῶν ὕλικου γραφείου.

Β) ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη εἰς τὰ κυριώτερα Ὑπ)τα εἶνε προσηρημένη εἰς τὴν Γραμματεῖαν.

Τὸ Δικαστικὸν ἀσχολεῖται μετὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐπιφαλῶν πιστώσεων, ἐπιβλέπει τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν χρεωστῶν, ἐξομολώνει πᾶσας τὰς σχετικὰς μετὰ τὸν κανονισμὸν φυλάξεως τίτλων καὶ τὴν ἐνοικίασιν τῶν χρηματικῶν τίτλων καὶ τὴν ἐνοικίασιν τῶν χρηματικῶν τίτλων δυσκολίας, ἐξετάζει τὰ ὑπὸ τῶν συμβουλευτῶν παρουσιαζόμενα δικαστικὰ ἔγγραφα διὰ τὴν ἀνάληψιν κεφαλαίων ἢ τίτλων ἀνηκόντων εἰς ἀποθανόντας πελάτας, ἐξουσιοδοτεῖ τὴν καταβολὴν αὐτῶν εἰς τοὺς δικαιούχους, ἐξετάζει ὅλα τὰ ζητήματα τὰ σχετικά μετὰ τὸ ἀνοιγμα λ)σῶν ἐπ' ὄνομα ἀνηκόντων ἐστᾶσις τοὺς φόρους, καὶ τὰς ἀσφαλείας κ.λ.π.

Γ) ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Θεωρητικῶς ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπ)τος εἶνε ἀρχηγὸς τοῦ ὕπ) αὐτῶν προσωπικοῦ, ἐπεφορισμένος μετὰ τὴν πρόσληψιν, τὴν ὑπηρεσιακὴν κατάρτισιν, καὶ ἐν μᾶ ἄλλοις μετὰ τὴν διοίκησιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπ)τος. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἔργον τοῦτο θὰ τὸν ἀπέσπασεν ἐκ τῶν κυρίων ἀσχολιῶν του, ἐπικουρεῖται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας Προσωπικοῦ, ἢ ὁποῖα, εὐρισκομένη ἐν διαρκείᾳ συνδέσει πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ «Προσωπικοῦ», διοικεῖται ὑπὸ βαθμοῦ ἰνὸς ὑπαλλήλου, συγκεντροῦσα διαφόρους δικαιοδοσίας καὶ ἐφαρμόζουσα τὰς ὑπὸ τοῦ Κ)κοῦ Κ)κὸς διδομένας ὁδηγίας.

Ἀσχολεῖται ἐν πρώτοις μετὰ τὴν πρόσληψιν τῶν ὑπαλλήλων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐρευνήσῃ καὶ συγκεντρῶσιν τὰ διάφορα στοιχεῖα (αἰτήσεις, πιστοποιητικὸν ἰατροῦ, διαγωγῆς καὶ ἠθους, πιστοποιητικὸν γεννήσεως, ἀπολυτήριον στρατοῦ, ἀντίγραφον ποινικοῦ μητρώου κλπ), τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν βάση τοῦ ἀτομικοῦ φακέλου, ὅστις τηρεῖται εἰς διπλοῦν. Ὁ εἰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπ)τος καὶ ὁ ἕτερος διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν.

Ἐπίσης εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ὑπηρεσίας Προσωπικοῦ ὑπάγεται καὶ ἡ ὑπηρεσιακὴν κατάρτισις τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐιδικώτερον τῶν στελεχῶν (ἐπαγγελματικὰ μαθήματα καὶ διαλέξεις) καὶ ἡ κατανομὴ αὐτῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν.

Ἐπιφορισμένη μετὰ τὴν ἐσωτερικὴν πειθαρχίαν καὶ τάξιν ἐπιλαμβάνεται ὄλων τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν μετὰ τὰς ἀπουσίας, τὰς ἀδείας καὶ τὰς ἀσθενείας τοῦ Προσωπικοῦ.

Δ) ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ

Εἰς Διευθυντῆς Ὑπ)τος θὰ ὀφείλει νὰ βεβαιούται ὁ ἴδιος περὶ τῆς κανονικῆς πορείας τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἡ προβαίνῃ εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν διαφορῶν λογαριασμῶν, τίτλων, τοκομεριδίων, ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ λοιπῶν ἀξιῶν.

Ἐπειδὴ τοῦτο τοῦ εἶνε ὕλικῶς ἀδύνατον τυγχάνει ἀπαραίτητος ἡ δημιουργία εἰς ἕκαστον Ὑπ)μα τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου, ἣτις ἔχει ὡς ἀποστολὴν νὰ προβαίνῃ, τόσον εἰς τὸ Ὑ)μα ὅσον καὶ εἰς τὰ ἑξ αὐτοῦ ἐξαρτώμενα πρακτορεία, εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν τίτλων, τῶν ἔλεγχον τῆς καλῆς λειτουργίας ἐκάστης Ὑπηρεσίας, νὰ ἀνακαλύπτῃ τὰ διαπραττόμενα σφάλματα, νὰ σημειώσῃ τὰς ἐλλείψεις καὶ νὰ προτείνῃ τὰς ἐπιβαλλόμενας βελτιώσεις.

Ἴνα ὁ ἔλεγχος εἶνε ἀποτελεσματικὸς, ὀφείλει οὗτος νὰ γίνεταί ἀ-

προόπως καὶ δι' ἀπολύτως πεπειραμένων καὶ μεθοδικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι ὁ Προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας Ἐλέγχου εὐρίσκειται εἰς διαρκῆ καὶ ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τὸν Διευθυντὴν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναφέρει προφορικῶς πολλάκις δὲ καὶ γραπτῶς περὶ τῶν ἐκτελουμένων ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐλέγχου ἐργασιῶν.

Τὸ προσωπικὸν ταύτης ἐπιμελῶς ἐκλεγόμενον καὶ ἀποτελούμενον ἀπὸ βαθμοφόρους ἀξίζει περισσότερο ποιοτικῶς ἢ ποσοτικῶς. Συνήθως ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς «Ὁμάδος τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Διευθύνσεως», ἀνατίθενται πλείονα καθήκοντα εἰς τὸν αὐτὸν προϊστάμενον π. χ. ἡ Διεύθυνσις τῶν Ὑπηρεσιῶν «Προσωπικοῦ καὶ Ἐλέγχου».

II ΟΜΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Ἡ ὁμὸς αὕτη, οὕσα συνήθως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς μόνου Προϊσταμένου καὶ ὑπευθύνου ἀπέτανται τοῦ Διευθυντοῦ, περιλαμβάνει συνήθως :

Τὴν «Ὑπηρεσίαν Ἐργασιῶν Χρηματιστηρίου», ἐπιφορισμένην νὰ λαμβάνῃ τὰς ἐντολὰς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως χρεωγραφῶν καὶ νὰ τὰς διαβιβάζῃ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν, τὴν Ὑπηρεσίαν «Ἐγγραφῶν», τῆς ὁποίας ἡ προσπάθεια συνίσταται νὰ τοποθετῇ εἰς τὴν πελατεῖαν τὰς νεοεκδομένας μετοχὰς καὶ ὀμολογίας, τὴν «Ὑπηρεσίαν τῶν Τίτλων», ἣτις ἀσχολεῖται μετὰ τὰς διαφορὰς ἐπὶ τίτλων ἐργασίας (ἀνταλλαγᾶς, ἀνανεώσεως κλπ.), τὴν «Ὑπηρεσίαν τῶν Τοκομεριδίων», ἣτις πληρῶν ἐπιβλέπει τὴν ἀνταλλαγήν, τὴν «Ὑπηρεσίαν τῶν Χρηματοκιβωτίων» ἀσχολουμένην μετὰ τὴν ἐνοικίασιν χρηματοκιβωτίων εἰς τοὺς πελάτας καὶ τέλος τὴν «Ὑπηρεσίαν Φυλάξεως Τίτλων», ἣτις ἀσχολεῖται μετὰ τὴν φύλξιν τῶν κατατιθεμένων τίτλων, συγχρόνως δὲ μετὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν ληγόνων τοκομεριδίων καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν κληρώσεων.

III ΟΜΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Εἰς τὴν ὁμάδα ταύτην ὑπάρχει μία ὑπηρεσία, ἡ ὁποία παίζει πρωτεύοντα ὄλον καὶ πρὸς ὄφελος τῆς ὁποίας ἐργάζονται πᾶσαι αἱ λοιπαί: εἶναι ἡ λεγομένη «Ὑπηρεσία Τραπεζῆς».

(I) Τοῦτο εἶναι τόσον ἀληθές, ὡς ἐν συνήθειαι ὀνομάζουσι ὅλην τὴν Ὁμάδα τῶν Ἐμπορικῶν Ἐργασιῶν, διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς «Ὑπηρεσίας Τραπεζῆς», λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ σπουδαιότης αὐτῆς στηρίζεται μᾶλλον εἰς τὰς λαμβανόμενας ἀποφάσεις ἢ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπασχολουμένων ὑπαλλήλων.

Δεδομένου ὅτι ἡ ἄμεσος ἀποστολὴ τῆς Ὑπηρεσίας Τραπεζῆς εἶναι τὸ ἀνοιγμα πιστώσεων εἰς τὸ Ἐμπόριον καὶ τὴν Βιομηχανίαν καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν πιστώσεων τούτων, ἀπαξ χορηγηθεισῶν, αὕτη ἀποτελεῖ τὴν χαρακτηριστικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς δραστηριότητος ἐνὸς μεγάλου Πιστωτικοῦ Ἰδρύματος.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι εἰς τὰς μεγάλας Πιστωτικὰς Ἐταιρίας ἡ ἔγκρισις πιστώσεων πρὸς ὠρισμένην ἐπιχείρησιν δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τινος Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπ)τος οὔτε ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ ἀποφασίζει ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία. Οὐχ ἥτις ὁμοῦς ἡ γνῶμη τῆς «Ὑπηρεσίας Τραπεζῆς», ἣτις χορηγεῖ τὰς πιστώσεις, μελετᾷ ὅλας τὰς πιθανότητας, καὶ συνομολογεῖ τὰς ἀποφάσεις συμβάσεις, ἐξασκεῖ τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι εἰς τὰς μεγάλας Πιστωτικὰς Ἐταιρίας ἡ ἔγκρισις πιστώσεων πρὸς ὠρισμένην ἐπιχείρησιν δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τινος Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπ)τος οὔτε ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ ἀποφασίζει ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία. Οὐχ ἥτις ὁμοῦς ἡ γνῶμη τῆς «Ὑπηρεσίας Τραπεζῆς», ἣτις χορηγεῖ τὰς πιστώσεις, μελετᾷ ὅλας τὰς πιθανότητας, καὶ συνομολογεῖ τὰς ἀποφάσεις συμβάσεις, ἐξασκεῖ τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι εἰς τὰς μεγάλας Πιστωτικὰς Ἐταιρίας ἡ ἔγκρισις πιστώσεων πρὸς ὠρισμένην ἐπιχείρησιν δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τινος Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπ)τος οὔτε ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ ἀποφασίζει ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία. Οὐχ ἥτις ὁμοῦς ἡ γνῶμη τῆς «Ὑπηρεσίας Τραπεζῆς», ἣτις χορηγεῖ τὰς πιστώσεις, μελετᾷ ὅλας τὰς πιθανότητας, καὶ συνομολογεῖ τὰς ἀποφάσεις συμβάσεις, ἐξασκεῖ τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι εἰς τὰς μεγάλας Πιστωτικὰς Ἐταιρίας ἡ ἔγκρισις πιστώσεων πρὸς ὠρισμένην ἐπιχείρησιν δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τινος Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπ)τος οὔτε ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ ἀποφασίζει ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία. Οὐχ ἥτις ὁμοῦς ἡ γνῶμη τῆς «Ὑπηρεσίας Τραπεζῆς», ἣτις χορηγεῖ τὰς πιστώσεις, μελετᾷ ὅλας τὰς πιθανότητας, καὶ συνομολογεῖ τὰς ἀποφάσεις συμβάσεις, ἐξασκεῖ τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι εἰς τὰς μεγάλας Πιστωτικὰς Ἐταιρίας ἡ ἔγκρισις πιστώσεων πρὸς ὠρισμένην ἐπιχείρησιν δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τινος Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπ)τος οὔτε ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ ἀποφασίζει ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία. Οὐχ ἥτις ὁμοῦς ἡ γνῶμη τῆς «Ὑπηρεσίας Τραπεζῆς», ἣτις χορηγεῖ τὰς πιστώσεις, μελετᾷ ὅλας τὰς πιθανότητας, καὶ συνομολογεῖ τὰς ἀποφάσεις συμβάσεις, ἐξασκεῖ τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι εἰς τὰς μεγάλας Πιστωτικὰς Ἐταιρίας ἡ ἔγκρισις πιστώσεων πρὸς ὠρισμένην ἐπιχείρησιν δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τινος Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπ)τος οὔτε ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ ἀποφασίζει ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία. Οὐχ ἥτις ὁμοῦς ἡ γνῶμη τῆς «Ὑπηρεσίας Τραπεζῆς», ἣτις χορηγεῖ τὰς πιστώσεις, μελετᾷ ὅλας τὰς πιθανότητας, καὶ συνομολογεῖ τὰς ἀποφάσεις συμβάσεις, ἐξασκεῖ τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι εἰς τὰς μεγάλας Πιστωτικὰς Ἐταιρίας ἡ ἔγκρισις πιστώσεων πρὸς ὠρισμένην ἐπιχείρησιν δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τινος Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπ)τος οὔτε ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ ἀποφασίζει ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία. Οὐχ ἥτις ὁμοῦς ἡ γνῶμη τῆς «Ὑπηρεσίας Τραπεζῆς», ἣτις χορηγεῖ τὰς πιστώσεις, μελετᾷ ὅλας τὰς πιθανότητας, καὶ συνομολογεῖ τὰς ἀποφάσεις συμβάσεις, ἐξασκεῖ τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι εἰς τὰς μεγάλας Πιστωτικὰς Ἐταιρίας ἡ ἔγκρισις πιστώσεων πρὸς ὠρισμένην ἐπιχείρησιν δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τινος Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπ)τος οὔτε ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ ἀποφασίζει ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία. Οὐχ ἥτις ὁμο

Τὰ ζητήματα τῆς τάξεώς μας

Οἱ ὅροι ἐργασίας τῶν Τραπεζιτικῶν Ὑπαλλήλων

4ον

Προαγωγαὶ καὶ σταδιοδρομία

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ Reichsbank παρέχει εἰς πάντας τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ἔχοντας τ' ἀπαιτούμενα προσόντα τὴν δυνατότητα νὰ φθάσῃ εἰς ἀνωτέρους βαθμοὺς, προτιμωμένων διὰ τὴν κατάληψιν τῶν κενουμένων ἐκαστοτε θέσεων, τῶν ἐπ' ἀρκετὸν διάστημα εὐδοκίμως ὑπηρετησάντων. Ὁ μισθὸς αὐξάνει κατὰ διετίαν. Εἰς τὰς ἰδιωτικὰς τραπεζὰς ἢ προαγωγὴ τῶν ὑπαλλήλων δὲν εἶναι δημοίωτος. Συνήθως κατανέμονται οἱ ὑπάλληλοι εἰς τρεῖς κατηγορίας. Μετὰ πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ τραπεζῇ, οἱ βοηθητικοὶ ὑπάλληλοι τῆς I ομάδος δύνανται νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν II ομάδα εἰς ἀνεπιθύμητον ἢ ἐκτελέσουν τὴν ἐργασίαν τῶν ὑπαλλήλων τῆς II ομάδος. Διὰ τοὺς ἔχοντας διπλάσματα ἀνωτέρων σχολῶν, ἢ ἐκπαιδευθέντας εἰς εἰδικὰς σχολὰς, ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας δύνανται νὰ συντομευθῇ τὸ πολὺ κατὰ 6 μῆνας. Εἰς ἐκάστην ομάδα ὁ μισθὸς αὐξάνει μέχρι τοῦ 15ου ἔτους ὑπηρεσίας ἐν τῇ τραπεζῇ.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Αὐστρίας οἱ λογιστικοὶ ὑπάλληλοι μετὰ μακρὰν καὶ λίαν εὐδοκίμων ὑπηρεσίαν δύνανται, μετ' ἐπιτυχῆς ἐξέτασης, νὰ διορισθῶν εἰς τὴν γραμματεῖαν τῆς τραπεζῆς, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κενὰ θέσεις. Διὰ πάντας τοὺς τραπεζικοὺς ὑπαλλήλους, πλὴν τοῦ γενικῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν τμηματάρχων, δέον ὅπως ὑποβάλλονται τακτικῶς κατὰ διετίαν, τὸ φθινόπωρον, ἐκθέσεις ποιότητος ὑπὸ τῶν προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν καὶ διευθυντῶν ὑποκαταστημάτων ἢ καὶ ἐκτάκτως, ὅποیان ἤθελε διατάξῃ τοῦτο ἡ γενικὴ διεύθυνσις, ἢ ἤθελε κρίνῃ σκόπιμον ὁ προϊστάμενος τοῦ ὑπαλλήλου. Διὰ τὴν βαθμολογίαν τοῦ προσωπικοῦ λαμβάνονται κυρίως ὑπ' ὄψιν τὰ κάτωθι στοιχεία: 1) κρίσις, γνώσις καὶ ἰκανότης. 2) Ἐκδηλώσεις ἐν διαφέροντος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἐπιμέλεια, ταχύτης ἐργασίας, εὐσυνειδησία ἐμπιστοσύνη. 3) Διαγωγὴ, συμπεριφορὰ. 4) Εὐφυΐα δυνάμει χαρακτηριστικῶν καὶ πρωτοβουλία 5) ἰκανότης δι' ὀριζόμενῃν τινὰ ἀσχολίαν. Ἡ γενικὴ βαθμολογία διατυπώσεται συντόμως ὡς ἑξῆς: "Αριςτος. Λίαν καλός. Ἐπαρκής. Μόλις ἐπαρκής. Ἀνεπαρκής. Ἐν τῇ περιπτώσει χρησιμοποίησις τοῦ βαθμοῦ «ἀνεπαρκείας» δέον λεπτομερῶς καὶ ἐπακριβῶς νὰ ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς ἀνεπαρκείας. Ὁ χαρακτηρισμὸς ἐνὸς ὑπαλλήλου ὡς ἀνεπαρκοῦς συνεπάγεται τὸν ἀποκλεισμὸν αὐτοῦ ἀπὸ τὰς προαγωγὰς τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους. Πᾶς λειτουργὸς τῆς τραπεζῆς δικαιούται νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν βαθμῶν τοῦ φακέλλου του. Τοὺς βαθμοὺς καθορίζει, ἀναλόγως τῶν ἐκθέσεων, τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοῦ καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τμήματος ἢ ὑποκαταστήματος εἰς ὃ ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος. Διὰ τυχόν παράπονα τῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν βαθμολογίαν αὐτῶν ὑπάρχει καὶ ἐπιτροπὴ ἐφέσεως, ἀποτελουμένης ἐξ 6 μελῶν, τῶν 3 ὀριζομένων ὑπὸ τῆς διοικήσεως καὶ τῶν ἄλλων τριῶν ὑπὸ τῶν μετόχων, εἰς ἣν ὑποβάλλονται ἐγγράφως καὶ ἠτιολογημένως ἐφέσεις τῶν παραπονουμένων ὑπαλλήλων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀποφαίνεται αὕτη.

ΒΕΛΓΙΟΝ

Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν τοῦ Βελγίου ἡ προαγωγὴ γίνεται κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἀρχαιότητα. Οὐδεὶς προάγεται εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν, ἂν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον τὸν κατώτερον βαθμὸν. Ἐξαιρέσεις τοῦ ἀνω κανόνος ἐπιτρέπεται ὅταν ἢ

τραπεζα θέλῃ νὰ ἀμείψῃ ὑπάλληλόν τινα καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ ἄνω χρονικοῦ διαστήματος διὰ παρασχεθείσας ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας. Πρὸς τοῦτο λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπεβαλλόμενα ἐκαστοτε ὑπὸ τῶν τμηματάρχων καὶ διευθυντῶν φύλλα ποιότητος τῶν ὑπαλλήλων. Πρὸς τήρησιν ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλειέρας ὁμοιογενείας κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως ἐκαστοῦ ὑπαλλήλου ὑπάρχει ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐξ ἀντιπροσώπων πασῶν τῶν διευθύνσεων καὶ ἣτις προβαίνει εἰς λεπτομερῆ ἐλεγχὸν τῶν φύλλων ποιότητος τῶν ὑπαλλήλων, μεταβίβουσα ὁσάκις κρίνῃ σκόπιμον τὴν βαθμολογίαν ἐνὸς ὑπαλλήλου. Ἐν τέλει ἡ γενικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν αὐξήσεων καὶ προαγωγῶν, μετὰ λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν φύλλων ποιότητος ὑποβάλλει εἰς τὴν διοικήσιν προτάσεις προαγωγῆς ἢ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας καὶ αὕτη πάλιν εἰς τὸ γενικὸν συμβούλιον τῆς τραπεζῆς ὅπερ καὶ τὰ ἐγκρίνει τελικῶς.

ΓΑΛΛΙΑ

Αἱ αὐξήσεις μισθῶν ἢ αἱ προαγωγαὶ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας γίνονται κατ' ἀρχαιότητα ἢ κατ' ἐκλογὴν. Αἱ κατ' ἀρχαιότητα προαγωγαὶ συνίσταται ἢ εἰς αὐτομάτους προβιβασμοὺς κατ' ὄρισμένας προθεσμίας, ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου προσδιοριζομένων, ἢ εἰς κατ' ἀπλήν ἀρχαιότητα προβιβασμοὺς τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου τμηματάρχου, ὅταν ὁ ὑπάλληλος συμπληρώσῃ τὸ ἐλάχιστον ὄριον ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ. Αἱ κατ' ἐκλογὴν προαγωγαὶ γίνονται κατόπιν προτάσεως καὶ ἂν ὁ προαχθεὶς ὑπάλληλος διήνυσεν ἀπὸ τῆς τελευταίας προαγωγῆς του τὸ τρίτον τοῦ ἀπαιτουμένου ἐλάχιστου ὄριου ὑπηρεσίας διὰ τὴν κατ' ἀρχαιότητα προαγωγήν. Διὰ τοὺς μὴ ὑπερβίνοντας τὸν βαθμὸν ὑποπροϊσταμένου ὑπηρεσίας ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι ἢ βοηθοῦ προϊσταμένου γραφείου ἐν Ὑπ)ματι, τὸ σύνολον τῶν προβλεπομένων ὡς ἄνω προαγωγῶν δι' ἐκάστην κατηγορίαν βαθμῶν, δέον νὰ ἐμπεριέχῃ ἀναλογίαν 2)3 τοῦλάχιστον διὰ τὰς κατ' ἀρχαιότητα προαγωγὰς, καὶ τὸ ὑπόλοιπον διὰ τὰς κατ' ἐκλογὴν τοιαύτας. Ἡ ἀναλογία πάντως αὐτῆ παύει

νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς ὄρισμένην κατηγορίαν βαθμῶν, ὅταν πάντες οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην προαχθεῖν κατ' ἀρχαιότητα ὑπάλληλοι, προήχθησαν πρᾶγματι οὕτω. Διὰ τοὺς φέροντας βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ ἐποπροϊσταμένου ὑπηρεσίας ἐν τῷ Κεντρ. Καταστήματι ἢ βοηθοῦ προϊσταμένου Γραφείου ἐν Ὑπ)ματι, αἱ προαγωγαὶ γίνονται ἀποκλειστικῶς κατ' ἐκλογὴν. Οὐδεὶς προβιβάζεται εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἢ θέσιν, ἂν δὲν περιλαμβάνεται εἰς τοὺς πίνακας προαγωγῶν. Οἱ πίνακες οὗτοι κοινοποιοῦνται εἰς τὸ προσωπικόν. Ὁ Διοικητὴς καθορίζει ἐτησίως τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγγραπτῶν εἰς τὸν πίνακα προαγωγῶν ὑπαλλήλων ἐκάστης κατηγορίας. Μετὰ ἐξέτασιν τοῦ ποιοῦ τῶν ὑπαλλήλων οἱ πίνακες προαγωγῶν καταρτίζονται ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διοικητοῦ ὡς Προέδρου, καὶ ὡς μελῶν τοῦ Γεν. Γραμματέως, ἐνὸς ἢ πλειοῦν Διευθυντῶν, τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοῦ καὶ δύο τμηματάρχων ἐν Παρισίοις, ὑπηρετούντων ἐν ἡ περιπτώσει πρόκειται περὶ τοῦ Κ. Κατ)τος ἢ ἐνὸς ἐπιθεωρητοῦ καὶ δύο Διευθυντῶν Ὑπ)των, ἂν πρόκειται περὶ ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς τὰ Ὑπ)ματα. Οἱ πίνακες προαγωγῶν καταρτίζονται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον ἐκαστοῦ ἔτους. Ἐκαστος τῶν διὰ τὸ Κ. Κατ)στημα ἢ διὰ τὰ Ὑπ)ματα καταρτιζομένων πινάκων προαγωγῶν ἰσχύει μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος συνταχθησμένου πίνακος. Κατὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ νέου ἐτησίου πίνακος προαγωγῶν ἐξετάζεται πάλιν τὸ ποῖον τῶν ἐν τῷ πίνακι τοῦ προηγουμένου ἔτους περιλαμβανομένων καὶ μὴ εἰσέτι προαχθέντων ὑπαλλήλων. Οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ὑποκαταστημάτων ἀνήκοντες ὑπάλληλοι προσλαμβάνονται κατόπιν διαγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων κυρίου προσωπικοῦ ὑπηρετησάντων ἐπὶ ὄρισμένον χρόνον εἰς Ὑποκαταστήματα. Μετὰ διετὴ δοκιμασίαν, ὀνομαζόνται οὗτοι «adjoints à l' Inspection».

Κατόπιν διαγωνισμοῦ τὰς λεπτομερείας τοῦ ὁποίου κανονίζει ἡ Διοικήσις καὶ εἰς ὃν συμμετέχουσιν οἱ «adjoints à l' inspection», ὡς καὶ οἱ ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον διατελέσαντες προϊστάμενοι λογισηθίου ἢ εἰς ἀνόλογον θέσιν ὑπάλληλοι, εἰ ἐπιτυχάνοντες διορίζονται ἐπιθεωρηταί. Κατ' ἔτος συντάσσεται κατάστασις, τηρουμένη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐμφαίνουσα τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὴν διάρκειαν ὑπηρεσίας καὶ τὰς ἀποδοχὰς πάντων τῶν ὑπαλλήλων. Ἀποφάσει τοῦ Γεν. Συμβουλίου καθορίζονται τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μέγιστον ὄριον τοῦ παρεχομένου κατὰ βαθμὸν μισθοῦ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν εἰσπρακτόρων. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζονται αἱ διαδοχικαὶ προθεσμιαὶ αὐτομάτου παραχωρήσεως αὐξήσεων εἰς τοὺς ἔχοντας τὸν προβλεπόμενον χρόνον ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς προηγουμένης προαγωγῆς τῶν εἰσπρακτόρων, ἐκτός ἂν ἔχη διάφορον καὶ ἠτιολογημένην γνάμνην ὁ γενικός ταμίας ἢ οἱ διευθυνταὶ Ὑπ)μάτων. Οἱ βαθμοὶ ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἰκανωτέρους. Μεταξὺ ὑπαλλήλων ἐξ ἴσου ἰκανῶν προτιμῶνται οἱ ἀρχαιότεροι. Κατ' ἔτος συντάσσεται κατάστασις, τηρουμένη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐμφαίνουσα τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὴν διάρκειαν ὑπηρεσίας καὶ τὰς ἀποδοχὰς πάντων τῶν εἰσπρακτόρων. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν κλητῶν καὶ τῶν τεχνιτῶν. Διὰ τὴν προαγωγὴν ὑπαλλήλου τινὸς ἀπὸ μιᾶς κατηγορίας εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἀνεξαρτήτως τῶν προσόντων, τῆς εὐσυνειδησίας καὶ τῆς ἐπιτηδειότητος, ἢ ἐπαγγελματικῆς ἰκανότητος καὶ ἀξία τοῦ ὑπαλλήλου. Διὰ τοὺς θήλεις ὑπαλλήλους ὧν τὸ ἐλάχιστον καὶ μέγιστον ὄριον ἡμερομισθίου καθορίζεται βάσει ὀρισμένου ἀριθμοῦ ὡρῶν ἐργασίας, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, αἱ αὐξήσεις γίνονται εἴτε κατ' ἀρχαιότητα, ἐκτός ἂν ὁ προϊστάμενος ὑπηρεσίας ἔχει ἀντίθετον ἠτιολογημένην γνώμην, εἴτε κατ' ἐκλογὴν τῇ προτάσει τοῦ προϊσταμένου ὑπηρεσίας. Αἱ προθεσμιαὶ

καὶ ἡ ποσότης τῶν δύο τούτων κατηγοριῶν αὐξήσεων καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Συμβουλίου. Οἱ λόγφ τῶν ἰδιαιτέρων ἰκανωτήτων τῶν εἰς εἰδικὰς ἐργασίας ἀσχολούμενοι θήλεις ὑπάλληλοι, λαμβάνουσιν ἐπιδόματα, ἀποζημιώσεις ἢ ἀμοιβὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ Γεν. Συμβουλίου. Εἰς τὸ Credit Foncier de France τὸ προσωπικὸν προάγεται κανονικῶς βάσει τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν. Εἰς τὸ Credit Lyonnais οἱ ὑπάλληλοι βαθμολογοῦνται τοῦλάχιστον ἀπᾶξ τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ τέλος δὲ τοῦ ἔτους ἐξετάζεται τὸ ποῖον ἐκαστοῦ καὶ χορηγοῦνται ἐπιδόματα εἰς ἅπαν τὸ προσωπικὸν βάσει τῆς ἐκτελουμένης ὑπηρεσίας, τῆς ἀρχαιότητος, τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς ἐπιμελείας. Τόσον αἱ αὐξήσεις μισθοῦ ὅσον καὶ ἡ προαγωγὴ βασίζονται κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν ἀξίαν, εἰς δευτέραν δὲ μοῖραν τίθεται ἡ ἀρχαιότης. Εἰς τοὺς ἰδιαιτέρως ἐπιτηδείους ὑπαλλήλους, εἰδικῶς εἰς τοὺς χειριζομένους λογιστικὰς μηχανὰς, χορηγοῦνται ἐπιδόματα ἀποδοτικότητος. Ἐπίσης τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν στελέχη λαμβάνουσι ποσοστὰ ἐπὶ τῶν κερδῶν. Εἰς τὴν Société Generale ἡ προαγωγὴ τοῦ προσωπικοῦ γίνεται ἀποκλειστικῶς κατ' ἐκλογὴν, προτιμωμένον συχνότερον τῶν ἀκολουθησάντων μαθήματα καὶ ὑποστάντων ἐξέτασις ἐντὸς τοῦ ἰδρύματος ὑπαλλήλου. Κατὰ τὸ τέλος ἐκαστοῦ ἔτους οἱ ὑπάλληλοι βαθμολογοῦνται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν. Οἱ βῆθμοι οὗτοι λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ προσωπικοῦ. Εἰς τινὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα χορηγεῖται εἰς ὄρισμένους μισθοὺς εἰς τοὺς νέους ὑπαλλήλους καὶ εἰς ὄρισμένους μισθοὺς εἰς τοὺς παλαιούς ὑπαλλήλους. Εἰς τινὰ ἰδρύματα λειτουργοῦσιν ἐπαγγελματικὰ courts πρὸς τελεοποίησιν τῶν τραπεζιτικῶν γνῶσεων τῶν ὑπαλλήλων. Πάντως ὅμως: τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων τῶν ἐπικυρωσῶν τὴν ὑπὸ τῶν παρακολουθησάντων τὰ μαθήματα ὑπαλλήλων γενομένην ἐργασίαν, δὲν ἀποτελοῦσιν ἀναγκαίως δικαίωμα πρὸς προαγωγήν, ἣτις γενικῶς γίνεται κατ' ἐκλογὴν.

ΕΛΒΕΤΙΑ

Ὁ ἰσχύων διὰ τὰς μεγάλας ἐλβετικὰς Τραπεζὰς δημοίωτος κανονισμὸς καθορίζει, ὅτι οἱ ἴσης σπουδαιότητος μισθολογικαὶ αὐξήσεις οὕτως ἔχουσιν ὑπολογισθῆ, ὥστε τὸ μέγιστον ὄριον ἐν ἐκάστη μισθολογικῇ τάξει νὰ ἐπιτυγχάνεται ἐντὸς δεκαετίας. Τὰ ἔτη ὑπηρεσίας λογιζονται ὡς ἑξῆς: Ὅταν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Τραπεζάν ἔλαβ: χώραν κατὰ τὸ πρῶτον ἔξάμηνον, τὸ ἔτος ὑπολογίζεται ὀλόκληρον. Ἄν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Τραπεζάν ἐγένετο κατὰ τὸ δεύτερον ἔξάμηνον, τὰ ἔτη ὑπηρεσίας λογιζονται ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς ἰανουαρίου. Ὁ ὑπάλληλος δικαιούται αὐξήσεως ἂν ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐργασίας του ὑπῆρξεν ἰκανοποιητικὴ καὶ ἡ διαγωγὴ του καλὴ. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκῆς ἀποδόσεως ἐργασίας ἢ ἐπιμέμπτου διαγωγῆς, δύνανται νὰ μὴ δοθῇ αὐξήσις ἢ νὰ δοθῇ ἐξῆς ἀναλόγως μειωμένη.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ» ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ME ΠΛΗΡΕΙΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΑΤΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
Δωμάτια Λούξ μετὰ λουτροῦ, τρεχούμενον θερμὸν καὶ ψυχρὸν ὕδωρ, καλοριφέρ, βεράντες δροσόλουστες, σαλόνια πολυτελῆ, αἰθουσα ἀναμονῆς, ἀσανσέρ, τηλέφωνα, ὅλα τὰ modérna κομφόρ.

ΤΑΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ
ΟΔΟΣ ΙΩΝΟΣ ΙΙ
ΑΘΗΝΑΙ

ΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΒΑΡΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ

Του κ. ΙΑΚΩΒΟΥ Α. ΒΕΛΟΥΖΙΟΥ, τής Έθνικης Τραπεζης

Α'.

Η λέξις αβάρια κατά κυριολεξίαν σημαίνει απώλειαν, ελάφρυσιν, αποφορτισμόν και πλην δλίγων παραλλαγών είναι όμοια εις τας γλώσσας όλων των ναυτικών κρατών της Ευρώπης. Η παραγωγή της δέν είναι εξηκριβωμένη, κατ' άλλους μόν, (τούς και επικρατεστέρους) προέρχεται εκ της εβραϊσμοφιθείσης και εις τήν ελληνικήν και ήτις εσήμαινεν αρχικώς ποταμόπλοιο, βραδύτερον δέ πλοιο εν γένει και του στερητικού α, κατ' άλλους δέ εκ της ελληνικής λέξεως βάρος και του στερητικού α.

Όπως δέποτε εν τω ναυτικώ δικαίω αποτελεί νομικόν ήρον και σημαίνει τὰ έκτακτα έξοδα τὰ όποια έγίνοντο δια τὸ πλοιο και τὸ φορτίον από κοινου ή δια τὸ πλοιο ή τὸ φορτίον κεχωρισμένως και πόσαι αί ζημίαι αί έπελθούσαι εις τὸ πλοιο, τὸ φορτίον, ή τὸ πλοιο και τὸ φορτίον από τής φορτώσεως και τὸ απόπλοο μέχρι και κατά πλοο και τής εκφορτώσεως. Δέν είναι βεβαίως αβάρια τὰ τακτικά έξοδα τὰ όποια γίνονται χάριν του πλοιο και του φορτίου και αί βλάβαι του πλοιο και των εξαρτημάτων του, ατινες προέρχονται εκ τής συνήθους χρήσεως (δαπάναι ταξειδίου, μισθός, τροφοδοσία πληρώματος, φαρικά κ. λ. π.) Πού τὸ πρώτον εχρησιμοποίηθη ή αβάρια, δέν είναι γνωστόν. Πάντως ως γραπτὸς νόμος αναφαίνεται κατά πρώτον εις τήν νήσον Ρόδον και ήτο γνωστή ως Ρόδιος νόμος, δ όποιος ίσχυσε καθ' όλην τήν περίοδον τής ελληνικής ακμής, υιοθετηθείς και παρ' αυτών των Ρωμαίων, ότινες διώκησαν μετα τούς Έλληνας τας χώρας τής Μεσογείου και τής Ευρώπης. Έννοείται τήν εποχήν εκείνην περιωρίζετο έντός του στενου πλαισίου της διανομής της ζημίας της προκυπούσης εκ της βλάβης του πλοιο και του φορτίου δια τήν κοινήν σωτηρίαν και μόλις κατά τον μεσαιώνα, κατά τήν ναυτικήν ακμήν των πόλεων Βενετίας, Γενούης

κ. λ. π. ήρχισε να λαμβάνη τήν σημερινήν της μορφήν, επεκτεινομένη και εις τας λοιπὰς έκτάκτους δαπάνας.

Αί αβάρια είναι δύο ειδών: 1) κοινά ή γενικά, 2) μερικά.

Α) Γενική ή κοινή αβάρια είναι τὰ έκτακτα έξοδα και αί εκούσαι και δεδικοιολογημένοι ζημίαι, αί όποιαί γίνονται προς κοινήν ωφέλειαν και σωτηρίαν του πλοιο και του φορτίου εν περιπτώσει κινδύνου τούτων. Πλοιο ενφορτον, κινδυνεύει κατά τὸ ταξειδιον να καταποντισθῆ λόγω τρικυμίας και μόνη έλπις σωτηρίας είναι νά ελαφρυνθῆ από μέρος του βάρου του. Ό πλοίαρχος, ως εκπρόσωπος του πλοιοκτήτου και των φορτωτών, διατάσσει να θυθῆ εις τήν θάλασσαν μέρος του φορτίου. Δια τής ελαφρώσεως ταύτης επιτυγχάνεται ή διάσωσις του πλοιο καθὼς και του υπολειφθέντος φορτίου. Η πράξις αυτη, ως ήθελήμενη χυσις εις τήν θάλασσαν του φορτίου δια τήν κοινήν σωτηρίαν εινε πράξις γενικής ή κοινής αβαρίας, ή δέ ζημία ή γενομένη εκ της χυσεως του φορτίου, ήτοι ή αξία του χυθέντος φορτίου αποτελεί γενικήν ή κοινήν αβάρια. Διά νά υπάρξῆ κοινή ή γενική αβάρια αποβάνουν απαραίτητα τὰ κάτωθι στοιχσία:

1) Άμεσος και πραγματικός κίνδυνος επαπειλών τὸ πλοιο και τὸ φορτίον. 2) Έκούσια βλάβη του πλοιο ή του φορτίου ή θυσία του δευτέρου και έκτακτα έξοδα προς διάσωσιν του πλοιο και του φορτίου γενομένα σκοπίμως και λαογισμένως υπό του πλοίαρχου ή κατά διαταγήν τουτου. Έάν συναπώς ή θυσία ή δαπάνη επήλθεν εκ τυχαίου τινος γεγονότος (άρπαγή έμπορευμάτων υπό των κυμάτων ή άρπαγή ιστίων υπό του ανέμου) ή έάν κατά τήν στιγμήν του κινδύνου του πλοιο ρίπεται υπό του πληρώματος εις τήν θάλασσαν πᾶν τὸ προστυχόν, χωρὶς σύνσειν ή επί τέλουδ πλοίαρχος επιπυλαίως φερόμενος εξέτέλεσε τήν θυσίαν άδικαιολογῆτως και παρὰ τήν γνώμην των ένδιαφερομένων και του πληρώματος

δέν πρόκειται περί κοινής αβαρίας, διότι έλλείπουν από αυτης τὰ ουσιώδη στοιχσία. 3) Νά επιτευχθῆ σκοπὸς τής γενομένης θυσίας, άφορών εις τε τὸ πλοιο και τὸ φορτίον π. χ.

Πλοιο ενφορτον, υποστάν βλάβας γενικής αβαρίας προσωρισθη εις λιμένα όπου δ ιδιοκτήτης υπεβλήθη εις δαπάνας υπαγομένης εις τήν κατηγορίαν τής γενικής αβαρίας. Μετά τήν επισκευήν τὸ πλοιο εξηκολούθησε τὸ ταξειδιον του, αλλά πριν φθάσῆ εις τὸν προορισμόν του κατεστράφη ολοτελῶς υπό πυρκαϊάς. Έφόσον δέν επετεύχθη δ σκοπὸς τής γενομένης θυσίας και τὸ φορτίον απωλέσθη αί δαπάναι τής επισκευής του πλοιο, καιτοι αρχικώς απετέλου γενικήν αβάρια, έπαυσα να είναι ταιαυται τελικώς και αί κύριοι του φορτίου δέν υποχρεοῦνται εις συμμετοχήν εις τας δαπάνας ταύτας.

Κατά ρητήν διάταξιν του ήμετέρου νόμου δέν θεωροῦνται όπωςδήποτε κοιναι αβάρια και έν εκουσίως έγέγοντο δια τήν κοινήν ωφέλειαν και σωτηρίαν: 1) Αί ζημίαι τας όποιας υπέστη τὸ πλοιο και τὰ δ' αυτὸ γενομένα έξοδα, έάν προέρχονται εξ ελαττώματος ή παλαιότητας του πλοιο εντε εκ πταίματος ή άμελείας του πλοίαρχου ή του πληρώματος. 2) Τὰ έκβληθέντα άρμενα και άλλα είδη σκευῆς και εξοπλισμοῦ του πλοιο και αί άγκυραι, αλύσεις και άλλα εργαταλειφθέντα, έσω και εκουσίως δια τήν κοινήν ωφέλειαν και σωτηρίαν, έάν δέν εινε προσηκόντως έγγεγραμμένα εις τὸ νομίμως τηροῦμενον βιβλίον άπογραφῆς τής άποσκευής του πλοιο. Έξ αντιθέτου τὸ τίμημα ή ή άποζημίωσις τής εξαγοράς του προσώπου του πληρώματος του σταλέντος εις τήν ξηράν δι' ύπηρεσίαν του πλοιο και αίχμαλωτισθέντος ή κρατηθέντος ως δμήρου και τὰ έξοδα έκτάκτου καθάρσεως μη προβλεφθείσης κατά τήν συνομολόγησιν τής ναυώσεως, έάν αυτη άφορᾷ τὸ τε πλοιο και τὸ φορτίον, συμπεριλαμβανομένων του μισθοῦ και τής τροφῆς του πληρώματος κατά τήν διάρκειαν τής καθάρσεως, εκρίθη όρθόν να θεωρηθῆσι κοιναι αβάρια, καιτοι δέν φέρουσι τὰ στοιχσία τής κοινής αβαρίας, διότι αί σχετικαι δαπάναι παρήχθησαν εξ άπροόπτου περιστάσεως, ή όποια ένδιαφέρει συγχρόνως τὸ τε πλοιο και τὸ φορτίον. Αί άνάγκαι και τὸ σύγγρονον τής εποχής ήμων έμπορικῶν πνευματέσλειωσαν κατά τοιοιτον τροπον τὰ μέσα των ναυτικῶν μειαφορών, ώστε να δημιουργηθούεν άπειραι μορφῶν κοινῶν αβαριών, ατινες φυσικά δέν εινε δυνατόν να περιληφθῶσι εις τὰ στενα όρια του παρόντος. Αί συνηθέστεραι πάν-

τως μορφαι σήμερα εινε αί κάτωθι, ας και ή ήμετέρα νομοθεσία ένδεικτικῶς απαριθμεί εις τας οικείας διατάξεις. Οθτω θεωροῦνται κοιναι (γενικαι) αβάρια.

1) Τὰ πράγματα τὰ όποια δίδονται προς εξαγορήν του πλοιο και του φορτίου (εταν πλοιο τι μετὰ του φορτίου συλληφθῆ παρ' εχθρών ή παρὰ πειρατών και ο πλοίαρχος δια να ελευθερώσῆ τὸ πλοιο και τὸ φορτίον δίδει εις τούς εχθρούς ή εις τούς πειρατῆς διάφορα πράγματα). 2) Τὰ πράγματα τὰ όποια αναγκάζονται να χύσῆ εις τήν θάλασσαν δια τήν κοινήν σωτηρίαν του πλοιο και του φορτίου. 3) Οι κάμμοι (παλαμάρια), οι ιστοί, τὰ ιστία και τὰ άλλα εξάρτια τὰ κοπέντα προς κοινήν σωτηρίαν και τὰ θραυσθέντα συνεπεία των προς κοινήν σωτηρίαν γενομένων πράξεων (πλοιο τι καταληφθῆν υπό αίφνιδίου ανέμου εναντίου κλίνει επικινδύνως επί τής μιᾶς πλευράς, ο πλοίαρχος προς άποφυγήν του κινδύνου διατάσσει τήν άποκοπήν των οχοίνων με τὰ όποια εινε δεμένα τὰ ιστία ή και αυτών των ιστίων). 4) Αί άγκυραι, αί αλύσεις και τὰ άλλα προς κοινήν σωτηρίαν έγκαταλειφθέντα άντικείμενα. 5) Αί ζημίαι αί προξενηθείσαι εις τὸ πλοιο εκ τής εκβολῆς πραγμάτων εις τήν θάλασσαν ειτε εκουσίως ειτε ως αναγκαια τής εκβολῆς συνεπεια και αί ζημίαι αί επελθούσαι εις τὸ πλοιο προς διευκόλυνσιν τής διασώσεως του φορτίου, ή προς ύπεβοήθησιν τής εκροῆς και άντλήσεως των υδάτων ως και εντεῦθεν προκύπτουσαι εις τὸ φορτίον ζημίαι. 7) Αί ζημίαι αί προξενηθείσαι εις τὸ πλοιο και τὸ φορτίον εκ των εργασιών προς κατάσβεσιν πυρκαϊάς καταστραφούν τὰ λοιπα μη κιοόμενα έμπορεύματα). Τὰ έξοδα νοσηλείας και τροφῆς των πληρωθέντων προς άμυναν του πλοιο και τὰ έξοδα κηδείας εν περιπτώσει θανάτου αυτών. 9) Οι μισθοι και ή τροφή του πληρώματος διαρκούσης τής έμποδίσσεως έάν τὸ πλοιο ήμποδίσθη κατά τὸ ταξειδιον εκ διαταχῆς Δυνάμεως ή εινα ήναγκασμένον να πικραμείνῆ έντός λιμένος τινος ένεκα πολέμου επεληθέντος ή άλλης άμοίας αιτίας, ή όποια έμποδίζει τὸ εις τὸν λιμένα του προορισμοῦ ταξειδιον, εφ' όσον τὸ πλοιο και τὸ φορτίον δέν άπηλλάγησαν των άμοιβαιων υποχρεώσεων. 10) Τὰ προς είσπλουν ή εκπλουν έξοδα και τὰ πληρωθέντα ναυτικακά τέλη εις λιμένα όπου τὸ πλοιο ήναγκάσθη να προσωρισθῆ ένεκα τρικυμίας, καταδίωξεως υπό εχθρών ή πειρατών ή ένεκα εισροῆς υδατος προξενηθείσης εκ τυχαίου γεγονότος ή και ά-

νωτέρας διας. 11) Οι μισθοι και τροφή του πληρώματος εις λιμένα αναγκαιτικῆς προσωρισσεως κατά τὸ διάστημα των αναγκαιων δια τήν εξηκολούθησιν του ταξειδίου επισκευῶν, εταν αυται άποτελοῦσι κοινήν αβάρια. 12) Τὰ έξοδα εκφορτώσεως και αναφορτώσεως των άποτεθέντων εις τήν ξηράν πραγμάτων δια τήν εκτέλεσιν των αναγκαιων επισκευῶν του πλοιο (εταν αυται άποτελοῦν κοινήν αβάρια) εις λιμένα αναγκαιτικῆς προσωρισσεως, τὰ έξοδα φυλάξεως και άποθήκευσεως αυτών. 13) Τὰ έξοδα τὰ γενομένα δια τήν άπελευθέρωσιν και άπόδοσιν του έμποδισθέντος πλοιο, έάν ή έμποδοτις δέν προήλθεν εκ λόγου άφορῶντος άποκλειστικῶς τὸ πλοιο ή τὸ πρᾶσιον του πλοίαρχου ή του πλοιοκτῆτου και οι μισθοι και ή τροφή του πληρώματος κατά τὸν άπαιτηθέντα δια τήν ταιαυτην άπελευθέρωσιν και άπόδοσιν του πλοιο χρόνον, έάν αυτη επετεύχθη. 14) Τὰ έξοδα εκφορτώσεως, τὰ γενομένα προς κουρισμόν του πλοιο, έάν τὸ τοιοιτον ήτο αναγκαιον να γίνῆ ένεκα τρικυμίας ή άλλου λόγου κοινῆς σωτηρίας του πλοιο και του φορτίου ως και αί ζημίαι ως υπέστη τὸ πλοιο ή τὸ φορτίον κατά τήν εκφόρωσιν και τήν αναφόρωσιν. 15) Αί ζημίαι τας όποιας υπέστη τὸ πλοιο ή, τὸ φορτίον εκ προσωράξεως γενομένης εκουσίως προς διάσωσιν του πλοιο εκ τρικυμίας, ληΐσεως ή άλλου επικειμένου κινδύνου. 16) Τὰ έξοδα τὰ γενομένα προς άνελέκωσιν του πλοιο προσωράξεως ένεκα τής εν τῷπροηγούμενῳ εδαφίῳ αιτίας και αί άμοιβαι αί όφειλόμεναι δια τας εργασίας και τας ύπηρεσίας τας πρασραχθεθείσας κατά τήν περιστασιν ταύτην. 17) Αί απώλειαι και ζημίαι ως υπέστησαν τὰ πράγματα τὰ τεθέντα έντός λέμβων προς κουρισμόν του πλοιο, έάν τὸ τοιοιτον ήτο ανάγκη να γίνῆ ένεκα τρικυμίας ή άλλου λόγου κοινῆς σωτηρίας πλοιο ή φορτίου συμπεριλαμβανομένων και των εις τας λέμβους ταύτας όφειλομένων ποσοστών συνεσφοράς, άφ' έτέρου δέ αί ζημίαι αί προξενηθείσαι επί των άπομεινάντων εν τῷ πλοιο έμπορευμάτων εφόσον αυται ήθελον θεωρηθῆ κοιναι αβάρια. 18) Οι τόκοι του ναυτικῶ δανείου του συνολογηθέντος προς πληρωμήν των έξόδων των συγκαταλεγόμενων μεταξῶ των κοινῶν αβαριών και τὰ άσφάλιστρα των ειρημένων έξόδων ως και ή όφειλομένη άποζημίωσις εις τὸν κύριο των φορτωθέντων έμπορευμάτων αυτα απωλέσθησαν κατά τὸν πλοιο, εν λιμένι αναγκαιτικῆς προσωρισσεως προς πληρωμήν των αυτών έξόδων. 19) Τὰ έξοδα του κανονισμοῦ των κοινῶν αβαριών. (Επεται ή συνέχεια)

ΜΕΤΑΞΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ
Η
"ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ"
ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α.Ε.
Κεφάλαιον όλοσχερῶς κατ'ονον Δρ. 50.000.000
Κεφάλαια Άποθεματικά » 17.600.000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (ΠΟΔΟΝΙΦΤΗ) ΚΑΙ ΕΝ ΓΟΥΜΕΝΙΣΣΗ (ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ)
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 48
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ: ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΘΥΡΙΑ 68
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΤΑΞΟΥΦΑΛΛΙΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ Έργοστ. Ποδονίφτη άρ. 80-034—Άποθήκης 20-248
Είδη τινά τής παραγωγῆς μας
Κρεπ-Σιν—Φουλάρ—Ζωρζέτ—Κρεπόν—Μαροκαιν—Σατέν—Σεμιζιέ
—ΚΡΕΠ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ ΤΥΠΩΝ—
Μαλλομέταξα επανωφοριών, Σετακρούτες, Κουκουλάρικα, φόδρες ραπτῶν, φόδρες καπέλλων, Μουαρέ τσαντιών
Ύφασματα επίπλων
Στόφες κλαδωτές, Έμπριμέ
ΑΠΑΝΤΑ ΦΕΡΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΓΙΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ADLER N° 17
ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ
Με 46 πλήκτρα ήτοι 144 γράμματα και σημεια. Η μόνη Έλληνογαλλική γραφομηχανή, δίγλωσσοσ χωρις άλλην των ψηφίων.
Η Έθνικη Τράπεζα τής Ελλάδος παρήγγειλε 35 ADLER No 17 με τὸ ΝΕΟΝ Clavier και δά μετατρέψη 60 παλαιὰς εις τὸ νέον clavier.
N. E. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΙΣ
ΟΔΟΣ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 9α — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 28—324

‘Αμερικανική Τραπεζιτική πρωτοτυπία

Μία ‘Αμερικανική Τράπεζα καλεί τὸ κοινὸν νὰ λάβῃ δάνεια

Μία παλαιὰ ‘Αμερικανική Τράπεζα, ἡ «Ουδέμπτσερ Αϊντ Άτλας Νάσιοναλ Μπάνκ» τῆς Βοστώνης, τῆς ὁποίας ἡ Ἱδρυσις ἀνάγεται εἰς τὸ ἔτος 1833, εἰσήγαγε ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου μίαν οὐσιώδη καινοτομίαν εἰς τὰ τραπεζιτικὰ χρονικά. Μέχρι τοῦδε, αἱ Τράπεζαι ἔδου τοῦ κόσμου ἐδημοσίευσαν εἰς τὸν τύπον ἀγγελίας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ γενικῶς διεφθιμίζον ἐναυτάς, ἢ ἐκαλοῦσαν τοὺς καταθέτας νὰ τὰς προτιμήσουν διὰ τὰς καταθέσεις των. Ἦδη ὅμως, ἡ ἀνωτέρω ἀναφερομένη Τράπεζα δὲν ζητεῖ πλέον διὰ τῶν ἐφημερίδων νὰ προσελκύσῃ καταθέτας, ἀλλὰ προσκαλεῖ ρητῶς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην πιστώσεων ἐμπόρους ἢ μὴ, νὰ ἔλθουν νὰ δανεισθοῦν ἀπὸ τὰ ἀποθέματα τῆς μὲ συμφέροντας ἔρους.

Τὸ ἀνωτέρω γεγονός εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς τοῦ χρήματος ἐν ‘Αμερικῇ καὶ τῆς διογκώσεως τῶν ἀποθεμάτων τῶν αὐτόθι Τραπεζῶν. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς. Ἡ σημασία του εἶναι μεγαλύτερα ἂν ἐξετασθῇ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῆς τραπεζιτικῆς τεχνικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν, ἢ τοιαύτη προσέλκυσις πιστούχων παρουσιάζει μίαν ἀξιόλογον πρωτοτυπίαν.

Ἐν ἰσχυρῶν ὅμως πῶς ἐνήργησαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἀνωτέρω ἀναφερομένη Τράπεζα τῆς Βοστώνης.

«Κατ’ ἀρχάς, — ἐξήγησεν ὁ Πρόεδρος τῆς κ. Κόξ, εἰς τὸν ἐκονομικὸν τύπον — ἀπηυθύνθημεν εἰς τὸ ἐμπορικὸν κοινόν, προσφέροντες ἐμπορικὰς πιστώσεις. Ἀλλὰ δὲν εἴχμεν παρὰ ἐλάχιστα ἀποτελέσματα. Κατόπιν ἐδημοσίευσάμεν ἀγγελίας προσφορᾶς δανείων ἐπ’ ἐνεχύρω φρεωγράφων εἰς τὸ πολὺ κοινόν. Καὶ ἡ ἀγγελία αὕτη «ἐπίσπεσε».

Ὁ ἴδιος ὁ κ. Κόξ συνεχίζει, ὅτι πιθανὸν πολλοὶ νὰ τοῦ παρατηρήσουν ὅτι «τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐγκαινίασεν ἡ Τράπεζα τοῦ ἔχει πολλὰ τὰ τρωτά. Συγκεκριμένως ὅτι διὰ τῶν τοιούτων ἀγγελιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπευθύνονται πρὸς ὅλον τὸ κοινόν, ἐνδέχεται ἡ Τράπεζα νὰ ἀποκτήσῃ πλῆθος ἀνεπιθυμητῶν πελατῶν. Ὅτι δὲ αὐτοῦ ἡ Τράπεζα ἀφαρπάζει πελάτας ἄλλων συναδέλφων τῆς Τραπεζῶν. Ὅτι τέλος ἡ διαφήμισις αὕτη ἢμπορεῖ νὰ φέρῃ κακὸν ἀντὶ καλοῦ

Ἀλλὰ κατὰ τὸν κ. Κόξ ἔλα αὐτὰ τὰ τρωτὰ ἐκμηδενίζονται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὰ δάνεια πρὸς τοὺς νέους πελάτας διαπραγματεύονται οἱ διοικοῦντες τὴν τράπεζαν αὐτοπροσώπως ἢ ἀνώτατοι ὑπάλληλοι αὐτῆς, ὥστε νὰ ἐλέγχωνται αὐστηρῶς αἱ παρουσιάζόμεναι περιπτώσεις.

«Ὅσον ἀφορᾷ τὸν συναγωνισμὸν πρὸς τὰς ἄλλας Τραπεζάς, — προσθέτει, — δὲν δύναται νὰ γίνῃ δι’ αὐτὸν λόγος, διότι ἡμεῖς δὲν ζητοῦμεν νὰ πάρωμεν τὴν πελατεῖαν τῶν ἄλλων, ἀλλ’ ἀπλῶς νὰ δημιουργήσωμεν ἐντέλως νέαν πελατεῖαν διὰ τὰς Τραπεζάς, ἐκ τῶν τάξεων ἐκείνων αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν τὴν συνήθειαν νὰ προσέρονται εἰς αὐτὰς ζητούσαι δάνεια».

Τέλος, ἡ πρωτοτυπία Τράπεζα τῆς Βοστώνης φαίνεται πολὺ εὐχарιστημένη ἐκ τῆς νέας ταύτης μεθόδου τῆς διὰ τὴν προσέλκυσιν πελατείας.

Τὰ δάνειά τῆς παρέχει μὲ τρίμηνον, ἢ τὸ πολὺ ἐξάμηνον προθεσμίαν πρὸς 3 1/2 ο/ο ἀφοῦ κάμῃ αὐτοηρωσάτην ἐπιλογὴν τῶν φρεωγράφων, τὰ ὁποῖα λαμβάνει εἰς ἀσφάλειαν. Τὸ περιθώριον τῆς ἀσφαλείας τῆς ἀνέρχεται εἰς 50 ο/ο ἐπὶ τῆς τρεχούσης χρηματιστηριακῆς τιμῆς τῶν φρεωγράφων. Ἀλλὰ καὶ

ἄλλως ἀσφαλίζεται ἡ Τράπεζα. Ἀπαιτοῦσα ποικίλλαν τῶν προσφερομένων φρεωγράφων. Συγκεκριμένως δὲν δέχεται ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ εἶδους φρεωγράφων εἰς ἀναλογίαν μεγαλειότηραν τῶν 20 ο/ο τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀντιστοίχου δανείου. Τέλος δὲν παρέχει αὕτη διὰ τοῦ συστήματος τοῦτου δάνεια μικρότερη τῶν 5.000 δολλαρίων.

Ἐν ὁμοίωθῃ ὅτι παρ’ ὅλας τὰς εὐκολίας ταύτας δὲν ἐξαναγκάζει τοὺς διὰ τοῦ τύπου προσελκυομένους κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τρόπον, πελάτας τῆς ν’ ἀναθέτουν εἰς αὐτὴν καὶ τὰς λοιπὰς ἐργασίας των (καταθέσεις κλπ.). Δὲν θεωρεῖ δηλαδὴ, ὅτι κάμνει εἰς τοὺς πελάτας τούτους μίαν χάριν, ὥστε νὰ ζητήσῃ ἀνταλλάγματα, ἀλλὰ χαρακτηρίζει τὴν μετ’ αὐτῶν συναλλαγὴν ὡς καθαρὰν business.

«Προσπαθοῦμεν διὰ τῶν ἐν τῷ τύπῳ δημοσιευμάτων μας», ἐδήλωσεν ὁ διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς κ. Κόξ, «νὰ πείσωμεν τὸ κοινόν, ὅτι μία Τράπεζα ἐπιθυμεῖ ἐξ ἴσου ζωηρῶς νὰ δανείσῃ τὸ χρήμα τῆς εἰς ἀξιοπίστους ἀφελέτας, ὅσον ἐπιθυμεῖ καὶ ἐἰδιῶτης νὰ εὕρῃ δάνειον ὑπὸ καλοῦς ὄρους, ἴσως μάλιστα καὶ περισσοτέρων, εἰς δεξιόμενας σιγμάς, ἀπὸ ἐκεῖνον.»

Διὰ μίαν «καμπάνιαν» διὰ τοῦ τύπου διαρκείας 22 ἐβδομάδων, πρὸς προσέλκυσιν νέων πελατῶν εἰς τὰ δάνεια ἐπ’ ἐνεχύρω φρεωγράφων, ἡ προαναφερθεῖσα Τράπεζα τῆς Βοστώνης ἐδαπάνησε, ὡς ἐδήλωσεν ἡ ἴδια, 2.788 δολλάρια.

Διὰ τῆς δαπάνης δὲ ταύτης ἀπέκτεσε κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα νέας ἐργασίας 400.000 δολλαρίων.

Ἡ ἐπιτυχία αὕτη τὴν ἐνίσχυσε εἰς τὴν πρωτότυπον ἰδέαν τῆς διαφήμισεως τῶν δανείων τῆς καὶ σκέπτεται ἤδη νὰ τὴν συνεχίσῃ συστηματικῶς.

ΠΙΝΑΞ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης Σελίδος)

πληρῶνει καὶ ὑποβοηθεῖ τὸ ἔργον τῆς «Υπηρεσίας Τραπεζῆς», ἀποδεικνύουν, ὅτι ἡ τελευταία αὕτη Ἐπηρεσία εὐρίσκειται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ὁμάδος τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπηρεσιῶν καὶ ὁ Προϊστάμενος αὐτῆς εἶναι ὁ καθοδηγητικὸς αὐτῶν τοῦς.

ΙΥ ΟΜΑΣ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ἡ ὁμάς αὕτη, περιλαμβάνει οὐσιαστικῶς τὸ Ταμεῖον καὶ τὸ Λογιστήριον.

Ἡ μεγαλειτέρα σημοσία τῆς Ἐπηρεσίας «Ταμεῖου» μᾶς Τραπεζῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν Ἐπηρεσίαν Ταμεῖου μᾶς συνήθους ἐπιχειρήσεως ἐμπορικῆς; ἐξηγεῖται εὐκόλως ἐκ τοῦ ὅτι τὸ χρήμα εἶναι ἡ ἀμμοσὸς πρώτη ὕλη ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζονται ὅλα αἱ τραπεζικαὶ ἐργασίαι, ἐνῶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν εἶναι ἡ ἀναπαράστασις μᾶς ἄλλης ἀξίας, εἶναι ἓνα ἰσοδύναμον μὲ τὴν κυρίαν σημασίαν τῆς λέξεως. Ἐνῶ εἰς πᾶσαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν τὸ χρήμα εἶναι ὁ καρπὸς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἀντιθέτως τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ὕλην διὰ τῆς τραπεζικῆς ἐργασίας καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην φαίνεται ὡς ὁ ἀπαραίτητος ὄρος τῆς προόδου αὐτῶν. Οὕτω αἱ Τράπεζαι εἶναι ἡ ναιμακασμένα νὰ τροφοδοτοῦν τὸ Ταμεῖον των συνεχῶς, ἀφ’ ἐνὸς μὲν προσελκύουσαι παρ’ αὐταῖς τὰ διαθέσιμα κεφάλαια τῶν κεφαλαιούχων, ἀφ’ ἑτέρου δὲ χρησιμοποιοῦσαι τὸ Ταμεῖον των ὡς κοινὸν Ταμεῖον ὅλων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες οὕτω ἀπαλλάσσονται μᾶς μεγάλης φροντίδος.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη, ἐν τινι μέσῃ; σπουδαιότητος (Υπ)τι, διευθύνεται ὑπὸ ἐνὸς Ταμείου ἔχοντος ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ἓνα Ἐπιταμίαν, ὅστις ἐνεργεῖ συγχρόνως εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς, ἓνα καταχωρητὴν καὶ μετροτάς.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀπάτης καὶ ὑπεξαιρέσεως, ἐν τῷ Ταμείῳ δέον νὰ λαμβάνωνται δύο προφυλακτικὰ μέτρα: ἀφ’ ἐνὸς μὲν νὰ ἀπομονώνεται ὁ Ταμίας τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν εἰς ἰδιαιτέρον διαμερίσμα, ἐνθα εἰς οὐδένα, ἀκόμη οὔτε καὶ εἰς τὸν προϊστάμενον Ταμίαν, νὰ ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος, ἀφ’ ἑτέρου δὲ νὰ ἐφαρμόζωνται αὐστηρῶς τὰ μέτρα ἐλέγχου, ἅτινα ἀνεφέρωμεν ἀνωτέρω.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διευκολύνσεως τῆς Ἐπηρεσίας, ὑπὸ τῶν πελατῶν ἐκάστη γινόμε-

νη εἰς τὸ Ταμεῖον καταβολὴ ὀφείλει νὰ συνοδεύεται ὑφ’ ἐνὸς «δελτίου εἰσπράξεως» ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ σημειοῦνται τὰ εἰς τὸν Ταμίαν μετροθέντα χαρτονομίσματα ὅπερ νὰ εἶνε χρονολογημένον καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν πράξιν πελάτου.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Λογιστηρίου διὰ τῆς ὁποίας καταχωροῦνται πᾶσαι αἱ ἐν τινι Ἐπιταμιατικῷ διεξαγόμεναι ἐργασίαι, ἀνταποκρίνεται ἀφ’ ἐνὸς μὲν εἰς μίαν νομικὴν ὑποχρέωσιν τῆς Τραπεζῆς, ἀφ’ ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἀνάγκην καλῆς ὀργανώσεως αὐτῆς. Αὕτη διεθύνεται ὑφ’ ἐνὸς Προϊσταμένου, ὅστις πρέπει νὰ εἶνε καλὸς λογιστὴς καὶ νὰ γνωρίζῃ πλήρως πᾶσας τὰς Ἐπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς. Τὸ «Λογιστήριον» ἔχει συνήθως ἀρκετὸν προσωπικὸν καὶ εἶνε ἐφαρδιασμένον διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων μηχανῶν.

Ἡ καταχώρησις, τὸ ποντήρισμα καὶ τὰ τριμηνιαία ἢ ἐξαμηνιαία ἀντίγραφα τῶν λιστῶν τῶν πελατῶν ἀποτελοῦν ἓνα ὄγκον ἐργασίας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὅμως ἀπαλλάσσεται ἡ ὑπηρεσία αὕτη διὰ τῆς χρησιμοποιοῦσας ἐφεστωμένων μηχανῶν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Διὰ τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἐπιταμιατικοῦ εἰς τέσσαρας ὁμάδας, ἐκάστης δὲ ἐξ αὐτῶν εἰς πλείονας Ἐπηρεσίας παρουσιάζεται τὸ πλεονέκτημα τοῦ καταμερισμοῦ τῶν πρωτοβουλιῶν καὶ τῶν εὐθυνῶν μεταξὺ πλείονων βαθμοφόρων ὑπαλλήλων, τῆ μεσολαβῆσει τῶν ὁποίων ἐπιβουλεύεται ἡ δράσις τοῦ Διευθυντοῦ. Ὁ τελευταῖος οὗτος, ὡν ὁ πραγματικὸς ἀρχηγὸς καὶ ἐμφυχωτῆς τοῦ Ἐπιταμιατικοῦ οὗτο νὰ ἐπιβλέπῃ πᾶσας τὰς Ἐπηρεσίας χωρὶς νὰ ἀπορροφᾶται ὑπὸ μᾶς ἐξ αὐτῶν.

Ἀπαλλασσόμενος τῆ; ὕλικῆς ἐργασίας ὑπὸ τῆς Ἐπηρεσίας Γραμματείας καὶ τῶν Ἐπηρεσιῶν Διευθύνσεως, διαβ.βάζων τὰς διαταγὰς του εἰς τοὺς Προϊσταμένους τῶν Ὁμάδων Ἐπηρεσιῶν καὶ λαμβάνων γνῶσιν τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν, ἐπιτυγχάνει ὅπως ἡ σκέψις του φθάσῃ μέχρι τοῦ τελευταίου Ἐπιταμιατικοῦ καὶ ἡ δράσις του γίνεται αἰσθητὴ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους, ἐμπορικὸν, κεφαλαιὸν ὀργανικόν. Παρὰ τὸν καταμερισμὸν καὶ τὰς ὑποδιαίρεσεις τῶν διαφόρων Ἐπηρεσιῶν ἡ ἐνότης βασιλεύει ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Ἐπιταμιατικοῦ, ὅπως ἀκριβῶς βασιλεύει καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐνὸς μεγάλου Πιστωτικοῦ Ἰδρύματος λαμβανόμενον ἐν τῷ συνόλῳ του.

“ ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ ”
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ - ΑΙΟΛΟΥ 26
Κεφάλαιον ὄλοσχερῶς καταβεβλημένον Δρ.50.125.000
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ:
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ:
Νήματα βιομηχανίας, νήματα ἐμπορίου, Κάμποι, Χασέδες, Ἀλατζάδες, Ὁξφόρδ. Σινδονόπανα, Τραπεζομάνδηλα, Πεσαέτες, Φανελλότατα, Ντόκ, Κουβέρτες κ.λ.π.
ΠΡΑΤΗΡΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Αιόλου 26—ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ Μακρᾶς Στοᾶς καὶ Λυκούργου
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ Ἀγίου Ἀνδρέου 114
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Κ. ΧΑΤΖΗΚΩΤΣΙΟΣ
Μητροπόλεως καὶ Κομνηνῶν

ΥΦΑΣΜΑΤΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΑΔΕΛΦΟΙ Μ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ Α.Ε.
ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ - ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ
Πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐπαλλήλους τῶν Τραπεζῶν
Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ὁ οἶκος ἡμῶν χορηγεῖ ἅπαντα τὰ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως - ἀνδρικά, γυναικεῖα, καὶ παιδικὰ - ἐπὶ πιστῶσει ἐναντὶ μηνιαίων δόσεων.
Σημειώσατε ὅτι εἴμεθα οἱ μόνοι πού δύναμεθα νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν
Ἐχομεν τὰ καλλίτερα εἶδη καὶ τὰς χαμηλοτέρας τιμὰς.
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΙΣΘΗΤΕ

ΚΟΛΥΝΟΣ
ΚΡΕΜΑ ἘΝΔΙΣΜΑΤΟΣ
Ἐξυκαλοσιόμερον κρέμας
Ξυρίσματος ΚΟΛΥΝΟΣ
ἐν βρεγμένο βουρτσάκι
ἄρκει δι’ ἓνα εὐκάριστο
Ξύρισμα.
Τονώνει καὶ ἀπαλύνει τὸ δέρμα
ΚΟΛΥΝΟΣ SHAVING CREAM
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ
ΕΥΡΥΠΙΔΟΝ 24

Η από οικονομικής ίδια απόψεως θέσις τής Αυστραλιανής Όμοσπονδίας εν τῷ Ἰνδικῷ καὶ τῷ Εἰρηνικῷ Ὀκεανῷ

I

1. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης αἰ χῶραι τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου, ἴδια δὲ αἰ κείμενα εἰς τὴν εὐκρατον ζώνην, σὺν τῇ αὐξήσει τοῦ λευκοῦ αὐτῶν πληθυσμοῦ ἀρχίζουν νὰ δεκτικώσιν τάσεις μεγάλης οικονομικῆς ἐξελίξεως, κατὰ τὸν παρόντα δὲ αἰῶνα καὶ δὴ κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας, τινὲς τῶν ἐν λόγω χωρῶν κατάρθωσαν νὰ ἐξελιχθῶσι μέχρι τοιοῦτου βαθμοῦ, ὥστε κατέστησαν πλέον μεγάλας οικονομικὰς δυνάμεις, ἀμιλλώμεναι ἐν πολλοῖς πρὸς πολλὰς τῶν παλαιότερων τοιοῦτων τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου.

2. Ἐκ τῶν τριῶν ἡπείρων αἰτίνες κείνται ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριον, τὸ νότιον ἡμισφαιρίου τῆς Ἀφρικῆς, ὅπερ ἦτο καὶ ἡ παλαιότερον γνασθὴ εἰς τοὺς Εὐρωπαϊοὺς καὶ τοὺς λοιποὺς περὶ τὴν Μεσόγειον λαοὺς (1) χέρους πρὸς νότον τοῦ Ἰσημερινοῦ, εἶναι ἐκεῖνον, τὸ ὁποῖον ἀντιθέτως τελευταῖον παρουσίασε τάσεις οικονομικῆς ἐξελίξεως. Τῶ ὄντι μάλιστα ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος χρονολογούνται αἱ τάσεις αὗται, καὶ πάλιν ἐν περιορισμένῃ σχετικῶς κλίμακι. Τοῦτο ἀποδοτέον κατὰ μέρος εἰς τὰς κλιματικὰς συνθήκας, αἰτίνες εἶναι δυσμενεῖς διὰ τοὺς λευκοὺς πλην ἐν τῷ νοτιο-ατολικοτέρῳ τμήματι καὶ δὴ ἐν τῇ μεταξὺ Capetown καὶ Durban παρακτῆς ζώνῃ (γεωγραφ. πλάτ. 29° 30'—34° 40') καὶ ἐν τοῖς ὕψιμοις τοῦ Τράνσβαλ καὶ τῆς Ὀράγγης (γεωγρ. πλάτ. 25°—30°, μέσα ὕψη ἄ. τ. θ. 1000—1500 μ.). Τὸ τμήμα δὲ τοῦτο ἀπετέλεσε τὸν πυρῆνα τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἐνώσεως (Union of South Africa), ἥτις ἀπὸ τινῶν δεκαετηρίδων ἤρξατο ν' ἀποτελεῖ ἀρκετὰ ἀξιόλογον ἀπὸ οικονομικῆς ἀπόψεως συγκρότημα (2).

3. Αἱ πρῶται τῶν χωρῶν τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου, αἰτίνες παρουσίασαν τάσεις ἀξιολογῶν οικονομικῆς ἐξελίξεως ἦσαν αἱ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς. Τινὲς τῶν χωρῶν τούτων καὶ δὴ αἱ ἐπὶ τῶν ὕψιμων τῶν Ἄνδεων καὶ πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Εὐρωπαίων εἶχον ἀναπτύξει ἀξιόλογον πολιτισμὸν καὶ ἐξεμεταλλεύοντο ἀρκούντως ἀρκετὰ στοιχεῖα τοῦ φυσικοῦ πλοῦτου τῶν, ἴδια δὲ τοῦ ὄρυκτου. Ἡ αὐτοκρατορία τῶν Incas (3) εἰς τὰ ὕψιμα τοῦ Περού, Βολιβίας κ.λ.π., ἐκέκτητο ἤδη ἀρκετὰ ἐξελιγμένην οἰκονομίαν, ὅτε κατεκτήθη ὑπὸ τῶν

Ἰσπανῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 16ου αἰῶνος (1531—1535) (4).

Ἡ ἀρχικῶς πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὄρυκτου κυρίως πλοῦτου καὶ δὴ τοῦ χρυσοῦ ἐγκατάστασις Ἰσπανῶν ἀποίκων εἰς τὰς δυτικώτερας καὶ μεσημβρινωτέρας χώρας τοῦ πρὸς νότον τοῦ Ἰσημερινοῦ τμήματος τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ πρὸς ἐκμετάλλευσιν κυρίως τοῦ δασικοῦ πλοῦτου ἐγκατάστασις Πορτογάλων ἀποίκων εἰς τὰς ἀνατολικὰς περιοχὰς (Βραζιλίαν), συνετέλεσε βεβαίως τὰ μέγιστα εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς μεταλλευμάτων καὶ δασικῶν προϊόντων, ὅχι ὁμοῦ ἀξιολογῶς καὶ εἰς τὴν ἐν γένει ἐξέλιξιν τῆς οικονομίας τῶν χωρῶν τούτων, τοὐλάχιστον μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 18ου αἰῶνος.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ὁμοῦ τοῦ 19ου αἰῶνος, τὸ μὲν ἡ αὐξήσιν τοῦ ἐκμιγάνων καὶ λευκῶν πληθυσμοῦ,

τὸ δὲ ἡ ἀρξαμένη πολιτικῆ χειραφέτησις τῶν Ἰσπανῶν ἀποίκων (1) καὶ τέλος ἡ συμβολὴ τῶν ξένων κεφαλαίων ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν κατ' ἀρχάς, εἶτα δὲ καὶ ἀμερικανικῶν καὶ γερμανικῶν, συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ δοθῇ τεραστία ὄψησις εἰς τὴν παραγωγὴν, μὴ περιοριζομένην πλέον εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὄρυκτου καὶ δασικοῦ πλοῦτου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εἰς εὐρείαν κλίμακα ἀνάπτυξιν τῆς κτηνοτροφίας (2) καὶ τῆς γεωργίας (3), τελευταίως δὲ καὶ τῆς βιο-

μηχανίας (4).

Κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐξελιχθῆσαν κατ' ἀρχάς αἱ μεσημβρινωτέρας τῶν χωρῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ δὴ ἡ Ἀργεντινῆ, ἡ Χιλὴ καὶ ἡ Οὐρουγουάη, εἰς ἃς αἱ κλιματικαὶ συνθήκαι δὲν εἶναι δυσμενεῖς διὰ τοὺς λευκοὺς. Ἀκολουθῶς ὁμοῦ, ἴδια ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἤρξατο νὰ ἐξελιχθῶσι τὰ μέγιστα οικονομικῶς καὶ ἡ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ διακεκαυμένη ζώνῃ

ἐκτεινομένη Βραζιλία. Νῦν ἡ Ἀργεντινῆ καὶ ἡ Βραζιλία ἀποτελοῦν δύο μεγάλας οικονομικὰς δυνάμεις, δυναμένας νὰ συγκριθῶσι πρὸς ἀρκετὰς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου (4).

Ἡ πολιτικὴ κατάτησις τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς εἰς πολυάριθμα κράτη (Ἀργεντινῆν, Χιλὴν, Οὐρουγουάην, Βολιβίαν, Περού, Βραζιλίαν, κλπ.) παρεμποδίζει οὐκ ὀλίγον τὴν ἐν τῷ συνόλῳ οικονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Νοτιοαμερικανικῆς ἡπείρου, ἥς ὁ φυσικὸς πλοῦτος εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀνώτερος ἀντιστοίχων ἰσῆς ἐκτάσεως τμημάτων τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου. Εἶναι δὲ τὸσον ἰσχυρὸς ὁ πολιτικὸς ἀναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν πλείστων ἐκ τῶν κρατῶν τούτων, ὥστε δὲν φαίνεται εὐκόλος ἡ συσσωμάτωσις αὐτῶν.

4. Ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον δὲν φαίνεται εὐκόλον νὰ ἐπιτευχθῆ ἐν τῇ νοτίῳ τῆς Ἰσημερινοῦ Ἀφρικῆς ὡς ἐκ τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων οικονομικῶν συμφερόντων τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καὶ τῶν δυσμενῶν κλιματικῶν συνθηκῶν, καὶ ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῆς ὡς ἐκ τοῦ πολιτικοῦ ἀναγωνισμοῦ τῶν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος σχηματισθέντων πολυαριθμῶν σχετικῶς ἐν αὐτῇ κρατῶν, ἐπετεύχθη ἤδη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐν Αὐστραλίᾳ.

Ἐν αὐτῇ τῷ ὄντι αἱ διάφοροι ἀποικία-πολιτεῖαι (Βικτώρια Νέα Νότιος Οὐαλλία, Κουϊνσλάνδη, Νότιος Αὐστραλία, Δυτικὴ Αὐστραλία καὶ Τασμανία) ἀπετέλεσαν κατὰ τὸ 1900 Ὀμοσπονδίαν (Commonwealth of Australia). Οὗτω ἀντὶ τοῦ ἀναγωνισμοῦ, ὅστις παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν τῆς πρὸς νότον τοῦ Ἰσημερινοῦ Ἀφρικῆς καὶ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ἔχον ἐνταῦθα συντονισμὸν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον κατευθύνσεων τῶσον ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ζητημάτων (δσον καὶ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν, τοὐλάχιστον τῶν γενικωτέρας φύσεως) (5).

II

1. Ἐάν ἐπετεύχθη ἐν Αὐστραλίᾳ ἡ ἐνότης, ἥτις δὲν φαίνεται εὐκόλον νὰ ἐπιτευχθῆ οὔτε ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῆς οὔτε ἐν Ἀφρικῇ, τοῦτο ἀποδοτέον κυρίως εἰς τὰς ὅλας ἰδιαιτέρας συνθήκας, ὅφ' ἃς διεμορφώθησαν αἱ Αὐστραλιαναὶ ἀποικία-πολιτεῖαι καὶ ὅφ' ἃς ἐξακολουθοῦσι νὰ τελῶσιν.

Τῶ ὄντι ἐν Αὐστραλίᾳ δὲν εὐρισκόμεθα πρὸ τελείως ἀνεξαρτήτων κρατῶν ὡς ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῆς, οὔτε πρὸ ἀποικίων λευκῶν ἐν μέσῳ χωρῶν κατοικοῦμένων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὸ ἰθαγενῶν ὡς συμβαίνει ἐν Ἀφρικῇ. Ἐν Αὐστραλίᾳ ἔχοντες ἀποικίας λευκῶν συσταθείσας ἐν χώρα ἐνθα οἱ ἰθαγενεῖς ἦσαν ὀλιγάριθμοι (6) ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν ἀντίδρασιν καὶ ἔτι πλέον ἀνεπίδεκτοι ἐκπολιτίσεως (4).

1) Οὗτω τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῶν χωρῶν τούτων εἶχον ὡς ἀκολουθῶς κατὰ τὰ ὡς κατωτέρω ἔτη (εἰς λίρας Ἀγγλίας).

Βραζιλία	1915	1918
Εἰσαγωγή	30,088.391	52,816.883
Ἐξαγωγή	53,950.944	61,167.975
Σύνολον	84,039.339	113,984.858
	1929	1932
Εἰσαγωγή	86,653.227	21,744.297
Ἐξαγωγή	94,831.249	36,629.594
Σύνολον	181,484.456	58,373.891
Ἀργεντινῆ	1915	1918
Εἰσαγωγή	61,097.601	56,179.119
Ἐξαγωγή	116,435.855	165,293.200
Σύνολον	157,276.916	281,729.009
	1929	1932
Εἰσ. Pesos	* 861,997.355	** 971,453.329
Ἐξαγ. »	* 953,743.919	1,120,446.215
Συνολ. »	1,815,741.274	2,091,899.544

*—χρυσά (1 peso=4 σελίνια)
**—χάρτινα

2) Εἰς τὸ Ὀμοσπονδιακὸν Κοινοβούλιον ἀνήκον πλὴν ἄλλων ἡ νομοθετικὴ ρύθμισις ζητημάτων συγκοινωνιακῆς πολιτικῆς, ἐμπορικῆς πολιτικῆς, (δασμολογίαν κλπ.), νομισματικῆς καὶ τραπεζικῆς πολιτικῆς καὶ μεταναστευτικῆς πολιτικῆς.

3) Ὁ ἰθαγενὴς πληθυσμὸς τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Τασμανίας, ὧν ἡ ἐκτίσις ἀνέρχεται εἰς 7.700.000 τετρ. χιλίωμ. ὑπελογίετο κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀποικίσεως εἰς περίπου 150.000. Νῦν ἐν Τασμανίᾳ οὐδεὶς ἰθαγενὴς ὑπάρχει, ἐν Αὐστραλίᾳ δὲ ἡ ἀπογραφή τοῦ 1926 ἔδωκε 74398, ἐξ ὧν 24642 εἰς Δυτικὴν Αὐστραλίαν καὶ 20542 εἰς Northern Territory (βλ. σφ. Official Year Book of the Commonwealth of Australia No 20, 1927, σελ. 881-883).

4) Οἱ πλέον ἀνεπίδεκτοι ἐκπολιτίσεως Τασμανοὶ ἐξέλιπον τελείως (Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος ὑπελογίζοντο εἰς 5000, κατὰ τὸ 1842-44, κατὰ τὸ 1876 δὲ ἀπέθανον ὁ τελευταῖος ἰθαγενὴς). Οἱ Αὐστραλοὶ ἐλάχιστοι ἐπίδεκτοι ἐξελίξεως δὲν ἐξηφανίσθησαν μὲν ὁλοσχερῶς, βαίνει ὁμοῦ μειούμενος ὁ ἀ-

1) Ἐκτὸς τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν χρυσοφόρων στρωμάτων καὶ τῆς ἀξιολόγῳ ἀναπτύξεως τῆς κτηνοτροφίας καὶ ἡ γεωργία καὶ ἡ χειροτεχνία ἦσαν ἀρκετὰ σχετικῶς ἀνεπτυγμένα, ἔτι δὲ καὶ ἡ συγκοινωνία καὶ τὸ ἐμπόριον. Ἐνεκεν τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὄρεινου τοῦ ἐδάφους, αἱ καλλιέργειαι ἐγένοντο εἰς τεχνιτὰ κυρίως ἀνδῆρα (terrasses), ὡς γίνεται καὶ εἰς πολλὰς Παραμεσογίους χώρας, ἐνεκεν δὲ τοῦ ξηροῦ πολλαχοῦ τοῦ κλίματος, εἶχον κατασκευασθῆ καὶ ἀξιόλογα σχετικῶς ἀρκετικὰ ἔργα. Τὸ ὄδικόν δίκτυον ἦτο ἀρκετὰ καλόν. Μία τῶν σπουδαιότερων ὁδῶν ἦτο ἡ ἀπὸ Cuzco εἰς Quito διὰ μέσου τῶν ὄρεινων τῶν Ἄνδεων. (Δεπτομ. περὶ τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Incas βλ. εἰς W i e n e r C. Essai sur les institutions politiques, religieuses, économiques et sociales de l'Empire des Incas, Paris 1874 B r e h m R. Das Inkareich, Jena 1885, T r i m b o r n H. Der Kollktivismus der Inkas in Peru—«Anthropos» 1924, 1925 M a r k h a m C. H. The Inkas of Peru, 2a ἐκδ. London 1912, M e a n s Ph. Ancient civilizations of the Andes, N. York & London 1931).

2) Ἀργεντινῆ 1915 1930

Βόες, ἀγελ.δ.	30.796.447	32.211.855
Πρόβατα	81.485.149	44.413.221
Ἴπποι	9.366.455	9.858.111
Αἴγες	4.563.808	5.647.396
Χοῖροι	3.197.337	3.768.738
Βραζιλία	1917	1932
Βόες, ἀγελ.δ.	30.705.400	42.539.200
Πρόβατα	10.949.930	10.660.598
Ἴπποι, ἡμίον.	10.590.000	9.318.350
Αἴγες	10.048.570	5.231.455
Χοῖροι	18.400.530	21.614.622
Ἀργεντινῆ.	Κατὰ τὸ 1917	8 αἱ καλλιεργούμεναι ἐκτάσεις κατὰ εἶδη κατενόμενον ὡς ἐξῆς (εἰς χιλιάδας acres):
Σίτος	17.864,	βρώμη 3.200, ἀραβόσιτος (1916/7) 8.966, λίνον 3.450.
Κατὰ δὲ τὸ 1932—1933:	Σίτος 19.222 (παραγωγή 6.400.000 τόνων), βρώμη 3547, (παραγωγή 1.110.000 τόνων), ἀραβόσιτος 14.533, (παραγωγή 6.700.000 τόνων), λίνον 7.188, (παραγωγή 705.000 τόνων), χόρτον (Alfalfa) 14.000.	
Βραζιλία.	Κατὰ τὸ 1917	ἡ παραγωγή κατὰ εἶδη εἶχον ὡς ἀκολουθῶς:
Καφὲς	846.480 τόν.,	καουτσούκ 41.500 τόν., σάκχαρις 300.000 τόν., καπνὸς 50.000 τόν. καὶ ὄρυα 371.990 τόν.
Κατὰ δὲ τὸ 1931	32: Καφὲς 1.561.604 τόν. (καλλιεργ. ἔκτασις 4.133.000	

Ἡ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΔΙΑΝΑ ΕΧΕΤΕ ΕΛΕΓΧΟΝ ΕΠΗΜΕΡΟΤΗΤΙΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

ΠΕΛΑΤΩΝ ΑΠΟΘΗΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΚΟΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΩΝ

ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

REMINGTON RAND INC

Τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει νὰ μελετήσῃ τὰ προβλήματα σας καὶ νὰ προτείνη τὰς καλύτερας λύσεις

ΑΝΤ/ΠΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Π. ΣΟΛΟΜΟΣ ΕΥΡΩΠΕΙΩΝ 9 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 22-687 ΑΛΜΑ

1) Περὶ τὸ 600 π. Χ. διαταγῇ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Νεῶ Φοίνικες θαλασσοπόροι ἐξέτελεσαν τὸν περίπλου τῆς Ἀφρικῆς (Ἡροδ. IV, 42) τῖνα ὁμοῦ μέρη τοῦ ἐσωτερικοῦ ἦσαν ἐν συνόλῳ γνωστὰ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα δὲν εἶναι εὐχερὲς νὰ ἐξακριβωθῇ

2) Οὕτως ἡ Ἐνωσις αὕτη, ἥς ἡ ἐκτίσις ἀνέρχεται εἰς 114 ἑκατ. τετρ. χιλμ., ὁ δὲ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει νῦν τὰ 712 ἑκατμ. (κατὰ τὸ 1921 6.928.580, ἐξ ὧν 1.519.500 Εὐρωπαῖοι), παρουσιάζει τὴν ἐξῆς κατάστασιν οἰκονομίας κατὰ τὰ ὡς κατωτέρω ἔτι:

Γεωργία (παραγωγή). Σίτος 1928) 434.300.000 lbs, 1932) 637.600.000 lbs. Ἀραβόσιτος 1928) 3.740.000.000 lbs, 1932) 3.800.000.000 lbs.

Κτηνοτροφία. Βόες καὶ ἀγελ.δ. 1911 5.797.000, 1930 10.574.000. Πρόβατα 1911 30.657.000, 1930 48.358.000. Αἴγες 1911 11.763.000, 1930 7.954.000. Ἴπποι, ἡμίονοι κ.λ.π. 1911 1.150.000, 1930 1.660.000. Χοῖροι 1911 1.081.000, 1930 941.000.

Ὀρυκτοῦ πλοῦτου ἐκ μετ' ἀλλευσίς. Ἀξία χρυσοῦ 1928 £ 43.982.119, 1932 £ 48.766.321. Ἀξία χαλκοῦ 1928 £ 603.552, 1932 £ 254.324. Ἀξία ἀδαμάντων 1928 £ 16.667.772, 1932 £ 1.679.600. Ἀξία γαιανθράκων 1928 £ 3.672.966, 1932 £ 2.733.382 (10.649.651 τόν.)

Ἡ μέση ἐτησία παραγωγή ἀδαμάντων μεταξὺ 1906 1928 καὶ ἀνήλθεν εἰς 3.665.000 καράτια ἀξίας £ 8.949.000 (βλ. σφ. Economic Conditions in the Union of South Africa, 1929, ἐκδ. Dept. of Overseas Trade ὑπὸ E l m s l i e N. & B r i g d e n J. σελ. 29), ἡ συνολικὴ δὲ ἀξία τῆς μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1933 ἦτο £ 315.096.894 (κατὰ Stat. Year Book).

Ἐξωτερ. Ἐμπόριον. Εἰσαγωγή (εἰς £) 1928) 79.087.658, 1931 52.945.175, 1933 49.317.825. Ἐξαγωγή (εἰς £.) 1928 78.078.894, 1931 64.681.065, 1933 73.164.359.

Βιομηχανία. Γενικῶς ὀλίγον ἀνεπτυγμένη (περὶ τῶν συνθηκῶν ὅφ' ἃς τελεῖ βλ. καὶ W i c k h a m W. Report on the Economic Conditions in South Africa ἐκδ. Dept. of Overseas Trade, 1922 σελ. 15—21).

3) Ἡς ὁ πληθυσμὸς ὑπελογίετο εἰς περίπου 10 ἑκατμ. ἀποικίων.

2. Η άπαρχή και η εξέλιξι των εν Αυστραλία άποικιών υπήρξε διάφορος των εν Νοτίω Αφρική και Νοτίω Αμερική. Εκείνα ήσαν άποικία εκμεταλλεύσεως κυρίως του όρυκτου και δασικού πλούτου χάρων των κατακτησάντων τας χώρας ταύτας ευρωπαϊκών κρατών. Κατά μέγα δε μέρος η εκμετάλλευσις αυτών έβασίζετο επί της εργασίας των Ιθαγενών, ήν έκαρπούντο οι κατακτηταί—άποικοι. Μόνοι εξαίρεσις ήσαν κυρίως αι εν τω νοτιοανατολικώ τμήματι της Αφρικής εγκαταστάσεις των Όλλανδών (εις Ακρωτήριον, Οράγγην, Τράνσβααλ) κυρίως γεωργών και κτηνοτρόφων ύπνων, ως και τινες τών εις τα νοτιώτερα της Νοτίου Αμερικής (Ιδία εν Αργεντινή και Χιλή) Ισπανικών άποικισμών.

Εν Αυστραλία η άποικισις ήρχισεν ως εγκατάστασις προς έκτισιν ποιής και σωφρονισμών κατοικούντων στοιχείων της Αγγλίας. Έχρησμευον όθεν άρχικώς η χώρα αυτή ως τόπος εξορίας, όλιγάριθμοι δε έλεύθεροι άποικοι εγκατεστάθησαν εν αυτή, τουλάχιστον μέχρι των πρώτων δεκαετηρίδων του παρελθόντος αιώνου. Δέν ήργησαν όμως να συρρέωσιν πολυάριθμοι οι έλεύθεροι άποικοι άφ' ής κατέστη κατάδηλον ότι ήδυνάτο να ζήσωσιν εκ της καλλιεργείας εκτάσεων αυτών και εκ της κτηνοτροφίας.

Όπως ήρχισαν να διαμορφώνται αι πρώται εν Αυστραλία άποικία ούχι με βόσιν την εκμετάλλευσιν του όρυκτου κυρίως πλούτου ως ειχε δια τας Ισπανικάς εν Νοτίω Αμερική, τοσοούτω μάλλον καθ' όσον δέν ειχεν ακόμη άνακαλυφθή εν αυτή η ύπερξίς χρυσοϋ (1), ούτε επίσης προς εκμετάλλευσιν της εργασίας των Ιθαγενών (2) ως έγένετο δια τας εν Νοτίω Αμερική και Αφρική άποικίας.

Εκτός όμως έκείνων, οτινες εγκαθίσταντο ως άποικοι εν Αυστραλία ως μη δυνάμενοι να εξασφαλίσωσι τα προς το ζήν εν Ευρώπη, καθιερβύοντο προς αυτήν και πολλοί επιθυμούντες να ζώσιν υπό συνθήκας πλέον φιλελευθέρου ή εν Ευρώπη περιβάλλοντος. Τούτου ένεκεν δε και εις τας εν Αυστραλία άποικίας πολιτείας ήρχισαν να επικρατώνται άρχαι πλέον προοδευτικαί ή εν τή μητροπόλει (3).

3. Εϋθύς εξ άρχής δθεν διάφορος διεγράφετο η εξέλιξι των εν Αυστραλία άποικιών από των εν Νοτίω Αμερική και Αφρική, καλλιτέρα κατ' άρχήν από οικονομικής άπόψεως ως αναπτυχθέντων παραλληλως πάντων σχεδόν των κλάδων της οικονομίας και ούχι όλγων μόνον ως συνέβη εις τας εν Νοτίω Αμερική άποικίας (4), όμαλότερα δε από πολιτικής καθόσον από του σταδίου της άποικίας του στέμματος έχομεν μετάβασιν εις το στάδιον της αυτοδιοικήτου άποικίας (5) και εκ τούτου εις το της δημοσποδου άποικίας-πολιτείας (state), (6) της δημοσποδίας διατρούσης δεσμών προς την μητροπολιν (dominion), ενφ εν Νοτίω Αμερική από του σταδίου της άποικίας έχομεν άπότομον μετάβασιν εις τελείως ανεξάρτητα κράτη με όλας τας εκ τούτων άποτόμων μεταβολών συνεπέας.

Η διατήρησις του προς την μητροπολιν δεσμού, εξελισσομένου ούν τω χρόνω εις σχέσιν μάλλον όμοιότητας εν τω πλαισίω αυτοκρατορίας (Βρετανικής Αυτοκρατορίας), παρέχει εις την Αυστραλιανήν Όμοσποδία, ως εις των σπουδαιοτέρων μελών της Αυτοκρατορίας, μεγάλα πλεονεκτήματα, όχι μόνον από πολιτικής άπόψεως ως προστατεύουσα αυτήν, άσθενή σχετικώς στρατιωτικώς οδσαν, κατά ζέων επιθέσεων, άλλα και από οικονομικής.

Η Αυστραλία, χώρα έχουσα άνάγκην διαθέσεως μεγάλου μέρους της παραγωγής της, εύρισκε εύκολώτερον των μη μελών άγοράς καταναλώσεως εις τας λοιπάς χωρίους αυτών.

1) Τούναντιον οι Ιθαγενείς της προς νότον του Ισημερινού Αφρικής και κατά πολλο πολυαριθμότεροι είναι των Ευρωπαϊών άποικων και πλέον επίδεικτικοί εξέλιξεως των Αυστραλών τυγχάνουν, δι' ο και διάφορος ή θέσις αυτών άπέναντι των λευκών.

2) Μόνον μετά τα μέσα του παρελθόντος αιώνου επί τι διάστημα ένεκεν της άνακαλύψεως πλουσιών κοιτασμάτων, ιδία χρυσοϋ, απέκτησαν προσωρινώς και αι εν Αυστραλία άποικία ως κύριον χαρακτηριστικόν της οικονομίας αυτών τη εκμετάλλευσιν του όρυκτου πλούτου.

3) Τούναντιον μάλιστα οι Ευρωπαίοι άποικοι κατέβαλον προσπαθείας να άπωθήσασιν τελείως τους Ιθαγενείς εκ των περιοχών ως προετίθεντο να εκμεταλλευθώσιν.

4) Η άποικία-πολιτεία της Νοτίου Αυστραλίας ιδρυθείσα υπό της South Australian Company έκέντητο άρχικώς λίαν προοδευτικούς θεσμούς.

5) Μόλις από των τελευταίων δεκαετηρίδων παρατηρείται εις ινα Νοτιοαμερικανικά κράτη σοβαρά προσπάθεια αναπτύξεως όσον το δυνατόν περισοτέρων κλάδων της οικονομίας των.

6) Όλίγον μετά τα μέσα του 19ου αιώνου.

7) Κατά το 1900.

ρας της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, άπολαμβάνουσα έκ άλληλεγυής και άμοιβαίοτητας των μεταξύ των μελών.

*Ετι δε και εις δυσχερείς οικονομικάς περιστάσεις ως μέλος της Αυτοκρατορίας δέν δύναται να μη τόχη της ύποστηρίξεως της μητροπόλεως (7).

4. Αι άγγλικαί άποικία της Αυστραλίας παρουσιάζουν άρκετάς όμοιότητας προς πολλάς των άρχαιων έλληνικών εν ταις Παραμεσογειοις και ταις περι των Εξέλιων χώραις, ιδία άφ' ότου προς τα μέσα του 19ου αιώνου έπαυσαν να άποτελούν και τόπον εξορίας καταδικών, κατέστησαν δε άποκλειστικώς πλέον άποικία έλευθέρων άποικων.

Ός πολλαί των άρχαιων έλληνικών άποικιών και δη των εν νοτίω Ιταλία και Σικελία έγένοντο ούχι προς εκμετάλλευσιν των Ιθαγενών πληθυσμών δια του έμπορου κ.λ.π., άλλα προς εγκατάστασιν πλεονάζόντων εις Πελοπόννησον, Εύβοιαν, Κυκλάδας κ.λ.π. πληθυσμών, οτινες εις τας νέας αυτών πατρίδας ήσυχολούντο κυρίως με την γεωργίαν, την κτηνοτροφίαν, την άλιείαν και τας τέχνας (8), σχετικώς δε όλιγώτερον με το έμπόριον, ούτω και

1) Ούτω κατά τα τελευταία έτη ότε η οικονομική εν γένει κατάσταση της Όμοσποδίας δέν ήτο εύχάριστος η μητροπολις Αγγλία έβοήθησεν αυτήν άρκούντως.

1) Βλ. σχετ. με Λεοντίνους Σικελίας, Πολύβ. VII, 6 Freeman. The history of Sicily, Oxford 1891, I σελ. 368, με Ακράγαντα, G I o t z G. Histoire grecque, I, 3, Paris 1925, σελ. 184, με Μεταπόνιον νοτίου Ιταλίας, I, a c a v a Topogr. e storia di Metaponte, Napoli 1891, με Άχαϊκας και Λοκρικός εν γένει εν νοτίω Ιταλία άποικίας G I o t z E. ά. σελ. 186, 187 και 189. Ηιο τόση η γεωργική παραγωγή των άποικιών τούτων, ώστε ο τύραννος των Συρακουσών Γέλων διατίθειτο ότι θα ήδύνατο να παρέχη τροφάς εις τους Έλληνας στρατιώτας (Ηροδ. VII, 158) καθ' όλην την διάρκειαν του προς τους Πέρσας πολέμου. (Δέον να σημειωθή εν τούτοις ότι η εις τους Συρακουσίους άνήκουσα χώρα ύπολογίζεται ότι ειχεν έκτασιν μόνον 4700 τετρ. χιλμ.)

αι άγγλικαί άποικία της Αυστραλίας έσχηματίσθησαν εκ πλεονάζόντων πληθυσμών πολλών περιοχών της Αγγλίας, οτινες εγκατεστάθησαν εις την παρά τους αντίποδας ήπειρον προς εκμετάλλευσιν του φυσικού πλούτου αυτών.

Ός εις τας πλείστας άρχαίας έλληνικάς άποικίας άνεπτύχθησαν θεσμοί πλέον εξελιγμένοι ή εις τας μητροπόλεις, (1) ούτω και εν ταις εν Αυστραλία άποικίαις άνεπτύχθησαν θεσμοί πλέον προοδευτικοί ή εν τή μητροπόλει Αγγλίας. Η αυτή επίσησ τάσις χαλαράς πολιτικής έξαρτήσεως εκ της μητροπόλεως, και ει δυνατόν πλήρους άποσπάσεως χαρακτηρίζει άμφοτέρας, μη φθάσασα βεβαίως εις τας τελευταίας μέχρι τελείας αυτοτελείας ως εις τας πρώτας, ούτο δε ένεκεν γενικωτέρας φύσεως λόγων, οτινες αναγκάζουσι αυτάς να επιθυμώσιν την προστασίαν της μητροπόλεως, ως και κατά τον 5ον και 4ον π. Χ. αιώνα ένεκεν παραπλησιών λόγων αι έλληνικαί πόλεις της δυτικής και βορειοδυτικής Μικράς Ασίας και της Θράκης έδέχθησαν κατ' έπανάληψιν να τεθώσιν υπό την προστασίαν της ισχυροτέρας εν τή κυρίως (Έλλάδι, πολιτείας, της Αθηναϊκής (Συμμαχία Δήλου, κ.λ.π.).

II

1. Η Αυστραλιανή Όμοσποδία γεωγραφικώς σχετικώς προς τας περι των Ινδικών Όκεανών χώρας, αιτινες είναι εκ των πλουσιωτέρων της γής, κέκμηται τούτου ένεκεν έξαιρετικώς ευνοϊκήν θέσιν εν τή Οίκουμένη, ής δυνατόν να έπωφεληθή τα μέγιστα οικονομικώς και πολιτικώς εν τω μέλλοντι.

Εκ των περι των Ινδικών Όκεανών χωρών εις τας Ινδίας, την Ινδοκίνα και τας ήπσους της Μαλασίας από μακρό ή άρκετά καλή εκμετάλλευσιν του φυσικού των πλούτων προσέδωκεν εις αυτάς, ιδία εις την πρώτην, την φήμην χωρών μυθι-

1) Όπερ συνετέλεσεν ούχι όλίγον εις την ταχύτεραν αυτών εξέλιξιν. Ούτω αι εν Νοτίω Ιταλία και Σικελία άποικία ήδη από του 6ου π. Χ. αιώνου παρουσιάζουν ανάπτυξιν, άνάλογον της όποιας αι πολιτεία της κυρίως Έλλάδος δέν έμφανίζον η μετά τους Περσικούς πολέμους.

κού πλούτου. Τούναντιον αι κατά τα δυτικά του Ινδικού χώραι της ανατολικής Αφρικής αι από των πηγών του Νείλου μέχρι του Ακρωτηρίου (Αβησσυνία, περιοχή Μεγάλων Λιμνών, Μαδαγασκάρη κ.λ.π.), καιτοι κέκμηται επίσης μέγαν φυσικόν πλούτον, ως εκ των δυσμενών κλιματικών συνθηκών και άλλων τινών λόγων, παρέμεινον ούτος ως το πλείστον άνεκμετάλλευστος, μέχρι δε των τελευταίων αιώνων δέν έθεωρούντο ως δυνάμενοι έστω και σχετικώς να συγκριθώσιν προς τας πρώτας

2. Αι περι των Ινδικών Όκεανών χώραι, πλην της ανατολικής Αφρικής και της Αραβίας, είναι λίαν πυκνώς κατοκημένα, λαμβανομένου δε ύπ' όψιν και του πλούτου αυτών θ' άνεμένε τις τον εις αυτάς σχηματισμόν ισχυρών κρατών. Τοιούτόν τι όμως δέν έλλαβε χώραν κατά τους Ιστορικούς τουλάχιστον χρόνους. Όσοις αι κλιματικά συνθήκαι (1) ίσως ο εις το πλείστον αυτών άπαντων εν άφθονία φυσικός πλούτος (2),

1) Εις χώρας με κλίμα θερμόν δέν κατέστη δυνατή η συγκρότησις μεγάλου κράτους ή έφ' όσον έπεκράτει συγχρόνως και σχετική ξηρασία ως εν Αιγύπτω, Μεσοποταμία κ.λ.π. Το κλίμα όμως των περι των Ινδικών χωρών πλην της Αραβίας, της νοτιοανατολικής Αφρικής και της δυτικής Αυστραλίας, είναι υγρόν, ού ένεκεν η επικράτησις του δάσου; και της λόχμης, άτινα άποτελούν σοζαρωτάτων πρόσκομμα εις την εν γένει εξέλιξιν (βλ. σχ. και Ratzel F. Politische Geographie, 3η έκδ. München 1923 σελ. 594).

2) Εις την συγκρότησιν μεγάλων κρατών συντελεί ούχι όλίγον η γεωγραφική πτωχότης προς πλουσίαν του αώτου. Οι κάτοικοι των πρώτων έλυόμενοι εκ του πλούτου των δευτέρων προσπαθούσι πάση θυσία να επιβάλωσι την κυριαρχίαν των επί τούτων. Ούτω οι τας ούχι και πλουσίας περιοχάς της Ασουρίας, Μηδίας και Περσίας οικούντες έπέβαλον άλληλοδιαδόχως την κυριαρχίαν των επί πλείστων γεωγονικών χωρών άσυγκρίτως πλουσιωτέρων των ιδίων των προς τον σκοπόν άντλήσεως οικονομικών πλεονεκτημάτων. Τοιαύτη υπήρξεν η άπαρχή της συγκροτήσεως των μεγάλων αυτοκρατοριών Ασουριακής, Μηδικής και Περσικής.

κατέστησαν τούτο δυσχερές (1). Αι κατά τον 13ον—15ον αιώνα Μωαμεθανικά δυναστεία (Κουττάμπ, Κιλίτζι, Τουγλάκ κ.λ.π.) δέν κατώρθωσαν να καταστήσωσι τας Ινδίας κράτος οσον το Περσικόν η ή Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Μόνον κατά τον 16ον—18ον αιώνα η Μογγολική δυναστεία (Ακμπαρ Αουραγκζεμπ κ.λ.π.) προσέδωκεν εις την Ινδικήν σχετικώς αξιόλογον δύναμιν (2).

3. Ός εκ του μεγάλου αυτών πλούτου και του μη σχηματισμού εις αυτάς ισχυρών κρατών, αι περι των Ινδικών Όκεανών χώραι υπήρξαν πάντοτε το άντικείμενον των κατακτητικών βλέψεων των ισχυρών της γής, η τουλάχιστον της οικονομικής των εκμεταλλεύσεως υπό των έκάστου θαλασσοκρατούντων.

Μέχρι πολυ σημείου έφθασαν κατά την άνωτάτην αρχαιότητα αι μετά των χωρών τούτων σχέσεις οικονομικαί και πολιτικαί της Αιγύπτου και της Μεσοποταμίας δέν γνωρίζομεν, δεδομένου ότι αι πηγαί (πάπυροι, έπιγραφαί κ.λ.π.) δέν παρέχουν έπαρκή στοιχεία προς έξαγωγήν θετικών συμπερασμάτων. Το πιθανώτερον ούτε η Αιγυπτος, ούτε η Μεσοποταμία έκέντητο άμεσον επ' αυτών επιρροήν και εις τας οικονομικάς δε άκόμη σχέσεις έμεσολάβουν άλλοι, οι κάτοικοι της Χερσονήσου Αραβίας (3)—εις ούς η άρίστη γεωγραφική θέσις της χώρας των επέτρεπε να συγκεντρώσωσι το θαλάσσιον έμπόριον των πλείστων περι των Ινδικών Όκεανών χωρών.

1) Παρατηρείται δε άκόμη ότι και αυτοί οι εκ των ψυχροτέρων και άγονωτέρων χωρών εισερχόμενοι εις αυτάς δέν κατώρθωσαν να σχηματίσωσιν μακράς διάρκειας μεγάλα κράτη. Ούτως οι Άριοι, οτινες εν Ευρώπη έσχημάτισαν μεγάλα κράτη, εν Ινδική όπου έισηλθον περι το 1000 π. Χ. άφομοιώθησαν ως και όλοι οι εισελθόντες εις την χώραν ταύτην (βλ. σχ. και Zaborowski M. Les peuples aryens d'Asie et d'Europe, Paris 1908 σελ. 113).

2) Καί κατά τον 3ον π. Χ. αιώνα η δυναστεία των Μωριέων (Σανδρικότος, Αμιτροχάτης, Ασόκα) ειχεν επιτύχει επί τι διάστημα την πολιτικήν ενότητα του πλείστου της Ινδικής.

3) Ο Φαραώ Σέσωστρις άναφέρεται (Στραβ. ΙΣΤ., 769) ως κατακτησας τας παρά τον πορθμόν του Βαβ-έλ-Μανδέβ χώρας. Καθ' όν χρόνον δέν οι Αιγύπτιοι παρέμειναν κύριοι των χωρών τούτων το πιθανώτερον ήρχοντο εις άπ' ευθείας έμπορικας συναλλαγάς, τουλάχιστον μετά τινων των περι των Ινδικών χωρών.

(Επεται το τέλος)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

Κεφάλαιον Μετοχικόν και Αποθεματικόν Δρχ. 1.205.000.000

Καταθέσεις (τη 31 Ιουλίου 1935) » 9.887.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Κεντρικόν Κατάστημα εν Αθήναις

Καταστήματα εν Ελλάδι:

- Άγιος Νικόλαος (Κρήτης)
- Άγρίνιον
- Άγυια
- Αθήναι:
- Υπ' αριθμόν 9 Μητροπόλεως
- Πρακτορείον Καλλιθέας
- Πρακτορείον Νέας Ίωνίας
- Πρακτορείον Παγκρατίου
- Αίγιον
- Άλεξανδρούπολις
- Άλμυρός
- Άμαλιάς
- Άμύνταιον (Σόφοβιτς)
- Άμφίκλεια
- Άμφισσα
- Άνδρος
- Άργοςτέλιον
- Άρτα
- Άταλάντη
- Βάμος (Κρήτης)
- Βέρροια
- Βόλος
- Γρεβενά
- Γύθειον
- Δημητσάνα
- Διδυμότειχον
- Δράμα
- Έδεσσα
- Έλασσών
- Έλευθερούπολις (Πράβινον)
- Ζάκυνθος
- Ήράκλειον
- Θεσσαλονίκη

- Θήβαι
- Θήβα
- Ίθάκη
- Ίσθιαία (Ξηροχώριον)
- Ίωάννινα
- Καβάλλα
- Καλαβρυτα
- Κολχμαί
- Καλαμπάκα
- Καρδίτσα
- Καρλόβασι (Σάμου)
- Καρπενήσιον
- Καρυαί (Άγιον Όρος)
- Καστερία
- Κατερίνη
- Κέρκυρα
- Κιλίκης
- Κοζάνη
- Κομοτινή
- Κόρινθος
- Κύθηρα
- Κύμη
- Κυπαρισσία
- Λαγκαδάς
- Λαμία
- Λάρισα
- Λεβάδεια
- Λευκάς
- Λήμνος
- Λιμνή Βαθέος (Σάμου)
- Μεγαλόπολις
- Μεσολόγγιον
- Μεσσήνη

- Μυτιλήνη
- Ναύπακτος
- Ναύπλιον
- Νιγρίτα
- Ξάνθη
- Όρεστιάς
- Παπάδος
- Παξοί
- Πάτραι
- Πειραιεύς
- Πλωμαρίον (Μυτιλήνης)
- Πόρος
- Ποταμός
- Πρέβεζα
- Πύλος
- Ρύργος
- Ρεθύμνη
- Σέρραι
- Σητεία (Κρήτη)
- Σικυωνία (Κιάτον)
- Σκί: θος
- Σουφλίον
- Σπάρτη
- Σύρος
- Τρίκκαλα
- Τρίπολις
- Φάρσαλα
- Φλώρινα
- Χαλκίς
- Χανιά
- Χίος

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Rue Stamboul No 17

» ΚΑΪΡΩ: Rue Ennad el Dine No 17

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΖΑΓΑΖΙΚ: Rue Tewfik

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εις όλας τας χώρας του Έξωτερικού

HELLENIC BANK TRUST COMPANY, NEW YORK: 51, MAIDEN LANE

Ίδρυθείσα υπό της Έθνικής Τραπεζής της Έλλάδος συμφώνως με τους νόμους της Πολιτείας της

Νέας Υόρκης προς εξυπηρέτησιν των εν Αμερική Έλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ Δολλ. 1.500.000

ΑΦΟΡΑ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ...

ΚΡΑΓΙΟΝ

Ρέα

Ο Γάλλος Χημικός Α. Thomasen, Σύμβουλος των μεγαλυτέρων έργοστασιών, έδωκε την τελευταίαν έφευρεσίον του σχετικώς με την κατασκευήν των κραγιόν χείλων εις την Αρωματοποιαν «Cana».

Σήμερον το Κραγιόν ΡΕΑ κατασκευάζεται με ό.π. τελειότερον η έπιότημη έχει να μάς έπιδειξει.

Εύρισκεται εις 3 σταθερούς χρωματισμούς: όταν το φορήτε τα χείλη σας δέν φαίνονται ότι είναι βαμμένα. Τόσον εύκολος είναι ο συντονισμός του με το χρώμα του προσώπου σας.

Επί πλέον κρατά εις τα χείλη σας 48 όλόκληρες ώρες, πράγμα που σας κάμνει να άποφεύγετε τα συχνά βάψιμο.

Δοκιμάσατε και θα ιδήτε γιατί κάθε γυναίκα με γούστο είναι πάντα έφωδιασμένη με το Κραγιόν ΡΕΑ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΝΕΡΓΙΑ—ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ—ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ—ΕΜΠΟΡΙΟΝ—ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ Κ.Λ.Π.

ΓΑΛΛΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Κινήσεις εξωτερικού εμπορίου κατά τους 8 πρώτους μήνες του 1935.
Ὀκτώ πρώτ. μήνες 1935 Ὀκτώ πρώτ. μήνες 1934

Εισαγωγή	Ποσότης 29,723,268 (Ἄξια 14,044,199,000 φράγκ.)	τόνοι (ποσότης 30,962,762 φράγκ.)	τόνοι (ποσότης 15,980,134,000 φράγκ.)
Ἐξαγωγή	Ποσότης 19,318,788 (Ἄξια 10,233,762,000 φράγκ.)	τόνοι (ποσότης 18,239,850 φράγκ.)	τόνοι (ποσότης 11,557,379,000 φράγκ.)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ
Ὁ προϋπολογισμός 1936 συντάχθηκε ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν κ. Reguier καὶ ἐγκρίθηκε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆ 21/9/35 ἔχει ὡς ἀκολουθεῖται:
Ἔσοδα φρ. 40,019,347,606
Ἔξοδα φρ. 40,010,194,522
Πλεόνασμα 9.153.084
ἔναντι φρ. 53,500 ἑκατομ. τῷ 1930-31.
47,500 ἑκατομ. τῷ 1935

BANQUE DE FRANCE
Τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα αὐξήθη τῆ 6/9 εἰς 72,056,933,669 ἐμειώθη τῆ 20/9 εἰς φρ. 71,878,879,244. Αἱ ὑποχρεώσεις ὅπως τῆς Banque de France ἐμειώθησαν τῆ 31/9 εἰς φρ. 95,884,712,854. Ἡ ἀναλογία τοῦ καλύμματος πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὅπως ἀνεβόησα τῆ 13/9 εἰς 75,720/ο ἐμειώθη τῆ 20/9 εἰς 75,360/ο.
ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Ἡ ἐπιδείνωσις τῆς ἰταλοαἰθιοπικῆς διαφορᾶς ἐπέδρασε δυσμενῶς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν χρεωγράφων ὡς τῶν βιομηχανικῶν ἀξιών καὶ τῶν

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΓΕΝΙΚΑ
Ὁ δείκτης οἰκονομικῆς δραστηριότητος τοῦ Economist διετηρήθη σταθερῶς εἰς 113 κατὰ Αὐγουστον ἔναντι 110 κατὰ Αὐγουστον 1934 (Βάσις 1924=100).
ΕΜΠΟΡΙΟΝ
Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἀγγλίας ἐσημειώθη κατ' Αὐγουστον 1935 ὡς ἑξῆς: (εἰς ἑκατομ. λιρῶν)

	Εἰσαγ.	Ἐξαγ.	Ἐπανεξ.
Αὐγουστ. 1935	59.1	34.9	4.2
Ἰούλιος 1935	61.8	36.4	4.0
Αὐγουστ. 1934	59.9	32.1	3.3

BANK OF ENGLAND
Κατὰ Σβριον τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα τῆς Bank of England ἠδύνηθη διαδοχικῶς ἀπὸ λιρ. 193.4 ἑκατομ. εἰς λιρ. 193.5 ἑκατομ. (18/9) καὶ

κεντρώσεων ἐν Μεσογείῳ ὡς ἀπλῶν μέτρων προνοίας, ἀνεκούφισαν τὴν ἀγορὰν καὶ συνετέλεσαν εἰς ὑψώσιν τῶν ἐθνικῶν χρεωγράφων, ἰδίως τοῦ Παγίου Δανείου 2 1/2 ο.ο. Αἱ βιομηχανικαὶ ἀξίαι εἶναι μᾶλλον σταθεραὶ ὡς καὶ αἱ ἀξίαι πετρελαίων. Ἀντιθέτως αἱ ἀξίαι καουτσούκ μολοντι ἀπεφασίσθη ὁ περιορισμὸς τῆς μεγάλης παραγωγῆς τοῦ εἴδους εἶναι ἐσέτι χαλαραί. Αἱ ἀξίαι χρυσοφωχέων εἶναι ἐπίσης χαλαραὶ λόγω τῆς ἐπικρατοῦσης σβεβαίτητος ὡς πρὸς τὴν ἀναμενομένην ἀναθεώρησιν τῆς ἐπιβαλλομένης φορολογίας τοῦ ἐξορυσσομένου χρυσοῦ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ἀκρωτηρίου (Νοτ. Ἀφρική).

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

ΑΝΕΡΓΙΑ
Ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῆς ἀνεργίας δὲν ἔχει ἀκριβῶς προσδιορισθῆ καὶ ποικίλλει κατὰ τὰς στατιστικὰς. Πάντως κυμαίνεται ὀστος μεταξὺ 10,000,000 καὶ 13,000,000.
Κατὰ τὰς ἐπίσημους ὁμοστατιστικὰς οἱ ἐπιδοτούμενοι ἀνεργοὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 5,000,000. Κατὰ τὸν Πρόεδρον Roosevelt ἀκόμη καὶ ἂν ἡ παραγωγή ἐπανήρχοτο εἰς τὸ ὑψηλὸν αὐτῆς ἐπίπεδον τοῦ 1929 μόνον τὰ 8/10 τῶν ἀνέργων θύ εὐρισκόν ἐργασίαν. Ἐδὲ σοβαρώτερον πρόβλημα τῆς ἀνεργίας φαίνεται ἄρα πρὸς τὸ παρὸν ἄλυτον.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ
Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν οἱ κάτοχοι ὁμολογιῶν τοῦ ἀπομεινῶτος τελεοταίτου μέρους τοῦ 4ου Δανείου Ἐλευθερίας 4 1/8 ο.ο., μετατρεπτέου τῆ 15/10/35 δύνανται νὰ ἀνταλλάξωσι ταύτας εἴτε δι' ὁμολογιῶν 2 3/4 ο.ο. διαρκείας 10-12 ἐτῶν, εἴτε δι' ἐντόκων γραμματίων 1 1/2 ο.ο. διαρκείας 4 1/2 ἐτῶν ἀξίας Δολλ. 500 ἑκατομ. Μέχρι τῆς 20/9 παρουσιάσθησαν πρὸς ἀνταλλαγὴν ὁμολογιαὶ ἀξίας Δολλ. 759 ἑκατομμυρίων μόνον, ἔναντι τῶν Δολλ. 1,250 ἑκατομ. εἰς ἃ ἀνέρχεται ἡ συνολικὴ ἀξία τῶν μετατρεπτέων ὁμολογιῶν. Πρὸς ἐξόφλησιν ἄρα τῶν μὴ κομισθειῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν ὁμολογιῶν σημαντικὸν ποσὸν μετρητῶν θά ἀπαιτηθῆ νὰ καταβληθῆ τῆ 15/10/35 ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ

Χῶρα	Βάσις	Ἡμερομηνία	Χονδρική πωλήσεως	Λιαντικῆ πωλήσεως
Γιουγκοσλαβία	1926=100	Ἰούλιος 1935	63,3	1094
Ρουμανία	1913=100	Μάιος 1935	2270	2594
Βουλγαρία	1914=100	Ἰούλιος 1935	1896	1935
Ἑλλάς	1914=100	Μάιος 1935	1986	1937

(1) Ὡς βάσις λαμβάνεται τὸ 1914=100

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

	Α' ἑξάμηνον 1935	Α' ἑξάμηνον 1934
1) Γιουγκοσλαβία: Εἰσαγ.) ποσότης 441.200 τόν. ἀξία) 1746,3 ἑκ. δην.		430.300 τόν. 1750,5 ἑκατ. δην.
Ἐξαγ.) ποσότης 1.580.500 τόν. ἀξία) 1.774,9 ἑκ. δην.		1559,400 τόν. 1589,6 ἑκατ. δην.
2) Βουλγαρία	Εἰσαγ.) ἀξία 1369 ἑκατ. Ἐξαγ.) ἀξία 1369 ἑκ. λεβίων	1040 ἑκ. λεβίων 1154 ἑκ. λεβίων
3) Ρουμανία	Εἰσαγ.) ἀξία 4.242,5 ἑκατ. λέι Ἐξαγ.) ἀξία 5282,2 » »	5185,8 ἑκ. λέι 5203,1 » »

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ
1. Γιουγκοσλαβία: Τὰ ὑπολοιπόμυνα 8/12 τοῦ προϋπολογισμοῦ 1935-36 ἀνερχόμενα εἰς 6780 ἑκατ. δηνάρια ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ὁ αἰω προϋπολογισμὸς παρουσιάζει αὐξήσιν κατὰ 94.000.000 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν 1934-35.
2. Βουλγαρία: Τὰ δημόσια ἔσοδα ἀνήλθον κατὰ τὸ α' ἑξάμ. 1935 εἰς 2,845 ἑκατ. λέβα ἔναντι 3261 ἑκατ. κατὰ τὸ 1934, αἱ δὲ δαπάναι εἰς 3139 ἑκατ. λέβα ἔναντι 3719 κατὰ τὸ 1934.
3. Ρουμανία: Κατὰ τὸ τρίμηνον Ἀπριλίου-Ἰουνίου 1935 αἱ εἰσπράξεις τοῦ Δημοσίου ἀνήλθον εἰς 4557,8 ἑκατ. λέι, αἱ δαπάναι εἰς 4980, ἑκατ. Το παρουσάζομενον ἔλλειμμα ἐλπίζεται ὅτι Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὸ καλύψη δι' οἰκονομικῶν 300 ἑκατομμυρίων λέι περίπου εἰς κρατικὰς δαπάναις.

ΝΟΜΙΣΜΑ
Γιουγκοσλαβία: Τὸ εἰς χρυσὸν κάλυμμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀνήρχετο τῆ 15/9/35 εἰς 1.341.674.000 δηνάρια ἢ δὲ κυκλοφορία εἰς 4,657 ἑκατομ. δηνάρια.

ΕΙΔΙΚΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ Σχολὴ Παναγιωτοπούλου μεταφερθεῖσα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκ Πειραιῶς εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ὁδὸν Κοδριγκτιῶνος 22 (ἀριθ. τηλ. 81-015).

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1935-1936, 32ον ἔτος τῆς λειτουργίας της, ἐγκαθιδρύει τὴν ΑΝΩΤΑΤΗΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΑΘΗΝΩΝ, ἧτις ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ ἐπιτηδεύει τὸν Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωτάτων Ἐπιτηδεύων Ἐπιτηδεύων τῆς Θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς μόρφωσιν
α) Λογιστῶν Ἀνωτάτων Ἐπιτηδεύων
β) Ἀρχιλογιστῶν καὶ Ἐπιτηδεύων
γ) Λογιστῶν ὀργανωτῶν
δ) Λογιστῶν ἑλεγκτῶν
ε) Λογιστῶν ὀρκωτῶν
στ) Ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ Ἀνεπτυκτῶν μεγάλων Ἐπιτηδεύων.
Ἡ μαρὰ λαμπρὰ ἱστορία τῆς Σχολῆς Παναγιωτοπούλου, ὑπὸ τὴν σφαιρὴν καὶ πεπειραμένην καθοδήγησιν τοῦ ἰδρυτοῦ της τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον τὸν ἐν τῇ θεωρίᾳ, δὲ καὶ ἐν τῇ πράξει εἶναι μίαν γνωστὴν καὶ ἄπασαν τὴν Ἑλλάδα, ἐγγυᾶται διὰ τὸ εὐδοκίμον καὶ τὸ γόνιμον τῆς μοναδικῆς ταύτης ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ, τὸ πλουσιώτατον καὶ πλήρες προγραμμα τῆς ὁποίας εἶναι κινδὸν νὰ μορφώσῃ κατὰ τὸν ἀσφαλτέτερον καὶ πλέον ἐπιτυχεῖ τρόπον τὸν σπουδαστὴν κατὰ τὴν τριετὴ φοίτησιν αὐτοῦ εἰς τὴν Σχολὴν.

Ἐκτὸς τῆς ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ἡ Σχολὴ Παναγιωτοπούλου περιλαμβάνει
Μονοτάξιον Ἀνωτέραν Σχολὴν Λογιστικῆς καὶ Ξένων Ἐπιστημῶν,
Μονοτάξιον στοιχειώδη Σχολὴν Λογιστικῆς καὶ Ξένων Γλωσσῶν,
Ἑξατάξιον Ἐμπορικὴν Σχολὴν Ἀνεγνωρισμένην.
Ἐλευθέραν Σχολὴν Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.
Ἐπίσης ἡ Σχολὴ Παναγιωτοπούλου θά ἐφαρμόσῃ ΝΕΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ (κατωτέρας, μέσης καὶ ἀνωτέρας) κατὰ τὸ Ἀμερικανικὸν σύστημα Ἀτομικῆς διδασκαλίας.
Κατ' αὐτοῦ ὅτι Παναγιωτοπούλου ἐκδίδει τὸ νέον σύγγραμμά του «Ἡ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ» πρωτότυπον ἔργον ἐθνικῆς προσπάθειας χρησιμώτατον, τὸσον δι' ἐμπόρους, ἐπαγγελματίας, βιοτέχνας, γεωργούς κ.λ.π. ὡς καὶ δι' ἐπιστήμονας (ιατρούς, δικηγόρους κ.λ.π.), σπουδαστὰς ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας ὑπαλλήλου κ.λ.π.
Ἡ ἐκδοσις αὕτη θά διανεμηθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος «Νέος Κόσμος» καὶ θά κυκλοφορήσῃ δια τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων «ΣΠΥΡΟΣ ΤΣΑΙΓΑΡΗΣ».
ΣΗΜ. Λόγῳ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον τῆς «Τραπεζικῆς», ὁ ἀριθμὸς τηλεφώνου ἀνεγάρφῃ 81085, ἀντὶ τοῦ ὁρθοῦ 81015 καὶ τὸ σχολικὸν ἔτος 1936-1937 ἀντὶ τοῦ ὁρθοῦ 1935-1936.

ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ-ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ-Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

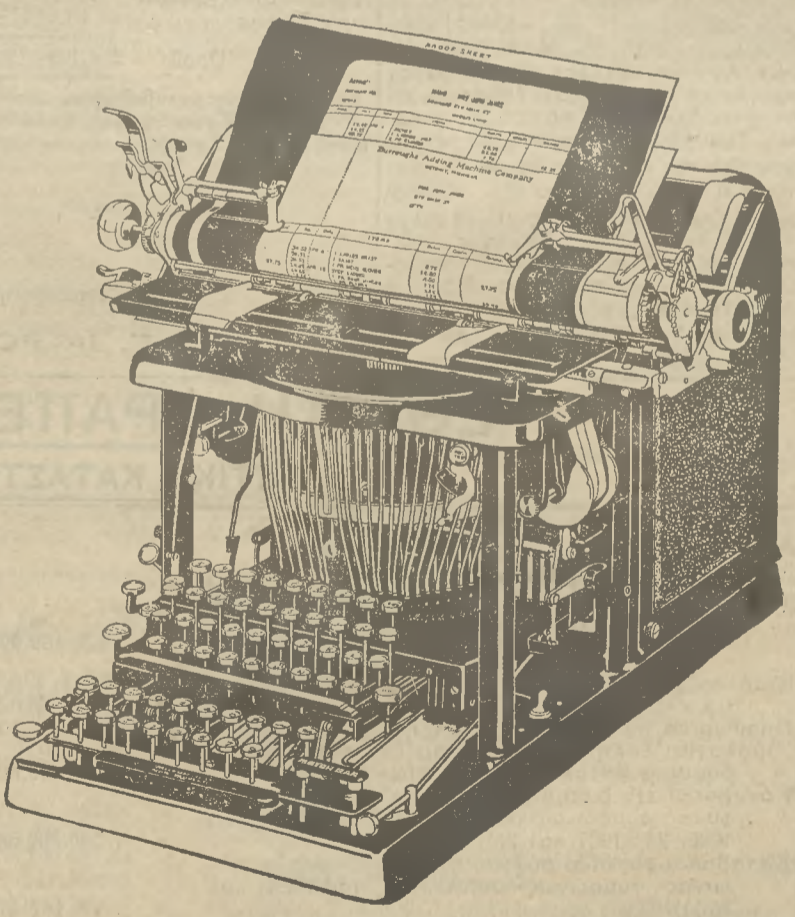
Δέν ἔχουν πλέον προβλήματα λογιστικῆς καὶ στατιστικῆς ὀργανώσεως

ΔΙ' ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

Ἐκ τῆς ἀπλουστερας ἀδροίσεως μέχρι τῆς πολυπλοκωτέρας λογιστικῆς καὶ στατιστικῆς ἐργασίας

ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΜΗΧΑΝΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ 400!!! ΤΥΠΩΝ

ΤΩΝ ΜΟΝΑΔΙΚΩΝ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Burroughs

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΚΙΚΙΖΑΣ - ΤΡΑΚΑΣ & ΣΙΑ - Σταδίου 8α-Τηλ. 21-657 ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

ΚΑΠΝΟΣ.— ΣΤΑΦΙΣ.— ΕΛΑΙΟΛΑΔΑ.— ΣΙΤΟΣ.— ΖΑΚΧΑΡΙΣ.— ΚΑΦΦΕΣ.— ΒΑΜΒΑΞ Κ. Τ. Α.

ΚΑΠΝΑ

Κατά τὸς μέχρι τοῦδε συγκεντρωθεὶσας πληροφορίες ἡ ἐφετηνὴ μας ἐσοδεία ὑπολογίζεται εἰς 3,000,000 ὄκ. περίπου. Μετὰ τὴν πλήρη σχεδὸν ἐξάντησιν τῶν καπνῶν ἐσοδ. 1934 εἰς τιμὰς κατὰ 40-5000 ἀνωτέρως τῆς ἐσοδείας 1933 ἤρξατο ζωηρὰ κίνησις καὶ ἐπὶ τῶν καπνῶν ἐφε εἰνῆς ἐσοδείας εἰς τιμὰς σημαντικῶς ἀνωτέρως τῶν περυσινῶν.

Εἰς τὴν ἐξαιρετικῶς εὐχάριστος ἡ διαπίστωσις, ὅτι τὸ πολῦτιμον ἑλληνικὸν προῖον ἐπανερύσκει καλὰς ἡμέρας, εἰς δὲ πολὺ ὑποσχετικὴ διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν τιμῶν ἡ ἐκκαθάρισις τῆς καπνικῆς καταστάσεως.

Κατὰ τὸ διάστημα 1/9/34 - 31/8/35 ἐξήγησαν ἐξ Ἑλλάδος 48 319,552 ὄκ. καπνῶν ἐναντι ἀντιστοίχου περυσινῆς ἐξαγωγῆς 31,007,160 ὄκ.

Ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι συνέβη εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἡ διὰ καπνοῦ καλλιέργησις ἐκτασις εἶναι κατὰ 540% ἀνωτέρα τῆς περυσινῆς.

ΣΤΑΦΙΣ

Ἡ ἐξαγωγή σταφίδων ἐξ Ἑλλάδος παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς:

1/9/34 - 10/10/35	Α.Ε.	72.182.241
1/9/33 - 10/10/34	»	88.859.874
1/9/32 - 10/10/33	»	49.656.943

Κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ Α.Σ.Ο. ἡ ἀγορὰ τοῦ Λονδίνου διὰ τὰς Ἑλληνικὰς κορινθιακὰς εἶναι ζωηρὰ καὶ ἐσημειώθησαν ἀρκετὰ πρᾶξεις. Αἱ τρέχουσαι τιμαὶ κατὰ Ἀγγλικὸν στατήρα, εἰς ἀνάλογον σημειοῦνται μεταξὺ 30/6—31/- διὰ Πύγου καὶ 44/- 48/- διὰ Βοστίτσης γουλό.

ΕΛΑΙΟΛΑΔΑ

Ἡ ἑλληνικὴ παραγωγή ἐλαιολάδων ἐσοδ. 1935 - 36 κατ' ἐπίσημον ἀνοκίνωσιν ὑπολογίζεται γύρω τῶν 60 ἐκατομ. ἕκ. τῶν δὲ βρωσίμων ἐλαίων γύρω τῶν 32 ἐκατ. ὄκ.

Αἱ τιμαὶ τῶν πενταβάθμων σημειοῦνται γύρω τῶν δραχ. 36—36,50 εἰς λιμένας ἐσωτερικοῦ βαρέλια ἐπιστρέπτεα καὶ γύρω τῶν frs. 345—350 εἰς.

λιμένας Μεσογείου.

ΣΙΤΟΣ

Εἰς τὴν διεθνή σιταγορὰν ἐσημειώθη ζωηροτέρα κίνησις μετ' αἰσθητὴν βελτίωσιν τῶν τιμῶν χάρις εἰς τὸ ἰκδηλωθὲν ζωηρὸν ἀγοραστικὸν ἐνδιαφέρον ἐκ φόβου γενικεύσεως τοῦ πολέμου καὶ δυσχερειῶν εἰς τὰς μεταφορὰς.

Τὴν ἀνατίμησιν ἐπέτεινε καὶ ἡ ἐνεργὸς ἀνάμιξις τῆς κερδοσκοπίας. Ἡδη μετὰ τὴν ὑφασιν τῆς διεθνούς πολιτικῆς ἐντάσεως σημειοῦται σχετικὴ ἡρεμία εἰς τὴν σιταγορὰν.

Κατὰ τελευταίαν ἐκτίμησιν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἐφετηνῆς ἐσοδείαι ὑπολογίζονται γύρω τῶν 192,5 ἐκατ. κούρτερς, ἧτοι περίπου εἰς τὸ περυσινὸν ἐπίπεδον.

Ἡ ἐσοδεία ἡμερινοῦ καὶ ἐαρινοῦ σίτου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐκτιμᾶται εἰς 599 ἐκατ. bu. (102,5 ἐκατ. ἀνωτέρα τῆς περυσινῆς) τῆς Ἀργεντινῆς εἰς 23 ἐκατ. κούρτερς (30 ἐκατ. κατὰ τὸ π. ἕ.) τῆς Αὐστραλίας εἰς 120—130 εἰς ατ. bu., τοῦ Καναδά εἰς 290 ἐκατ. bu. (276 κατὰ τὸ π. ἕ.)

Κατὰ τὸν « Ἐμπορικὸν Φύλακα » τὸ παγκόσμιον πλεόνασμα μέχρι 1/8/36 ὑπολογίζεται εἰς 91 ἐκατ. κούρτερς αἱ παγκόσμιαι ἀνάγκαι εἰς 63 ἐκατο. καὶ τὸ πιθανὸν πλεόνασμα τῆ 1/8/36 εἰς 28 ἐκατομύρια.

ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἐκ Ρωσίας ἐ-

ξαγωγή κατὰ τὸ διάστημα 1/8/35-1/7/36 θὰ φθάσῃ τὰ 3 ἐκατομ. κούρτερς. Μετὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀγορᾶς καφέδων ἐν Βραζιλίᾳ.

ΖΑΚΧΑΡΙΣ

Προαπτεῖται σταθερότης εἰς τὴν διεθνή ἀγορὰν ὀφειλομένη εἰς τὴν γενικωτέραν πολιτικὴν ἀνωμαλίαν κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς στατιστικῆς καταστάσεως τοῦ εἴδους.

Τὰ ὁρατὰ ἀποθέματα τῆς 1/9 εἶναι τὰ μικρότερα τῆς ἐξαετίας ἀνερχόμενα εἰς 4.755,000 ιο.

Ἡ ἐκτίμησις τοῦ F. O. Licht (3/10/35) ἀναβιβάζει τὴν ἐσοδείαν σακχαροτέλων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ρωσίας εἰς 8.358.000 μετρ. τόννους, ἐναντι 8.489.000 μ. τ. ἐκτίμησεως Dr. Mikusch (3/1/35) καὶ 8.548.000 μ. τ. ἐσοδείας 1934—5.

Εἰς τὸν Πειραιᾶ λόγῳ μειώσεως τῶν ἀποθεμάτων καὶ δυσχερειῶν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν αἱ τιμαὶ εἶναι κρατημέναι.

ΚΑΦΦΕΣ

Ἡ παγκόσμιος παραγωγή 1935—36 ὑπολογίζεται εἰς 26—27 ἐκατομ. σάκκων, ἐναντι 22 ἐκατ. κατὰ τὸ π. ἕ.

Τὰ παγκόσμια ὁρατὰ ἀποθέματα εἶναι μειωμένα. Μετὰ τὴν προβλεπομένην καταστροφὴν 4 ἐκατομ. σάκκων βραζιλιανοῦ καφέ νέας ἐσοδείας ἡ ἐφετηνὴ παγκόσμιος παραγωγή εὐρίσκειται ἐν ἰσορροπίᾳ πρὸς τὴν κατανάλωσιν τῶν ὁρατῶν ἀποθεμάτων, παραμένον ἀμειώτα. Ἡ ἴταλῖα προέβη τελευταίως

εἰς σημαντικὰς ἀγορὰς καφέδων ἐν Βραζιλίᾳ.

ΒΑΜΒΑΞ

Εἰς Λονδίνον καὶ Λίβερπουλ ἐσημειώθησαν ζωηρὰ ἐργασίαι ἐκ φόβου διαταραχῆς τῶν μεταφορῶν ἐξ Ἰνδιῶν καὶ Αἰγύπτου.

Ἡ ἐπίσημος ἐκτίμησις τῆς παραγωγῆς ἀμερικανικοῦ βάμβακος (8/1) ἀναβιβάζει ταύτην εἰς 11,464,000 δεμ, ἐναντι προηγουμένης ἐκτίμησεως (8/1) 11,489,000 δεμ. Ἡ ἐκτίμησις αὐτῆ ἀνεμένετο κατωτέρα καὶ ἀπεθάρρυνεν ἐν μέρει τοὺς ἀγοραστὰς.

Προβλέπεται βελτίωσις τῶν τιμῶν τοῦ εἴδους εὐθὺς ὡς ἀναμιχθῆ καὶ ἡ κερδοσκοπία.

Εἰς τὴν κατανάλωσιν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν ἀμερικανικοῦ βάμβακος παρατηρεῖται βελτίωσις διὰ πρώτην φορὴν ἀπὸ ἐτῶν. Ὁ ἐγγύχιος βάμβαξ προσφέρεται μετ' ἐπιφυλάξεως ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς ἐν ἀναμονῇ καλλιτέρων τιμῶν.

Τραπεζῆς ἐσημείωσε μικρὰν ἀξίαν σιν κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον ἐναντι τοῦ Ἰουνίου ἀνεληθῶν ἀπὸ 10,562

εἰς 10,595 ἐκατομύρια λέτ. Προεξοφλητικὸς τόκος ἀπὸ 15/12 35 4/20, ο.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Εἰς τὸ Κρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου παρετηρήθη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ραγδαία πτώσις τῶν χρηματιστηριακῶν ἀξιῶν. Κατὰ τὴν « Ἐφημερίδα τῆς Φραγκφούρτη » εἰς αἱ πωλήσεις « πανικοῦ » ὅπως τὰς χαρακτηρίζει ἦσαν ἀβροαὶ δὲν ὑπῆρχον ἀγορασταὶ καὶ ἐκ τῆς ἀβροαίας προσφορὰς ἐδημιουργήθη γενικὴ τᾶσις τῶν ἀξιῶν πρὸς τὰ κάτω μὴδ' οὐτῶν τῶν ἀξιῶν τῆς μεταλλουργικῆς βιομηχανίας καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἡγυμνημένων ἐπιχειρήσεων ἐξαίρουμένων, αἵτινες

τυγχάνουν ἀπὸ τῶν πλέον προτιμωμένας ἀξίας εἰς τὰ γερμανικὰ χρηματιστήρια

Ἡ γενικὴ αὐτὴ χαλάρωσις τῶν ἀξιῶν ἀποδοτέα ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν προκληθείσαν διεθνή περιπλοκὴν ἐκ τοῦ Ἰταλοῖθιοπολέμου ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν δυσχερῆ οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τρίτου Reich, τοῦ ὁποῦ τοῦ κυμαινόμενον χρέος ὀγκοῦται ἐπικινδύως τὸ δὲ συναλλαγματικὸν ἀπόθεμα τῆς Reichs Bank τείνει νὰ ἐκμηδενισθῆ.

ΙΤΑΛΙΑ

Οἱ ἀγγλικοὶ οἰκονομικοὶ κύκλοι διαπιστοῦν, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἰταλία ἤρξατο τὸν κατακτητικὸν αὐτῆς πόλεμον κατὰ τῆς Ἀβησσυνίας καὶ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἐτοιμάζεται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ συμφώνου οἰκονομικὰς κυρώσεις, ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς Ἰταλίας εἶναι εἰς ἀκρον ἐπισηφάλης.

Τὰ ἔλλειμματα τῶν προϋπολογισμῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν ὀλοεὶ ὀγκοῦνται, ἐνῶ συγχρόνως αὐξάνουν αἱ ἐκ τῆς ἐκστρατείας ταμειακαὶ ἀνάγκαι.

Οὗτω τὰ ἔλλειμματα τῶν χρήσεων τῶν τεσσάρων τελευταίων ἐτῶν ἀνήλθον εἰς 108 ἐκατ. ἀγγλ. λιρῶν, τὸ δὲ ἔλλειμμα τῆς τρεχούσης χρήσεως ὑπολογίζεται νὰ εἶναι μεγαλύτερον τῶν προηγουμένων, λόγῳ τῶν ἐκτάκτων πολεμικῶν δαπανῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ συναλλαγματικὴ κατάσταση τῆς χώρας βαίνει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπιδεινούμενη. Οἱ εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα καὶ χρυσὸν πόροι βαίνουν συνεχῶς ἐ-

λαττούμενοι ἐνῶ ἀντιθέτως αὐξάνουν ὑπερμέτρως αἱ ἀνάγκαι εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρώτων ὕλων (γαϊάνθρακος πετρελαίου βάμβακος, χαλκοῦ κλπ.) ἐκ τῶν ὁποῦ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ εἰσαγάγῃ ἔξωθεν τὸ 80—95% τῶν ἀναγκῶν τῆς. Οὕτως εἶναι ἠναγκασμένη, ἔλλειπει πιστώσεων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ νὰ καταφεύγῃ εἰς τὸ πενιχρὸν ἀπόθεμα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἰταλίας, τὴν 20 Σεπτεμβρίου ἀνήρχετο τοῦτο εἰς 72 ἐκατομ. λιρῶν Ἀγγλίας ἔκτοτε δὲ μειοῦται σχεδὸν κατὰ 2 ἐκατομ. ἔβδομαδιαίως παρ' ὅλον τὸν ὑπὸ τοῦ Μουσσολίνι ἐξασκούμενον αὐστηρὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς συναλλαγματος καὶ ἐπ' ὀλοκληροῦ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς χώρας. Ἡ Ἰταλία λοιπὸν κατὰ τοὺς Ἀγγλικὸν εἰδικὸς βαίνει ὀλοταχῶς πρὸς τὸν νομισματικὸν πληθωρισμὸν, διότι ἡ λιρέτα ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν θὰ μελῆν ἀνευ στηρίγματος χρυσοῦ ἀποθέματος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

τῶν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, τῇ Ἐθνικῇ Κτηματικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐργαζομένων. Συν. Π. Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται εἰς τὰ ἀξιώματα μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὅτι ὁ κ. Νικόλ. Ἀνδρουτσός, Ἐμποροφρόνητος, ἐπὶ τῆς ὁλοῦ Πάνεπιστημίου 36, προσφέρεται νὰ ράπτῃ τοὺς κ.κ. Συνεταίρους ἀντὶ δραχμῶν χιλίων ἰα' ἐνδυμῶσαν, ἐξοφλητέαν διὰ τριῶν μηνιαίων δόσεων. Ἐγγιᾶται ὁ ἴδιος διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ραπτικῶν καὶ τὴν κατὰ τὴν ποιότητα τῶν ὑλικῶν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΣΙΝΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Δημοπρασία προμηθείας γραφικῆς ὕλης

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δι' ἐνδερογίστων προσφορῶν δημοπρασίαν ἡ προμήθεια διαφόρων εἰδῶν γραφικῆς ὕλης συμμίως ὁριστῶς κατοτεθειμένους παρὰ τῷ Τμήματι Προμηθειῶν, ὧν εἰς βυλλόμενοι δύνονται νὰ λάβωσι γινώσκουσι προσερχόμενοι παρ' αὐτῷ 11—12 π.μ.

Προθεσμία ὑλι β. λης προσφορῶν μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 11 π.μ. μηνός Νοεμβρίου.

Ἀθῆναι 24 Ὀκτωβρίου 1935 (Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1935

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Διαθέσιμα :		Κεφάλαια :	
1) Εἰς δραχμὰς ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος Δρ. 413.017.798.63		1) Κεφάλαιον μετοχικόν Δρ. 20.000.000.—	
2) Εἰς χρυσόν, συνάλλαγμα καὶ ξένα τραπεζικὰ γρητὰ Δρ. 207.472.194.92	Δρ. 620.489.993,55	2) Κεφάλαια ἀποθεματικά » 247.000.000.—	
Ὀμολογία Ἑθνικῶν Δανείων καὶ ἔντοκα γραμμάτια ἑλληνικῶν Δημοσίου » 1.877.595.027,37		3) Διαφορὰ ἐξ ἀναγωγῆς χρυσοῦ καὶ συντόκος εἰς τιμὴν σταθεροποιήσεως » 938.393.789,21	1.205.393.789,21
Προσωρινὰ δάνεια πρὸς τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον » 200.381.138,41		Ἐντοκα γραμμάτια Ἑθνικῆς Ἀμύνης, Ἀποδοχῆ Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν κυκλοφορούντων γραμματίων » 5.021.600.—	
Ὀμολογία ἑλληνικῶν Δημοσίου ἔντοκα κυκλοφορούντων ἐντόκων γραμματίων Ἑθν. Ἀμύνης » 6.100.000.—		Υποχρεώσεις ἐν γένει :	
Καταβολαὶ εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμου προσφύνας συμφώνως συμβάσει 25/11/1926, 4/11/1926, 24/5/1927 καὶ 26/11/1928 » 540.209.881,31		1) Ὀψεως Δρ. 4.562.363.741,68	
Καταβολαὶ εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμου προσφύνας συμφώνως συμβάσει 14/4/1928 καὶ 26/11/1928 » 435.162.409,82		2) Ἐκ καταθέσεων ταμιευτηρίου » 2.732.289.019,60	
Καταβολαὶ εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμου προσφύνας συμφώνως συμβάσει 21/12/1932 » 9.278.977,20		3) Ἐκ καταθέσεων διαρκῶν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ » 2.451.541.104,90	9.746.193.866,18
Καταβολαὶ εἰς δικαιούχους ἀνταλλαξίμου προσφύνας συμφώνως συμβάσει 22/12/1933 » 1.558.861,10		Ἐκκρεμῆς λογαριασμοὶ ὑπόλοιπον κερδῶν α'. Ἐξαμηνίας 1935 » 35.379.386,28	
Λογαριασμοὶ διαχειρίσεως κτημάτων ἀνταλλαγόντων Μουσουλμάνων » 342.025.083,73			
Προεξοφλήσεις καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ προσωπικῇ ἀσφαλείᾳ » 3.202.524.293,62			
Χορηγήσεις εἰς γεωργούς, κτηματίας καὶ γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς » 162.426.441,76			
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων » 785.284.154,22			
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων » 1.652.715.709,82			
Δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα καὶ ὁμολογία νομικῶν προσώπων » 839.030.909,70			
Μετοχαὶ Τραπεζῶν καὶ Ἐταιρειῶν » 488.295.611,15			
Λογαριασμοὶ ἐκκαθαρίσεως Τραπεζῆς τῆς Ἀνατολῆς » 441.687.591,85			
Καταστήματα καὶ κτήματα Τραπεζῆς » 283.302.571,35			
Ἐξόδα ἐγκαταστάσεως » 838.669,82			
Δρ. 11.888.907.325,78			

Ἐκ τῆς Διοικήσεως Ἰ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Γεν. Λογιστηρίου Γ. Δ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ 11.888.907.325,78

Σιλβικρίνη
Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ ΣΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ - ΤΡΑΠΕΖΑ - ΝΟΜΙΣΜΑ - ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ - ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Αί άνεκαθάριστοι εισπράξεις των υπεργών προσόντων του Έλληνικού χρέους ανήλθον κατά το από 1-1-35 μέχρι 31-7-35 χρονικόν διάστημα εις 2.400.887.150 δραχμάς έναντι 2.167.293.352 κατά την αντίστοιχον περίοδον του έτους 1934 ήτοι παρουσίασαν αύξησιν 233 εκατομμυρίων δραχμών. Η μεγαλύτερα αύξηση έσημειώθη εις τας εισπράξεις εκ του καπνού εκ 54 εκατομμ. και των χαρτοσήμων εκ 16 εκατομμ. Κατά τον μήνα Αύγουστον 1935 αϊ ως άνω εισπράξεις ανήλθον εις 346.307.152 έναντι 340.218.485 του Αύγουστον του παρελθόντος έτους, ήτοι έσημείωσαν αύξησιν κατά 6 εκατομμ. δραχμών.

Επίσης αϊ εισπράξεις των τελωνείων Πειραιώς, Αθηνών, Λαυρίου, Βόλου, Κερκύρας, Θεσσαλονίκης και Καβάλλας, ανήλθον κατά το από 1-1-35 μέχρι 31-8-35 χρονικόν διάστημα εις δραχ. 1.150.151.134 έναντι 931.856.535 κατά το αυτό διάστημα του 1934, ήτοι παρουσίασαν αύξησιν δραχ. 218.294.599 τών δε τελωνείων Χανίων, Ηρακλείου,

Σάμου, Χίου, Μυτιλήνης, και Σύρου, τών οποίων αϊ εισπράξεις διατίθενται διά την έξυπνότητα του Προσφυγικού δανείου, ανήλθον εις δραχ. 61.838.105 έναντι 4.160.534 κατά την αυτήν χρονικήν περίοδον του 1934, ήτοι παρουσίασαν αύξησιν δραχ. 7.558.092.

Κατά το από 1/4/35 - 30/6/35 χρονικόν διάστημα ή βεβαίωσις και εισπράξεις τών έσόδων έν συγκρίσει πρὸς την αντίστοιχον περίοδον τών προηγουμένων δύο χρήσεων ήκολούθησε την έξής εξέλιξιν:

	Βεβαίωσις	Εισπράξις
1933-34	2.207,2 εκ.	1.835,2 εκ.
1934-35	2.526,4 »	1.999,9 »
1935-36	2.620,- »	2.206,2 »

ΤΡΑΠΕΖΑΙ

Η ρευστότης των Έλληνικῶν Τραπεζῶν (άναλογία έτησίαν μέσων δρων διαθεσίμων επί υποχρεώσεων ὄψεως) κατά το 1933 ανήρχετο εις 22,30% κατά δὲ το 1934 εις 21,20%.

Τά κατά τὰ τελευταία τρία έτη διανεμηθέντα μερίσματα ὑπὸ τών πέντε μεγαλύτερων Έλληνικῶν Τραπεζῶν ἔχουν ὡς έξής:

	1932	1933	1934
Τράπεζα τῆς Ελλάδος	Δρχ. 400.-	Δρχ. 400.-	Δρχ. 400.-
Έθνική Τράπεζα	» 2.200.-	» 2.500.-	» 2.750.-
Τράπεζα Αθηνῶν	» 12.-	» 6.-	» 8.-
Έμπορικὴ Τράπεζα	» 15.-	» 22.-	» 24.-
Λαϊκὴ Τράπεζα	» 350.-	» 350.-	» 350.-

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ 1935

Συμφώνως πρὸς τὰ έξαχθέντα αποτελέσματα ὑπὸ τῆς Γ. Σ. Υ. τοῦ Υπουργείου Έθν. Οικονομίας κατά τὸν μήνα Αύγουστον ἔ. ἔ. ή εισαγωγὴ ανήλθεν εις τόνους 210.661 αξίας 909.597.000 και ή εξαγωγή εις τόνους 59.575 αξίας 332.451.000 δραχμάς, ένῶ κατά τὸν Αύγουστον π. ἔ. ή μὲν εισαγωγὴ ανήρχετο εις τόνους 194.008 αξίας 790.030.000 δραχ. ή δὲ εξαγωγή εις τόνους 68.306 αξίας 272.206.000 δραχμάς.

Συνολικῶς κατά τὸς πρώτους ὀκτὸ μήνας τοῦ 1935 ή μὲν εισαγωγὴ ανέρχεται εις τόνους 1.580.735 αξίας 6.851.664.000 δραχ. ή δὲ εξαγωγή εις τόνους 458.449 αξίας 3.282.021.000 δραχ. ήτοι τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἔμπορικου ἰσοζυγίου τῆς χώρας ανέρχεται εις 3.568.643.000 δραχ. ένῶ κατά τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα παρελθόντος έτους τὸ ἔλλειμμα ανήρχετο εις 3.116.872.000 δραχ.

Κινήσις clearings

Τὰ ὑπόλοιπα clearings και έν κυκλοφορίᾳ bons de caisse τῆ 30/9/35 ἔμφανίζονται ὡς έξής:

Ἡμερομηνία ἑνάργειας	Νόμισμα Κλήριγκ	Εισαγωγαι	Έξαγωγαι
1) Αὐστρία	Φρ. Έλβ.	12.771.724	14.669.659
2) Γαλλία	Φρ. Γαλ.	174.790.767	168.696.400
3) Σουηδία	Φρ. Έλβ.	7.466.226	9.370.997
4) Γερμανία	Μάρκα	60.793.742	78.630.894
5) Τσεχοσλοβ.	Κορ. Τσεχ.	127.908.994	85.277.381
6) Γιουγκοσλ.	Δραχμαί	757.061.822	298.763.865
7) Έλβετία	Φρ. Έλβ.	3.863.938	3.488.033
8) Τουρκία	Δραχμαί	163.450.507	93.289.246
9) Ρουμανία	»	453.254.700	167.014.901
10) Νορβηγία	Φρ. Γαλ.	2.753.823	837.817
11) Βέλγιον	Φρ. Βελγ.	17.225.403	7.504.842
12) Φινλανδία	Φρ. Έλβ.	140.249	477.397

Φινλανδίας	»	F. S.	140.935.92
Σουηδίας	»	»	1.108.827.77
Ιταλίας	»	Lits.	4.745.589.-
Τσεχοσλ.	»	Ανοιγ. Κ. ὀ.	52.784.437.-
Αὐστρίας	»	F. F.	5.344.575.-
Νορβηγίας	»	£	16.402.-
Βελγίου	»	F. B.	19.205.248.-
Έλβετίας	»	F. S.	896.783.-
Γαλλίας	»	F. F.	64.120.454.-

Τουρκίας:
Bons de Caisse έν κυκλοφορίᾳ Δρχ. 9.976.507.85 Ὑπόλοιπον τοῦ παρ' ήμίν λισμοῦ ἐπ' ὀνόματι Banque Centrale de la République de Turquie (τριμερεῖς συμμοιοί). Ltq. 20.470.14.

Γιουγκοσλαυτίας:
Bons de Caisse έν κυκλοφορίᾳ Δρχ. 31.407.470. Ὑπόλοιπον τοῦ παρ' ήμίν λισμοῦ ἐπ' ὀνόματι Έθνικῆς Τραπεζῆς Γιουγκοσλαυτίας (τριμερεῖς συμμοιοί). Δην. 47.020.692.

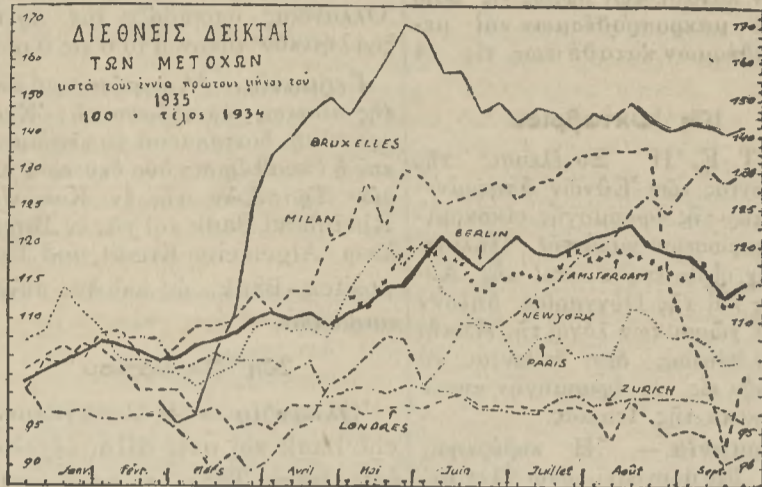
Ρουμανίας:
Bons de Caisse έν κυκλοφορίᾳ Δρ. 301.091.65. Ὑπόλοιπον λισμοῦ 1 ἐπ' ὀνόματι Έθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ρουμανίας Δρ. 151.367.704.40. Ὑπόλοιπον λισμοῦ 2 (τριμερεῖς συμμοιοί). Δρχ. 81.683.619.95 Δρχ. 233.354.416.

Η κινήσις τών διαφόρων clearings εκ καθαρώς ἔμπορικῶν συναλλαγῶν κατά χώρας ἀπὸ τῆς συστάσεώς των μέχρι 31/12/34 ἔμφανίζεται ὡς κάτωθι:

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΥ CLEARING

Απὸ τῆς ἐνάργεώς του (1/7/35) τὸ Έλληνοϊταλικὸν clearing παρῶς αϊάζει τὴν κάτωθι κίνησιν:

Εισαγωγαι	Έξαγωγαι
Ἰούλιος lit. 8.637.232	lit. 12.563.081
Αύστος » 3.446.144	» 2.133.458
Σῆβριος » 2.726.707	» 4.859.133
» 14.810.083	» 19.555.672

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η κινήσις τοῦ Χρηματιστηρίου τών ἀξιῶν ὑπῆρξε λίαν ἀνώμαλος και με γενικὴν ὑποτιμητικὴν τάσιν τὸσον τῶν τίτλων τῶν Ἀνω. Έταιρειῶν ὅσον και τῶν δημοσίων χρωγράφων.

Η ὑποτιμητικὴ αὕτη τάσις δὲν ἦτο βεβαίως ἀμοιρος τῆς ἀπὸ πολλοῦ σοβούσης παρ' ήμίν κυβερνητικῆς ἀσταθείας και τῆς πολιτικῆς κρίσεως, ήτις κατά τὸν παρελθόντα μήνα μέτην ἐπάνοδον τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ εκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὤξυνθη εις τὸ ἔπακρον και προέκλεσε τὴν τελευταίαν κυβερνητικὴν μεταβολήν.

Οὐχ ἥτιον τὴν έν τῷ χρηματιστηρίῳ ὑποτιμητικὴν κίνησιν δὲν δυνάμεθα νὰ τὴν ἀποδώσωμεν ἀποκλειστικῶς και μόνον εις τὰ ἔσωτερικά αἴτια τῆς πολιτικῆς και πολιτικῆς ἀνωμαλίας. Και εις τὰς ξένας χώρας, ὅπου τὰ χρηματιστήρια δὲν ὤφισταται τὴν ἐπίδρασιν ὡς συμβαίνει παρ' ήμίν, ἰδιαιτέρων παραγόντων ή αὕτη παρατηρεῖται ὑποτιμητικὴ τάσις, ὀφειλομένη εις τὴν γενικωτέραν ἐπίδειξιν τῆς διεθνούς καταστάσεως και ἰδιαιτέρως τῆς Εὐρώπης λόγω τῆς ἐπικινδύνου συγκρούσεως τῶν ἀναγωνισμῶν μεταῦ Ιταλίας και Ἀγγλίας ἐξ αἰτίας τοῦ Ἰταλοαἰθιοπικοῦ πολέμου.

Τὰ ραγδαίως ἐξελιχθέντα παρ' ήμίν τελευταία γεγονότα τῆς πολιτικῆς μεταβολῆς ἀντί νὰ ἐπιφέρουν οἰονδήποτε κλονισμὸν εις τὸ ἥδη έν χαλαρώσει εὐρισκόμενον χρηματιστήριον τῶν ἀξιῶν, ἐπέδρασαν μᾶλλον εὐνοϊκῶς τῶν περισσοτέρων τίτλων ὑποστηρίχθοντες εις ἀνατιμητικὰ ἐπιπέδα.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ὁσονδήποτε παράδοξον και ἀν φανταίνεται, εἶναι ἀπόρροια τῆς λήξεως μιᾶς ἐκνευριστικῆς ἐκκρεμότητος τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας, ἔστω και ἀν αὕτη ἐπιτεύχθη ἀποτόμως και διὰ τῆς ἐπιδράσεως ἐξοκονοβουλευτικῶν παραγόντων. Χωρὶς βεβίως νὰ δυνάμεθα εκ τοῦ ἀνωτέρω φαινομένου νὰ συναγάγωμεν εὐνοϊκὰ συμπεράσματα περὶ τῆς μελλοντικῆς εξέλιξεως τῆς έν γένει οικονομικῆς καταστάσεως εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ διαπιστώσωμεν τὸ γεγονός ὅτι τίποτε δὲν εἶναι καταστροφικώτερον διὰ τὴν οικονομίαν μιᾶς χώρας ἀπὸ τὰς πολιτικῆς και πολιτικῆς ἀνωμαλίας και ἀβαστησίας.

Έκ τῶν κατατέρω διαγραμμάτων τῆς ὕψωτικῆς και ὑποτιμητικῆς κινήσεως τῶν κυριωτέρων ἀξιῶν τὸσον έν τῷ ἡμετέρῳ χρηματιστηρίῳ ὅσον και τῶν ξένων χωρῶν καθίσταται πλέον ή ἔμφανής ή ἐπιβεβαίωσις τῶν ἀνωτέρω συμπερασμάτων μας.

Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΝΑ ΣΕΒΡΙΟΝ 1935

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀνωτάτου Οικονομικοῦ Συμβουλίου ὁ τιμάρηθος χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ μηνὸς Σεβρίου ἀνήλθεν εις 2008 έναντι 1998 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Οἱ κατά κατηγορίας τιμάρηθοι ἔχουν ὡς ἀκόλουθως:

	Αὐγ. Σεπ.	Αὐξ. ημείωσ.
1) Γεωρ. Προϊόντα	2224	2266 +42
2) Ζωϊκά » »	2024	1991 -33
3) Βιομ. και Χημ.	1867	1866 -1
4) Καύσιμοι ὕλαι	1857	1878 +21
Γεν. τιμάρηθος	1998	2008 +10

	Αὐγ. Σεπ.	Διαφ.
Έγχ. Προϊόντα	2015	2006 -9
Άλλοδαπά » »	1986	2008 +22

Ὡς βλέπομεν εις τὸν τιμάρηθον ἔγχωριων προϊόντων ἤοικε ν' ἀνακόπτεται ή μέχρι σήμερα πρὸς τὰ ἄνω τάσις αὐτοῦ και νὰ παρατηρηται μιὰ μικρὰ μειωσις ἐνῶ ἀντιθέτως ὁ τιμάρηθος τῶν ἀλλοδαπῶν προϊόντων ἔσημείωσεν αύξησιν.

ΝΟΜΙΣΜΑ

Η κατάσταση τῆς Γραπῆς τῆς Ελλάδος τῆς 7/10/35 (ήτις δημοσιεύεται εις ἄλλην στήλην) έν συγκρίσει πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς 7/9/35 παρουσιάζει τὰς έξής μεταβολάς:

Έν τῷ ἐνεργητικῷ

Αὐξῆσιν χρυσοῦ και συντοσ κατά Δρχ. 134.215.291 (3,78 οιο).

Αὐξῆσιν τῶν εις δραχμάς ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου κατά Δρχ. 263.821.013 (12,71 οιο).

Αὐξῆσιν τῶν εις δραχμάς πρὸς ἰδιώτας πιστώσεων κατά Δρχ. 271.198.411 (25,51 οιο).

Αὐξῆσιν συνόλου ἐνεργητικοῦ κατά 638.854.537 (5,78 οιο).

Έν τῷ Πάθητικῷ

Αὐξῆσιν τῶν έν κυκλοφορίᾳ τραπεζικῶν γριτῶν κατά Δρχ. 463.668.900 (8,24 οιο).

Αὐξῆσιν τοῦ συνόλου τῶν καταθέσεων κατά Δρχ. 215.705.041 (5,83 οιο).

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

τῶν έν τῇ Έθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ελλάδος, τῇ Έθνικῇ Κτηματικῇ Τραπεζῇ τῆς Ελλάδος και τῇ Τραπεζῇ τῆς Ελλάδος ἑργαζομένων. Συν. Π.Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινούται ὅτι ή Έλληνικὴ Γαιανθρακεμπορικὴ Έταιρεία «Ἀδελφοὶ ΤΑΝΕΣ και Σία» Α.Ε πωλεῖ ἅπαντα τὰ εἶδη καυσίμου ὕλης τοῖς μετρητοῖς και ἐπι πιστώσει μόνον διὰ τὰ μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ, συμφώνως τιμολογίῳ τῆς Έταιρείας εὐρισκομένων εις τὸ Λογιστήριον τοῦ ἡμετέρου Συνεταιρισμοῦ.

Οἱ ἐπιθυμῶντες νὰ ἀγοράσωσι εἶδη καυσίμου ὕλης παρακαλοῦνται, ὅπως ἀπευθύνωνται εις τὸ Λογιστήριον τοῦ Συνεταιρισμοῦ καθ' ἑκάστην.

Έκ τοῦ Γραφείου

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ (Τῆς 7ης Ὀκτωβρίου 1935)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
1. Χρυσὸς και ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα		11. Κεφάλαιον καταβεβλημένον	Δρχ. 400.000.000.-
2. Δάνεια Δημοσίου εις Χρυσόν	Δρχ. 3.671.791.854.64	12. Ἀποθεματικά:	
3. Έτερον ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα	» 567.168.789.80	Ι Πρόβλεψις συμφ. ἄρθ. 71 Καταστ.	Δρχ. 19.226.607.05
4. Κεραματικά Έλληνικά νομίσματα	» 744.157.90	ΙΙ Τακτικὸν ἀποθεματικὸν	» 51.900.000.-
5. Συναλλαγματικά και γραμμάτια ἔσωτερικοῦ:			
Ι Έμπορικὰ συνκαί και γραμμάτια	Δρχ. 318.222.975.80	13. Τμήμα Τακτικῷ Ἀποθεματικῷ εις ἀντίκρουσμα ἀποβεννυμένου μέρους τῆς εκ £ ζημίας συμφώνως Ν. 530 5	» 30.000.000.-
ΙΙ Γραμμάτια Δημοσίου	» 318.222.975.80	14. Τραπεζικὰ γραμμάτια έν κυκλοφορίᾳ	» 6.088.524.950.-
6. Πιστώσεις:		15. Έτεροι ὑποχρεώσεις ὄψεως εις δραχμάς:	
Ι Πληρωτέα εις δραχμάς:		Ι Λογαριασμοὶ τρεχοῦμενοι και καταθέσεων	
α' Δημοσίου	Δρχ. 2.333.672.918.27	α' Δημοσίου	Δρχ. 190.904.550.23
β' Έτεροι	» 1.333.241.110.01	β' Τραπεζῶν	» 210.884.505.85
ΙΙ Πληρωτέα εις ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα	» 1.342.213.25	γ' Έτεροι Λισμοὶ	Δρχ. 3.512.312.058.74
7 Χρέος τοῦ Δημοσίου	» 2.714.111.162.45	ΙΙ Γραμμάτια και τραπεζικὰ ὄψεως	» 74.630.589.45
8. Έπενδύσεις	» 276.251.002.05	16. Καταθέσεις εις δραχμάς ὑπὸ προθεσίμιαν:	
9. Κτίρια Τραπεζῆς και ἔγκαταστάσεις	» 180.002.360.44	Ι Δημοσίου	»
10. Έτερα στοιχεία τοῦ ἐνεργητικοῦ	» 660.770.036.87	ΙΙ Τραπεζῶν	»
		ΙΙΙ Έτεροι Λογαριασμοὶ	»
		17. Ὑποχρεώσεις εις ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα και χρυσόν:	
		Ι Έξωτ. συν/μα εις χρυσόν (Καταστ. ἄρθρ. 62) Δρχ.	138.774.336.09
		ΙΙ Έτερον ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα	» 744.157.90
		18. Έτεροι ὑποχρεώσεις	» 1.518.764.245.62
			Δρχ. 12.236.665.950.93
	Δρχ. 12.236.665.950.93		

Προεξοφλητικὸς τόκος 7 οιο
 (Η παρούσα δημοσίευσις γίνεται διὰ λισμὸν τῆς Τραπεζῆς μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς αὐτῆς).

Έν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Ὀκτωβρίου 1935

© ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΚΥΡ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ

© ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Γ. ΡΕΜΒΙΚΟΣ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΔΙΕΘΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1η Οκτωβρίου

Ιταλία-Αβησσυνία.— Ο Αυτοκράτωρ της Αβησσυνίας καταγγέλει εις την Κοινωνίαν των Εθνών την εισβολήν Ιταλικών στρατευμάτων εντός του Αβησσυνιακού εδάφους.

Αγγλία.— Έναρξιν των εργασιών της 20ης Διεθνούς Κοινοβουλευτικής Διασκέψεως του Έμπορίου εν Λονδίνο. Έν τῇ διασκέψει ταύτῃ αντιπροσωπεύονται 31 χώραι μεταξύ των οποίων και ἡ Ἑλλάς.

3η Οκτωβρίου

Ιταλία-Αβησσυνία.— Ἐπίσημος ἔναρξιν των ἐχθροπραξιῶν. Εἰσβολὴ τῶν Ιταλικῶν στρατευμάτων εις Αἰθιοπίαν ἐκ τῆς Ιταλικῆς Ἐρυθραίας καὶ βομβαρδισμὸς τῆς Ἀδούης ὑπὸ Ιταλικῶν ἀεροπλάνων. Ὁ Ἀβησσυνὸς Ἀυτοκράτωρ κηρύσσει γενικήν ἐπ. στρατεύσειν.

6η Οκτωβρίου

Ιταλία-Αβησσυνία.— Οἱ Ἰταλοκαταλαμβάνον τὴν Ἄδουαν.

Ἡνωμένα Πολιτεία.— Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἀπαγορεύει τὴν ἐξαγωγήν ὀπλων, πολεμφοδίων καὶ πολεμικῶν ὕλικῶν ἐν γένει εις τὰς ἐμπολέμους χώρας.

Ὁ Πρόεδρος Ρούζβελτ συνιστᾷ εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς πολίτας ὄπως μὴ χρησιμοποιοῦν ἰταλικά καὶ ἀβησσυνιακὰ ἀτμόπλοια.

7η Οκτωβρίου

Κ. Τ. Ε.— Τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὁμοφώνως ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ Ἰταλία ἐπιτεθεῖσα κατὰ τῆς Αἰθιοπίας, παρεβίασε τὸ ἄρθρον 12 τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῆς Κ. Τ. Ε. παρὰ τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἐκήρυξεν ἐπισημῶς τὸν πόλεμον.

9η Οκτωβρίου

Γερμανία.— Αἱ τράπεζαι τοῦ

Βερολίνου ὑποβιβάζουν τὸν ἀνεπίσημον προεξοφλητικὸν τόκον ἀπὸ 3 1/2% εἰς 3%.

Ἡνωμένα Πολιτεία.— Ἡ Import and export ἀνακοινεῖ ὅτι παύει τὴν χορήγησιν πιστώσεων εἰς Ἀμερικανοὺς ἐξαγωγεῖς προϊόντων προοριζομένων δι' Ἰταλίαν ἢ Ἀβησσυνίαν.

Ὀλλανδία.— Αἱ μεγαλύτεραι ὀλλανδικαὶ τράπεζαι προβαίνουν εἰς ὕψωσιν τῶν τόκων τῶν παρ' αὐτῶν καταθέσεων ὄψεως εἰς 3% καὶ τῶν μακροπρόθεσμων καὶ μεσοπρόθεσμων καταθέσεων εἰς 4%.

10η Οκτωβρίου

Κ. Τ. Ε.— Ἡ Συνέλευσις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς οἰκονομικῶν κυρώσεων κατὰ τῆς Ἰταλίας. Μόνον οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας δηλοῦν διὰ τὰς χώρας τῶν λόγῳ τῆς εἰλικρίνειας αὐτῶν θέσεως, δὲν δύνανται νὰ προβῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν κυρώσεων κατὰ τῆς Ἰταλίας.

Ρουμανία.— Ἡ κυβέρνησις δηλοῖ, ὅτι ἀδυνατεῖ λόγῳ ἐλλείψεως συναλλάγματος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀναγκασιούτων πῶσων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων λήξεως 1ης Οκτωβρίου 1935 τῶν δανείων 4 1/2% 1913 καὶ παγίου 4% 1922.

11η Οκτωβρίου

Κ. Τ. Ε.— Ἀποφασίζεται ἡ ἄρσις τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς ὀπλων, πολεμφοδίων καὶ πολεμικοῦ ὕλικου ἐν γένει εἰς Ἀβησσυνίαν, ὡς πρώτη κύρωσις κατὰ τῆς Ἰταλίας.

Βραζιλία.— Ἡ κυβέρνησις ἀποφασίζει τὴν ἐξαγορὰν καὶ καταστροφὴν τεσσάρων ἑκατομμυρίων σάκκων καφέ πρὸς συγκράτησιν

τῆς τιμῆς τοῦ ἐθνικοῦ τούτου προϊόντος.

14η Οκτωβρίου

Κ. Τ. Ε. Ἀποφασίζεται ὁ διαπαικτικὸς ἀποκλεισμὸς τῆς Ἰταλίας **Γουγκοσλαβία.**— Ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Οἰκονομικῆς Διασκέψεως τῆς Μικρᾶς Ἀντιάντ ἐν Βελιγραδίῳ.

16η Οκτωβρίου

Ὀλλανδία.— Ἡ Τράπεζα τῆς Ὀλλανδίας ὑποβιβάζει τὸν προεξοφλητικὸν τόκον ἀπὸ 6 εἰς 5%.

Γερμανία.— Ἀποφάσει τοῦ ἐπιτῆς πιστεως ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, διατάσσεται τὸ κλείσιμον καὶ ἡ ἐκκαθίρισις δύο δυν. ἐργ. ὡσὶν Τραπεζῶν τῆς ἐν Κολωνίᾳ Rheinland Bank καὶ τῆς ἐν Βερολίῳ Allgemeine Kredit und Depositen Bank, ὡς καὶ δύο συνεταιρισμῶν.

20η Οκτωβρίου

Ὀλλανδία.— Ἡ Rotterdamsche Bank καὶ τινες ἄλλαι μεγάλαι ὀλλανδικαὶ Τράπεζαι προβαίνουν εἰς μείωσιν τοῦ τόκου τῶν καταθέ-

σεων ὄψεως ἀπὸ 3% εἰς 2 1/2%.

Αἴγυπτος.— Αἴρονται τὰ ἀπὸ τῆς 20ης Σεπτεμβρίου ληφθέντα

μέρα ἐλέγχου καὶ περιορισμοῦ τῶν συναλλαγῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀλεξανδρείας.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

1 Οκτωβρίου

Αἱματηρὰ σύρραξις ἐν Λευκάδι μεταξύ σταφυλοπαραγωγῶν καὶ στρατοῦ.

2 Οκτωβρίου

Αἴρεται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς διενεργείας πράξεων ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν ἐξαιρέσει τῶν δημοσίων χρεωγράφων καὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνωτάτων ἐταιρειῶν.

3 Οκτωβρίου

Οἱ Ἕλληνες πλοιοκτῆται διδόντες τὴν ἐπιτολήν εἰς τοὺς πλοιοκτῆτας, ὅπως μὴ δέχωνται ἐμπορεύματα ἰταλικῆς προελεύσεως ἢ προοριζόμενα δι' ἰταλικούς λιμένας καὶ ὅπως μὴ διέρχονται διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Σουεῦ, ἀλλὰ περιπλέουσι τὴν Ἀφρικὴν. Τὰ παράλια τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Ἀδριατικὴν, τὰ παράλια τῆς Λιβύης, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Συρίας, τῆς Παλαιστίνης καὶ ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα

κατακρίνονται ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν ὡς ἐμπόλεμοι ζῶναι.

12η Οκτωβρίου

Σημειοῦται ἀίσθητὴ βελτίωσις τῶν τιμῶν τῶν ἀξιῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν.

14η Οκτωβρίου

Ἀποφασίζεται ἡ ἵδρυσις ὑπουργείου Ἐργασίας, ὑφυπουργεῖον Ἀγορανομίας καὶ Γενικῆς Διοικήσεως Ἀρχιτεκτονίτου.

23 Οκτωβρίου

Ἑλλάς.— Ὑπεγράφη σύμβασις μεταξύ τοῦ Ἑλλ. Δημοσίου καὶ Ἀμερικανικοῦ Ὄκκου, κατ' ἣν ὁ τελευταῖος οὗτος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν συγκοινωνίαν μεταξύ Ἑλλάδος—Βορείου Ἀμερικῆς διὰ τῆς ναυπηγήσεως ἐντὸς τετραετίας δύο νέων ὑπερωκεανείων ἔναντι ἐπιχορηγήσεως ἐξ 6 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ετησίως.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ (ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΙΜΩΝ)

ΕΙΔΟΣ	Όνομαστική αξία κατὰ τίτλον	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1935		
		Ἀνωτάτη	Κατωτάτη	Τιμὴ τῆς 30-9-35
Α) ΜΕΤΟΧΑΙ				
1. Τραπεζῶν				
Τραπεζῆς Ἑλλάδος	5.000.—	7040.—	6.575.—	7.015.—
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος	1.000.—	60.700.—	57.800.—	57.800.—
Τραπεζῆς Ἀθηνῶν	100.—	182.—	165.—	170.—
» Ἑλλ. Ἐμπορ. Πιστεως	100.—	Οὐδεμία	πρᾶξ. ἐγένετο	117.—
Ἐμπορικῆς Τραπ. τῆς Ἑλλάδος	100.—	386.—	328.—	350.—
Καπνοβιομηχανίας καὶ Τραπ. Καραβασίη	1.000.—	Οὐδεμία	πρᾶξ. ἐγένετο	8.500.—
Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος	1.000.—	1.625.—	1.620.—	1.625.—
Λαϊκῆς Τραπεζῆς	700.—	Οὐδεμία	πρᾶξ. ἐγένετο	6.100.—
Τραπεζῆς Λακωνίας	100.—	»	»	75.—
Τραπεζῆς Πειραιῶς	100.—	»	»	220.—
Τραπεζῆς Χίου	100.—	»	»	220.—
2. Τῶν κυριωτέρων βιομηχανικῶν καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν Ἐταιρειῶν				
Ἑλλ. Ἡλεκτρ. Σιδηροδρόμων	£. 1 —)	521.—	485.—	496.—
Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος	Φ. Χρ. 25.027	314.—	271.—	287.—
Ἐταιρ. Χημ. Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων	Δρ. 100.—	1.380.—	1.035.—	1.170.—
Ἐταιρ. Ἑλλ. Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου	» 100.—	2.480.—	2.120.—	2.320.—
Ἐταιρ. Χρωματοποιεῖων Πειραιῶς	» 100.—	935.—	855.—	900.—
Ἐταιρ. «Ἑλληνικῆς Ἐργουρίας»	» 250	331.—	273.—	300.—
Ἀν. Ἐτ. «Πειραικῆ-Πατραϊκῆ» Βιομηχανία Βάμβακος	500.—	1.070.—	975.—	1.010.—
Μεταξοϋφαντ. «ἡ Χρυσάλλις» Στ. Παπαδοπούλου	100.—	223.—	190.—	202.—
Ἀνων. Γεν. Ἐταιρ. Τσιμέντων «Ἡρακλῆς»	100.—	1.295.—	1.180.—	1.245.—
Ἑλλ. Ἐταιρ. Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων	100.—	1.190.—	1.000.—	1.185.—
Β) ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ				
1. Εἰς χρυσόν				
Ἐθνικὰ Δανεια 120.000.000 5% 1881	Φ. Χρ. 500.—	2.820.—	2.710.—	2.710.—
» 500.000.000 5% 1914	» 500.—	2.950.—	2.640.—	2.690.—
» Προσφυγικ. 7% 1924	£ 20.—)	3.850.—	3.600.—	3.725.—
» Σταθεροπ. 6% 1928	» 20.—)	Οὐδεμία	πρᾶξ. ἐγένετο	3.550.—
» Παραγωγ. 6% 1928	» 20.—)	4.465.—	3.925.—	3.925.—
» 6% 1931	» 20.—)			
2. Εἰς τραπεζογραμμάτια				
Ἐθν. Δαν. 750.000.000 Ἐντοκ. 8% 1926	100.—	62 50	60.—	60.—
» 800.000.000 Ἑλλ. Ὑπ. 8% 1927	500.—	321.50	293.—	311.50
» 6.000.000.000 Ἀνταλλάξ. 8% 1926	1.000.—	672.—	606.—	636.—
» 1.650.000.000 Ἀνταλλάξ. 6% 1928	1.000.—	670.—	608.—	637.—
» 300.000.000 5% 1920	200.—	121.—	109.—	112.—
» 1.570.000.000 Α' Ἀναγκ. 6 1/2% 1922	100.—	65.25	58.—	61.50
» 1.230.000.000 Β' Ἀναγκ. 6% 1926	100.—	59.75	54.—	57.—
Ἐθν. Κτηματικ. Τρ. 200.000.000 7% 1925	250.—	291.—	262.—	284.—
Ἐθν. Κτηματικ. Τρ. 200.000.000 7% 1926	250.—	285.—	260.—	280.—

ΠΙΝΑΞ ΙΣΧΥΟΝΤΩΝ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ			
Ἐπίσημος προεξοφλητ. τόκος			7 ο/ο
Συμβατικὸς τόκος (ἀνώτατον ὄριον)	ἀπὸ 14—10—33		10 ο/ο
Νόμιμος τόκος			9 ο/ο
Τόκος ὑπερημερίας			9 ο/ο
Ἐπιτόκια καταθέσεων εἰς δραχμάς			
(Ἐπὶ τῇ βάσει κοινῆς συμφωνίας τῶν κυριωτέρων Τραπεζῶν τῆς Ἑνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν).			
Καταθέσεων ὄψεως	ἀπὸ 1—12—33	2	ο/ο
Καταθέσεων Ταμιευτηρίου (ἀνώτατον ὄριον ποσοῦ Δραχμ. 100.000)	ἀπὸ 14—6—33	3	ο/ο
Καταθέσεων ἐπὶ προθεσμίᾳ Διαρκείας 6 μηνῶν ἀπὸ 1—1—34		2 1/2	ο/ο
» 1 ἔτους	» » »	3	ο/ο
» 2 ἔτων	» » »	3 1/2	ο/ο
» 4 » καὶ πλέον » » »	» » »	4	ο/ο

ΚΙΝΗΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ, ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ			
ΜΗΝ	Ἐργάσιμοι ἡμέραι	Ἀριθμὸς παρουσιασθ. ἐπιταγῶν	Ποσὸν εἰς δραχμάς παρουσιασθ. ἐπιταγῶν πρὸς συμψηφισμὸν
Σεπτέμβριος 1935			
Αὐγούστος 1935			
Αὐγούστος 1934			

ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ, ΖΥΡΙΧΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΝΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ 1935

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ	ΑΘΗΝΩΝ		ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΖΥΡΙΧΗΣ			ΧΩΡΑΙ	ΠΡΟΕΞΟΦΛ. ΤΟΚΟΣ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΟΙΟ	ΙΣΧΥΣ ΑΠΟ
	Parité εἰς χρυσόν	Τιμὴ τῆς 30-9-35	Parité εἰς χρυσόν	Τιμὴ τῆς 30-9-35	Parité εἰς χρυσόν	Ἀνωτάτη	Κατωτάτη			
Ἀγγλίας Λίρα	1 £. = 375.—	522.—	1 £ = —	—	1 £. = 25,22	15,23	15,11	15,11	7	14-10-33
Αἰγύπτου Λίρα	1 L.Eg. = 384.—	535.—	» 0,975	0,975	1 L.Eg. = 25,62	15,62052	15,49744	15,49744	2	30-6-32
Αὐστρίας Σελλίνιον	1 Sh. = 10,842	—	» 34,58	26,—	1 Sh. = 0,7292	0,5775	0,576	0,577	3 1/2	16-11-33
Βελγίου Φράγκον	1 Frs B. = 2,143	3,59	» 145,475	145,475	1 Frs B. = 0,14412	0,52	0,5135	0,5195	2	10-7-35
Βουλγαρίας Λέβα	1 Leva = 0,5567	—	» 673,659	395,—	1 Leva = 0,0374	0,035	0,035	0,035	6	14-3-33
Γαλλίας Φράγκον	1 Frs F. = 3,019	7.—	» 124,21	74,63	1 Frs F. = 0,203	0,20315	0,20245	0,20275	3 1/2	8-8-35
Γερμανίας Μάρκον	1 Rm. = 18,355	—	» 20,43	12,225	1 Rm. = 1,2345	1,27	1,232	1,237	2 1/2	22-9-32
Γουγκοσλαβίας Δινάριον	1 Din. = 1,3571	—	» 276,316	215,—	1 Din. = 0,0918	0,0698	0,0698	0,0698	4	1-2-35
Ἑλλετίας Φράγκον	1 Frs S. = 14,868	34,55	» 25,22	15,132	—	—	—	—	5	21-8-35
Ἑλλάδος Δραχμὴ	—	—	» 375.—	516.—	1 Δραχ. = 0,0672	—	—	—	6	1-10-34
Ἡν. Πολ. Ἀμερικῆς Δολλάριον	1 \$ = 77,056	106.—	» 4,867	4,9156	1 \$ = 5,18	3,0825	3,0675	3,075	3 1/2	22-3-33
Ἰταλίας Λιρέττα	1 Lit. = 4,055	—	» 92,46	60,18	1 Lit. = 0,2727	0,2514	0,25025	0,25075	4	28-8-35
Καναδᾶ Δολλάριον	1 \$ C. = 77,056	104,50	» 4,867	4,9637	1 \$ C. = 5,18	—	—	—	6	17-9-35
Ὀλλανδίας Φλορίνιον	1 Fl. = 30,973	71,70	» 12,107	7,2675	1 Fl. = 2,0832	2,084	2,07	2,0785	5	26-10-33
Πολωνίας Σλότυ	1 Zloty = 8,644	19,85	» 43,38	26,125	1 Lei = 0,031	0,5795	0,57875	0,579	4 1/2	13-12-34
Ρουμανίας Λέι	1 Lei = 0,4609	—	» 813,588	527,—	1 K.S. = 1,3888	0,785	0,779	0,779	8	15-12-34
Σουηδίας Κορόνα	1 K.S. = 20,64	26,82	» 18,16	19,393	1 Ltqs = 22,78	2,45	2,45	2,45	2 1/2	22-3-33
Τουρκίας Λίρα										

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΤΗΣ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ"

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΩΝ

Μεθ' ὅσα ἀνεφέραμεν εἰς τὸ κύριον μέρος τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐξ ἀφορμῆς τῆς εἰσόδου μας εἰς τὸ δευτερόν ἔτος τῆς ἐκδόσεώς μας, κρίνομεν σκόπιμον νὰ ὀμιλήσωμεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος καὶ οἰκογενειακῶς εἰς τὸ συναδελφικὸν περιβάλλον τῶν στηλῶν τοῦ Συλλογικοῦ δελτίου.

Ἡ ἐκδοσις τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἀπετέλεσεν ἀναμφισβητήτως μίαν μεγάλην συλλογικὴν ἐπιτυχίαν, διότι ἐπροίκισεν τὴν κεντρικὴν μας ὀργάνωσιν καὶ τὰς παραφυάδας τῆς μετὰ τὸν κατὰλληλον μέσον συνεχοῦς ἐπαφῆς καὶ ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν μετεχόντων αὐτὰς μελῶν.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» πλὴν τοῦ τοῦ παρέσχε καὶ παρέχει εἰς τοὺς συναδέλφους ἐνδιαφερόμεσαν μορφωτικὴν ὕλην, ἀποτελεῖ δὲ τὴν καθημερινὴν ἐν τῇ κοινῶνι πλεόν δικαιῶσιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ Συλλόγου, ὅτι τὰ μέλη τοῦ προσφέρουν πολυτίμους εἰς τὸ σύνολον ὑπηρεσίας ἐκ τῆς ἀναεθιμένης εἰς αὐτὰ λειτουργίας καὶ ὅτι δύνανται νὰ διεκδικήσουν περὶ βλεπτοῦν θέσιν εἰς τὴν κοινῶνιαν τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» διανύσασα τὸ πρῶτον ἔτος τῶν προσπαθειῶν τῆς, τὸ καὶ τραχύτερον λόγῳ τῆς πληθῆδος τῶν πρὸ αὐτῆς τεθέντων προβλημάτων δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἐστερωθῆ καὶ ὅτι λαμβάνει πλέον τὴν ὁδὸν τῆς σταθερᾶς καὶ συνεχοῦς ἐξελιξεως.

Θὰ ἦτο καθ' ἑαυτὸ ἀδικία νὰ μὴ ἀποδώσωμεν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης τὴν προσήκουσαν τιμὴν εἰς τὴν θερμοτάτην ὑποστήριξιν τῶν συναδέλφων καὶ ἰδίᾳ μάλιστα τῶν ἐπιφορτισμένων κατὰ τόπους μετὰ τὴν ἀντιπροσωπευσίαν μας, δι' ὅσα χάρις εἰς αὐτὴν μέχρι τοῦδε ἐπετύχομεν.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ Συλλογικοῦ δελτίου δὲν ἰσχυρίζεται, ὅτι εἶπε τὴν τελευταίαν λέξιν, ὡς ἀναγνωρίζει ἄλλωστε τοῦτο καὶ διὰ τὸ κύριον αὐτῆς μέρος.

Εἶναι ἐν τούτοις βέβαιον, ὅτι ἐπιδεικνύει σταθερὰν τάσιν βελτιώσεως, ὥστε βασιμῶς νὰ πιστεύη, ὅτι συντομώτατα τὸ Συλλογικὸν δελτίον θὰ ἀποτελέσῃ μίαν ἄλλην πλήρη οἰκογενειακὴν ἐφημερίδα, κέντρον διαφωτίσεως καὶ ἐνημερώσεως τῶν συναδέλφων καὶ θερμοῦργόν πυρῆνα ἐξυψωτικῆς τοῦ σώματος ἡμῶν κινήσεως.

Ἡμεῖς δὲν ἐκουράσθημεν παρακινῶντες τοὺς Συναδέλφους νὰ συμμετέχουν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς διὰ μελετῶν, ὑποδείξεων καὶ ἀνακοινώσεων τῶν, πράγματι δ' ἡ συγκομιδὴ τοῦ πρώτου ἔτους δὲν ὑπῆρξε πενιχρά.

Εἶναι ὅμως δυνατόν νὰ καταστῇ πλουσιώτερα, διότι ὑπάρχει μεταξύ μας ἡ δυνατότης τῆς ἀξιολόγου πνευματικῆς εἰσφορᾶς πάντων τῶν Συναδέλφων καὶ μάλιστα τῶν ἀνωτέρων ἐκ τούτων.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» ἀποτελεῖ ἀκόμη καὶ τὸ φυτώριον τῆς ἀναδείξεως τῶν κρυπτομένων εἰς τοὺς ὀλίγους ἐργον γνωστοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους ἀξιῶν.

Πρέπει ὅθεν καὶ οὗτοι νὰ ἐμπιστεύωνται ἡμῖν τὰς ἐρ-

γασίας τῶν, βέβαιοι διὰ τὴν χαρὰν, τὴν ὁποίαν θὰ μᾶς προσεγγίσῃ ἡ χειραγώγησις τῶν πρὸς τὴν ἐκ τῆς ἀξίας τῶν διαγοαφομένην θέσιν.

Τὰ οικονομικὰ ἀποτελέσματα τοῦ πρώτου ἔτους τῆς διαχειρίσεως τῆς «Τραπεζιτικῆς» θὰ ἐμφανίσωμεν ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς ὅλης συλλογικῆς διαχειρίσεως, τῆς ὁποίας ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον μέρος.

Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικὰ καὶ ἴαν ὑποσχετικὰ διὰ τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ νεοῦ μας ὀργάνου.

Ἐπιτόμως τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς οικονομικῆς συντηρήσεως τῆς «Τραπεζιτικῆς», αὐτὴ εἶπε ἐξοφλισμένη τὴν ψυχικὴν τῆς συντήρησιν, διότι ἀπετέλεσε τὴν κοινὴν στέγην τῆς συναντήσεως τῶν πολλῶν μελῶν τῆς ἐκλεκτῆς συναδελφικῆς μας οἰκογενείας καὶ διότι ἀναζωπυρῶνι ὡς εἰς ἐστίαν τοῦ συνδετικῶς μεταξὺ τῶν δεσμοῦς, ὥστε ἡ ἐνιαία ἐμφανισίς τῶν νὰ ἀποτελῇ δύ-

ΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἐπανειλημμένως παρεκαλέσαμεν τὰς διαφόρους ὀργανώσεις τοῦ Προσωπικοῦ, ὅπως χρησιμοποιῶν τακτικῶς τὰς στήλας μας διὰ τὴν ἀνακοίνωσιν πλείστον ἐνδιαφερόντων τοὺς συναδέλφους ζητημάτων, τῆς ἀρμοδιότητος τῶν, χωρὶς μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιτύχομεν νὰ εἰσακουσθῶμεν παρ' ὧν τῶν πρὸς ἃς ἀπετάθημεν ὀργανώσεων.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοηθῇ, ὅτι ἰδίως οἱ συνάδελφοι τῶν Ὑπ(μ)άτων, ζῶντες μακρὰν τοῦ κέντρου δὲν ἔχουν τὸν τρόπον νὰ πληροφορῶνται τὴν κίνησιν τῶν ὀργανώσεών μας, ἡ ὁποία ἐν τούτοις τοὺς ἐνδιαφέρει ἀμεσώτατα.

Βεβαίως ἡ «Τραπεζιτικὴ» ἀνέλαβε τὴν εὐχάριστον αὐτὴν

ΑΙ ΟΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Εἶναι ἐξαιρετικῶς εὐχριστόν διὰ τὸν Σύλλογον, ὅτι τῷ παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ ὑποβίβῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς τὰς θερμοῦς εὐχαριστίας τῶν μελῶν τοῦ, διὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, ὅτι κατὰ τὴν χρονομετρίαν περιόδου ἀφίτη εἰς τὸ προσωπικὸν τέσσαρα ἐλευθερά ἀπογεύματα.

Οἱ λόγοι, οἱ ὅποιοι διεμόρφωσαν τὴν θεορμὴν ταύτην παρακλήσιν τοῦ προσωπικοῦ, δὲν εἶναι ἀσφαλῶς ἡ ἀνεσις καὶ ἡ ἀναψυχὴ Διαβιῶντες εἰς μίαν πόλιν μετὰ μεγίστας ἀποστάσεις, πολλοὶ δὲ συναδέλφοι ἐργαζόμενοι εἰς τὴν ἀνάγκη νὰ ἐργάζωνται καὶ ἐκτὸς τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τὰς σημερινὰς βιωτικὰς συνθήκας μεγάλων κενῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν, εἰσθάνονται βιθύτατα τὴν πρὸς τὴν Διοίκησιν ὑποχρέωσιν τῶν διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς.

Ὁ κύριος ἐν τούτοις σκοπὸς τοῦ πρώτου δὲν εἶναι ἴσως ἡ δικαία ἀναγνώσις τῆς εὐμενείας τῆς Τραπεζῆς, ὅσον ἡ ὁμοθυμῶς συνάντησι πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι πάντες θὰ κατορθώωσιν ἐντεταμένως προσπαθείας, ὥστε

ναμιν, τῆς ὁποίας ὁ Σύλλογος ἔκαμε πάντοτε λελογισμένην καὶ ἀποδοτικὴν χρῆσιν.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» εἰσερχομένη διὰ τοῦ παρόντος φύλλου εἰς τὸ δευτερόν ἔτος τοῦ βίου τῆς ἐλπίζει, ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ γίνῃ συχνοτέρα διὰ τὴν καλλιτέραν ἐκτέλεσιν τοῦ πλουσιοῦ προορισμοῦ τῆς.

Ἐπὶ τούτου παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν τὴν γνώμην πάντων τῶν συναδέλφων, οἱ ὅποιοι μᾶς κάμνουν πραγματικὴν εὐχαρίστησιν, ὡς ἂν ἐνθυμῶνται ἔστω καὶ διὰ τὰς μᾶς κατακρίνουν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι καὶ ὁ πλέον αὐστηρὸς ἐλεγχὸς ἀποτελεῖ στοιχεῖον συντηρήσεως καὶ προαγωγῆς τῶν καλῶν προσπαθειῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ἡ ἀσκήσις τοῦ ἐλέγχου καὶ ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ τῶν συναδέλφων εἰς τὴν ὑπόστασιν τῆς «Τραπεζιτικῆς» μαρτυροῦσα ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν ἀποτελεῖ δικαίωμα καθ' ὃ λα σεβαστὸν καὶ συμπαθές, ἀλλὰ καὶ ρητὴν ὑποχρέωσιν.

Ἐπανειλημμένως παρεκαλέσαμεν τὰς διαφόρους ὀργανώσεις τοῦ Προσωπικοῦ, ὅπως χρησιμοποιῶν τακτικῶς τὰς στήλας μας διὰ τὴν ἀνακοίνωσιν πλείστον ἐνδιαφερόντων τοὺς συναδέλφους ζητημάτων, τῆς ἀρμοδιότητος τῶν, χωρὶς μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιτύχομεν νὰ εἰσακουσθῶμεν παρ' ὧν τῶν πρὸς ἃς ἀπετάθημεν ὀργανώσεων.

Ἐπιτόμως τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς οικονομικῆς συντηρήσεως τῆς «Τραπεζιτικῆς», αὐτὴ εἶπε ἐξοφλισμένη τὴν ψυχικὴν τῆς συντήρησιν, διότι ἀπετέλεσε τὴν κοινὴν στέγην τῆς συναντήσεως τῶν πολλῶν μελῶν τῆς ἐκλεκτῆς συναδελφικῆς μας οἰκογενείας καὶ διότι ἀναζωπυρῶνι ὡς εἰς ἐστίαν τοῦ συνδετικῶς μεταξὺ τῶν δεσμοῦς, ὥστε ἡ ἐνιαία ἐμφανισίς τῶν νὰ ἀποτελῇ δύ-

Ἐπανειλημμένως παρεκαλέσαμεν τὰς διαφόρους ὀργανώσεις τοῦ Προσωπικοῦ, ὅπως χρησιμοποιῶν τακτικῶς τὰς στήλας μας διὰ τὴν ἀνακοίνωσιν πλείστον ἐνδιαφερόντων τοὺς συναδέλφους ζητημάτων, τῆς ἀρμοδιότητος τῶν, χωρὶς μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιτύχομεν νὰ εἰσακουσθῶμεν παρ' ὧν τῶν πρὸς ἃς ἀπετάθημεν ὀργανώσεων.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοηθῇ, ὅτι ἰδίως οἱ συνάδελφοι τῶν Ὑπ(μ)άτων, ζῶντες μακρὰν τοῦ κέντρου δὲν ἔχουν τὸν τρόπον νὰ πληροφορῶνται τὴν κίνησιν τῶν ὀργανώσεών μας, ἡ ὁποία ἐν τούτοις τοὺς ἐνδιαφέρει ἀμεσώτατα.

ΑΙ ΟΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Εἶναι ἐξαιρετικῶς εὐχριστόν διὰ τὸν Σύλλογον, ὅτι τῷ παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ ὑποβίβῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς τὰς θερμοῦς εὐχαριστίας τῶν μελῶν τοῦ, διὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, ὅτι κατὰ τὴν χρονομετρίαν περιόδου ἀφίτη εἰς τὸ προσωπικὸν τέσσαρα ἐλευθερά ἀπογεύματα.

Οἱ λόγοι, οἱ ὅποιοι διεμόρφωσαν τὴν θεορμὴν ταύτην παρακλήσιν τοῦ προσωπικοῦ, δὲν εἶναι ἀσφαλῶς ἡ ἀνεσις καὶ ἡ ἀναψυχὴ Διαβιῶντες εἰς μίαν πόλιν μετὰ μεγίστας ἀποστάσεις, πολλοὶ δὲ συναδέλφοι ἐργαζόμενοι εἰς τὴν ἀνάγκη νὰ ἐργάζωνται καὶ ἐκτὸς τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τὰς σημερινὰς βιωτικὰς συνθήκας μεγάλων κενῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν, εἰσθάνονται βιθύτατα τὴν πρὸς τὴν Διοίκησιν ὑποχρέωσιν τῶν διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς.

Ὁ κύριος ἐν τούτοις σκοπὸς τοῦ πρώτου δὲν εἶναι ἴσως ἡ δικαία ἀναγνώσις τῆς εὐμενείας τῆς Τραπεζῆς, ὅσον ἡ ὁμοθυμῶς συνάντησι πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι πάντες θὰ κατορθώωσιν ἐντεταμένως προσπαθείας, ὥστε

Δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ ἀναγνωρίσῃ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς τὸ δίκαιον τῶν Συναδέλφων Γραφέων καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ ἠθικῶς μίαν τάξιν φιλοτιμῶν ὑπαλλήλων εὐσυνειδήτως ὑπηρετούντων τὸ ἴδρυμα καὶ εὐλαβῶς ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν πρόδοον αὐτοῦ.

Πράγματι δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 4. τρεχ, ὠρίσθη ὅτι ἡ Διοίκησις πρὸς πλήρωσιν κενῶν τοῦ κυρίου προσωπικοῦ μετατάσσει εἰς αὐτὸ Γραφεῖς Α' μὲ τὸν βαθμὸν ὑπολογιστοῦ Α' κατόπιν ἐπιτυχῶς δοκιμασίας εἰς τὴν Πολιτικὴν Οἰκονομίαν τὸ Ἐμπορικὸν δίκαιον, τὸ σύστημα Τραπεζῆς καὶ τὰς ξένας γλώσσας.

Ἀπαραίτητος ἡ προϋπόθεσις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν περὶ τῆς ἀνωτέρω δοκιμασίαν εἶναι ἡ ἐπίδειξις ζήλου καὶ ἱκανότητος ἐκ μέρους τῶν ὑποψηφίων κατὰ τὸ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ὡς Γραφέων διαστημα καὶ ἡ συμπλήρωσις τριετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Γραφέως Α'.

Ἐὰν ἡ δοκιμασία ἀποβῇ ἀτυχὴς διὰ τὸν ὑποψήφιον δύναται μετὰ τὴν πρόδοον ἐνὸς ἔτους τοῦλάχιστον νὰ ὑποστῇ ἀπασ ἔτι ἐξέτασιν.

Ὁὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς θέτει ἐπι ὑποψήφους βάσεως τὴν ὑπηρεσιακὴν ἐξέλιξιν τῶν Γραφέων, διότι ἀναμφισβητήτως διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν πρώτων βαθμῶν τῆς Ἱεραρχίας ἀπαιτεῖται ἡ διάνυσις χρόνου τινός, κατὰ τὸν ὅποιον ὁ νέος ὑπάλληλος εἰς πρώτην φοράν ἐρχόμενος εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὸ ἴδρυμα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ζωὴν, θὰ ἔχη νὰ ἐπιδείξῃ τὴν προδιάθεσιν αὐτοῦ νὰ ἀγαπήσῃ καὶ νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ ἴδρυμα, νὰ πειθαρχήσῃ εἰς τὴν διέπουσαν αὐτὸ τάξιν καὶ νὰ ἀναπτύξῃ στοιχεῖα ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος καὶ ἐπιδόσεως.

Ἀφοῦ διέληθ ἐπιτυχῶς ὁ νέος ὑπάλληλος τὴν πρώτην ταύτην δοκιμασίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐν ἴδρυμα μετὰ τὸν μέγαν προορισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κάμνει τὴν ἀπαραίτητον διαλογὴν τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπὸ ἠθικῆς καὶ ὑπηρεσιακῆς ἀπόψεως καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν σφυρηλατοῦνται οἱ πρώτοι δεσμοὶ Τραπεζῆς καὶ ὑπαλλήλων αὐτῆς, δίκαιον ἀλλὰ καὶ ἐπιφελὲς διὰ τὴν Τράπεζαν εἶναι νὰ ἀφαιρέσῃ τὸν φραγμὸν τῆς πρὸς τὰ ἄνω σταδιοδρομίας τῶν νέων ὑπαλλήλων αὐτῆς, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ εἰσαγωγὴ νέου αἵματος εἰς τὸν ὀργανισμόν τῆς καὶ ἡ ἀνανέωσις τῶν στελεχῶν τῆς.

Εἰς τὰς πρώτα ταῦτα βήματα τῆς νέας πρὸς τὰ ἄνω σταδιοδρομίας εἶναι ὀρθότατον νὰ γίνῃ δοκιμασία διὰ τὴν γενικὴν καὶ ὑπηρεσιακὴν κατάρτισιν τῶν ὑπαλλήλων, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ διαπιστωθῇ τί συνεκομισθῇ κατὰ τὴν πρώτην δοκιμασίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ, νὰ διαβαθμισθῇ ἡ σειρά κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ νέοι ὑπάλληλοι θὰ προχωρήσῃ πρὸς τὰ ἄνω.

Πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν ἀκλονήτους ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ὀχι μόνον θεωρητικῶς εἶναι ἀπρόσβλητοι, ἀλλὰ καὶ πρακτικῶς ἀπεδείχθησαν ἀποτελεσματικῶ-

τατα κατὰ τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν τῆς Τραπεζῆς, ἐξασφαλίσασαι εἰς μὲν τὴν Τράπεζαν τὸ προσωπικόν, τοῦ ὁποῦ ἔχει ἀνάγκη, εἰς δὲ τὸ προσωπικόν τὴν ἡσυχίαν τοῦ διὰ τὴν αὔριον καὶ τὴν ἀπερίσπαστον ἐπίδοσιν τοῦ εἰς τὸ καθῆκον.

Τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς εἶναι ὀρθότατον νὰ ἀκολουθῇ ἐν μὲγάλῳ ἴδρυμα ὡς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐπικροτεῖ δ' ὁμοθυμῶς καὶ τὸ προσωπικόν τῆς, τὸ ὁποῖον δὲν ζητεῖ τίποτε καλλίτερον ἀπὸ τοῦ νὰ τῷ παρέχωνται τὰ μέσα τῆς ὁμαλῆς καὶ ἀπροσκόπτου σταδιοδρομίας, ἐφόσον βεβαίως εἶναι ἐν τάξει μετὰ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν.

Ἐπὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο νομίζομεν, ὅτι ἐδέχθη καὶ ἔκρινε τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως ὀχι μόνον τῆς τάξεως τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων, ἀλλ' ὀλόκληρον τὸ προσωπικόν, τὸ ὁποῖον καὶ εὐγνωμονεῖ τὴν Διοίκησιν διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δικαίου εἰς μαραινόμενους εἰς τὸν ζήλον τῶν καὶ φθίνοντας ψυχικῶς ἱκανοῦς καὶ ἀξιῶς συναδέλφους.

Ἐξ ἄλλου διὰ τὴν δοκιμασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ὑποβληθῶν οἱ γραφεῖς, οἱ συνάδελφοί τῶν, γνωρίζοντες αὐτοὺς εἰς τὴν καθημερινὴν συνεργασίαν οὐδεμίαν ἔχουν ἀνησυχίαν, διότι θεωροῦν ταῦτα εἶναι μίαν εὐκαιρίαν διὰ νὰ διατρανωθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν ἡ ἱκανότης τῶν διαγωνισθησομένων καὶ τὸ δίκαιον τοῦ αἰτήματος τῆς ἠθικῆς ἐν τῇ Τραπεζῇ ἀποκαταστάσεως τῶν.

Βεβαίως μέχρι τῆς διευθετήσεως τοῦ προκειμένου ζητήματος παρήλθον ἀρκετὸς χρόνος, τὸν ἀμείλικτον διάβασιν τοῦ ὁποῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποφύγῃ καὶ ἡ ἡλικία τῶν ὑποψηφίων μετὰ ὅλας τὰς συμπαρομαρτούσας εἰς τὴν πρόδοον αὐτῆς κοινωνικὰς καὶ μελετητικὰς ἐπιδράσεις.

Εἰς τὸ προσωπικόν τῆς Τραπεζῆς ἐν τούτοις οὐδεμία μένει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ σημερινὴ Διοίκησις, ἡ ὁποία ἀνέλαβε νὰ ὀδηγήσῃ τὸ ἴδρυμα πρὸς μίαν νέον περιόδον ἀκμῆς καὶ αἴγλης καὶ ἡ ὁποία ἐκ τῆς προελεύσεως αὐτῆς καὶ τῶν προσόντων τῆς τοποθετεῖ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμφυχοῦ ὑλικοῦ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν προσήκουσαν θέσιν τοῦ, θὰ θελήσῃ ὡθεῖσα περαιτέρω τὴν εὐμένειάν τῆς, εἰς τὴν προκειμένην μὲν περίπτωσιν νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῶν γραφῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δημιουργηθειῶν πραγματικῶν συνθηκῶν, εἰς τὸ μέλλον δὲ νὰ συντάξῃ τὴν προθεσίαν τῆς πρώτης δοκιμασίας καὶ νὰ μεταθέσῃ χρονικῶς τὴν δευτέραν πλησιέστερον πρὸς τὴν πρώτην, ὥστε οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν ὑπεύθυνον διαχειρίσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ κύριον τοῦτο στάδιον μετὰ ἀκεραίας τὰς ψυχικὰς καὶ διανοητικὰς αὐτῶν δυναμικὰς γινόμενοι οὕτως ἀποδοτικώτεροι καὶ δικαιοῦντες εὐρύτερον τὰς ἐπ' αὐτῶν προσδοκίας τοῦ ἰδρύματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν «Τραπεζιτικὴν», αὐτὴ, ὡς θὰ ἀναγγελλῆ λίαν προσεχῶς, θὰ βοηθήσῃ πάση δυνάμει τοὺς ὑπὸ δοκιμασίαν Συναδέλφους διὰ τὴν μάλλον ἐπιτυχὴ καὶ ἀπρόσκοπον ἀντιμετώπισιν τῆς προσεχοῦς δοκιμασίας τῶν ἐκτελοῦσα ἐν τούτῳ καταστατικὴν ἀρχὴν τοῦ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν «Τραπεζιτικὴν», αὐτὴ, ὡς θὰ ἀναγγελλῆ λίαν προσεχῶς, θὰ βοηθήσῃ πάση δυνάμει τοὺς ὑπὸ δοκιμασίαν Συναδέλφους διὰ τὴν μάλλον ἐπιτυχὴ καὶ ἀπρόσκοπον ἀντιμετώπισιν τῆς προσεχοῦς δοκιμασίας τῶν ἐκτελοῦσα ἐν τούτῳ καταστατικὴν ἀρχὴν τοῦ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ Τ.Υ.Π.Ε.Τ.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΜΕΛΗ

(Δαπάναι δι' εἶδη φαρμακευτικὰ καὶ εἶδη ὑγιεινῆς συνήθους χρήσεως. Μικροδαπάναι λόγω ἀσθενείας).

Ἐγκύκλιος ἀριθ. 29

Εἶναι φυσικὸν κάθε οἰκογένεια ἐκ δεδαικιογημένων λόγων ὑγιεινῆς νὰ ὑφίσταται τακτικὰς δαπάνας διὰ τὴν προμήθειαν φαρμακευτικῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, ὡς ἡ ἀσπρίνη, ὁ βάλιαμ, τὸ ἰώδιον, τὸ καθαρὸν κινόπνευμα, τὸ μπουρνούλιον, ἡ κινίνη (εἰς τὰς μὴ ἐλώδεις περιφερείας), ἡ βαζελίνη, ὁ γαζακί, Sloans κλπ.

Ἡ κατὰ μῆνα τοιαύτη κατὰ οἰκογένειαν δαπάνη κυμαίνεται συνήθως μεταξὺ 100 καὶ 500 δραχμῶν. Ἄλλοτε ὑπεβάλοντο κατὰ χρονικὰ διαστήματα καὶ ἰδίᾳ ἐν τέλει ἐκάστου ἔτους δικαιολογητικὰ τοιούτων δαπανῶν παρὰ σοβρῶν ἀριθμοῦ μελῶν αἰτούντων ἀνάλογον συμμετοχὴν τοῦ Ταμείου, καίτοι οὐδεμίαν ἀσθένεια ἔλαβε χώραν ὡστε νὰ δικαιολογηθῆ ἡ τοιαύτη συμμετοχὴ.

Τὸ ζήτημα ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ἄνευ σημασίας, ἐν τούτοις εἶναι σοβρῶτατον, διότι πρέπει νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Ταμεῖον περικυβητῆται ὑπὸ 3.000 οἰκογενείας καὶ ἂν αἰ δαπάναι αὐταὶ ἀνέρχονται κατὰ μέσον ὄρον εἰς 1000 μόνον δραχμὰς ἑτησίως κατὰ οἰκογένειαν θ' ἀπαρροφᾶτο τὸ ἥμισυ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ταμείου, τὸ ὅποσον βεβαίως μετὰ τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον του.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπησχόλησε σοβρῶς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ὑγείας, τὸ ὅποσον ἔκρινεν ὅτι αἰ περὶ ὧν πρόκειται μικροδαπάναι ἐμπέπτουσιν εἰς τὸν τακτικὸν προϋπολογισμὸν παντὸς ἀτόμου καὶ παντὸς οἰκογενειάρχου, ἡ δὲ ἀποστολὴ τοῦ Ταμείου δὲν εἶναι νὰ ἀπαλλάξῃ τὰ μέλη του ἐκ τῶν μικροδαπανῶν τούτων ἀλλὰ νὰ προστατεύσῃ τὴν ὑγείαν τῶν ἐπὶ σοβρῶν περιπτώσεων, διὰ τὰς ὁποίας ὁ ὑπαλληλικὸς προϋπολογισμὸς εἶναι ἀνεπαρκής.

Ἡ ἀντίληψις αὕτη τοῦ Ταμείου περὶ τῆς ἀποστολῆς του ἐξδηλώθη σαφῶς διὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐγκυκλίων του, ἀποσπάσματα τῶν ὁποίων παραθέτομεν κατωτέρω:

1) Ἐγκύκλιος ἀριθ. 8 τῆς 28 Δεκεμβρίου 1931.

Βηθήματα παρέχονται εἰς τὰ μέλη:

α) δι' ἔσθλην ἀσθένειαν μέλους (ἡ οἰκείου αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ κανονισμῷ ἐπιζόμενα), ἐφ' ὅσον αὕτη πιστοποιεῖται ὑπὸ ἐπιστήμονος ἱατροῦ καὶ ἀνακοινῶνται ἐγγράφως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου (προκειμένου περὶ ὑποκαταστημάτων εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ὑποκλιτοῦ) ἐντός 5 τοῦ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδηλώσεώς της, μετὰ μείρας τοῦ χρησιμοποιομένου δι' αὐτὴν θεράποντος ἱατροῦ.

β) διὰ πικθολογικὴν κατάστασιν, ἀρμόδιως ἐπίσης κατὰ τὰ ἄνω πιστοποιουμένην καὶ ἀνακοινουμένην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου εἰς τὴν ἐνάρξει τῆς σχετικῆς θεραπείας.

γ) δι' ἄξιαν φαρμάκων χρησιμοποιοθῆντων δι' ὠρισμένην νόσον ἢ καταστάσιν ἐφ' ὅσον αἰ σχετικαὶ ἀποδείξεις φαρμακείων βασίζονται πᾶσαι ἐπὶ ἐγγράφου ἐντολῆς

Συλλόγου, ὅπως προάγῃ τὴν μεταξὺ τῶν μελῶν του ἀλληλεγγύην καὶ μεριμνᾷ καὶ αὐτὸς διὰ τὴν προκοδότησιν τῆς Τραπεζῆς μὴ ἰκανώτατον καὶ ἄριστον προσωπικόν. Ἡ «Τραπεζιτικὴ» πιστεύει, ὅτι ἐν τῇ προσπάθειᾳ ταύτῃ θὰ εὕρῃ ἀσφαλῶς ἐπικουρον τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς, ἡ ὁποία καθημερινῶς ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ προσωπικὴ ἀξία δὲν εἶναι περιττὸν ἐφόδιον διὰ τὴν ζωὴν, πάντως δ' ἀπαραίτητον προσόν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσιακῆς σταδιοδρομίας.

ἢ θεωρήσεως τοῦ παραγγείλαντος τὴν χρησιμοποίησιν τούτων ἱατροῦ.

2) Ἐγκύκλιος ἀριθ. 17 τῆς 22 Μαρτίου 1933.

«... Λογαριασμοὶ φαρμακείων ἀφορῶντες μικρὰν χρονικὴν περίοδον, καὶ δὴ χωρὶς ν' ἀναφέρονται εἰς ὠρισμένην δεόντως βεβαιωμένην ἀσθένειαν, οὐδὲως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν».

3) Ἐγκύκλιος ἀριθ. 27 τῆς 4 Ἰανουαρίου 1934.

«Τὰ ὑπεβαλλόμενα δικαιολογητικὰ δέον νὰ ἀναφέρονται εἰς ὠρισμένην ἀσθένειαν, ἣτις καὶ θὰ κατονομάζεται ἐν τῇ αἰτήσει».

4) Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου πρὸς τὴν Γ. Συνέλευσιν τῆς 20 Μαρτίου 1934.

«Ἐπωφελοῦμεθα τῆς ευκαιρίας, ὅπως τονίσωμεν καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης, ὅτι εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑποθέτουμεν δὲ καὶ πάντων τῶν ὀρθῶς σκεπτομένων μελῶν, ὁ ἡμέτερος Ὀργανισμὸς καὶ ὑπὸ τὴν παλαιάν καὶ ὑπὸ τὴν νέαν αὐτοῦ μορφήν δὲν εἶναι εἰ μὴ εἰς ἀλληλοβοηθητικὸν ὀργανισμὸν, οὐκ ἐν τῇ εὐρυθμῳ λειτουργίᾳ δὲν νοεῖται βραχίζομένη εἰ μὴ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς καθολικῆς προσπάθειας πρὸς ἀντιμετώπισιν μόνον τῶν ἐκτάκτων ἐκείνων ἀναγκῶν, αἵτινες ἐξέρχονται τοῦ πλαισίου τῆς ἀοικητικῆς ἐκάστου δυναμικότητος. Αἰτήσεις ἐπομένως βοηθημάτων διὰ τακτικὰς εὐτως εἰπεῖν δαπάνας ἢ καὶ ἐκτάκτους ἐπι, περιλαμβανομένης ὁμοῦ ἐντός τοῦ ὄρου τῆς οικονομικῆς ἐκάστου δυναμικότητος, οὕτε πρέπει νὰ ὑποβάλλονται, ἀλλ' οὕτε καὶ ὑποβαλλόμεναι τυχόν δύνανται νὰ ἐκλινοπονηθῶσιν, ἀπλῶς δὲ μόνον προστέουσιν ἕκαστον ἐργασίας εἰς τὴν Ἰπηρεσίαν τοῦ Ταμείου καὶ περιάγουσιν εἰς δυσχερῆ θέσιν τὸ Διοικ. Συμβούλιον, ἡναγκασμένον ν' ἀπορρίπτῃ αἰτήσεις παλαιῶν ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν συναδέλφων».

Ἰπὸ τὸ ἄνω πνεῦμα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ὑγείας ἀπεφάσισεν ὅπως αἰτήσεις σχετικαὶ πρὸς τὰς ρηθείσας μικροδαπάνας μὴ γίνονται δεκταὶ ἐπιζόμεν δὲ διὰ πάντα τὰ μέλη θὰ συμφωνήσωσιν μεθ' ἡμῶν ὅτι ἡ ἀποφῆς αὕτη εἶναι ὀρθή, διότι μόνον οὕτως εἶναι δυνατὴ ἡ συνέχισις καὶ βελτίωσις τοῦ ἔργου.

Ὁ Πρόεδρος Ἀρ. Μυροματῆς Ὁ Διευθυντὴς Κ. Τρίπος

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθῆναι, τῆ 18 Ὀκτωβρίου 1935 Ἐγκύκλι. ὑπ' ἀριθ. 30

Πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν τμημάτων καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν καὶ τοὺς προϊσταμένους τῆς Τραπεζῆς

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 ἐγκυκλίου ἀνεκινώθη ἡ τροποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ ΤΥΠΕΤ, σχετικῶς πρὸς τοὺς εἰσείσους καὶ ὑπεδείχθη ἡ ἀνάγκη τῆς συντομωτέρας υποβολῆς νεωτέρου δελτίου οἰκείων παρ' ἐνὸς ἐκάστου ὑπαλλήλου. Ἐκ τοῦ ἐλέγχου τῶν ὀπίσθεν ἐνηργησάντων παρετηρήσαμεν, ὅτι πολλοὶ ὑπαλλήλοι δὲν ὑπέβζλον εἰσέτι δελτία οἰκογενειακῆς καταστάσεως. Ἡ ταιαύτη ἔμωσ παράλειψις θὰ ἐχθῶς φυσικὸν ἐπακολούθημα ἀπάρριψιν ὑπεβληθησομένων τυχόν αἰτήσεων δι' οἰκείους μὴ δηλωθέντας. Κατόπιν τούτου παρακαλοῦμεν ἕπως ἀνακινώθη τὸ παρὸν εἰς τὸ ὑπ' ἡμᾶς προσωπικόν ἵνα ἐντός τοῦ τρέχοντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ὑποβ. λωσ.ν ἡμῖν δελτία οἰκογενειακῆς καταστάσεως συμπληρωμένα.

Ὁ Πρόεδρος Ἀρ. Μαυροματῆς Ὁ Διευθυντὴς Κ. Τρίπος

ΑΘΛΗΤΙΚΑ - ΕΚΔΡΟΜΙΚΑ

Ἡ Ἐνωσις φιλάθλων τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς - Ἑλλάδος - Κρητικῆς - Ἀγροτικῆς, ἰδρυθεῖσα τὸ 1926 ἀρχικῶς ὡς Ἐνωσις Φιλάθλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀριθμεῖ σήμερον ὑπὲρ τὰ 200 μέλη συναδέλφους τῶν τσεσάρων ὡς ἄνω Τραπεζῶν.

Ἡ Ἐνωσις διατηρεῖ διάφορα τμήματα (Ἐκδρομικόν, Ἀθλητικόν, Σκύποβολῆς, Ναυτικόν καὶ Ἀντιφαρισέως). Μερικὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω τμημάτων παρουσίασαν εἰς τὸ παρελθόν ἀξιόλογον δράσιν. Λόγω ἔμωσ τῆς ἐκδηλωθείσης χαλαρώσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν μελῶν ἠτόνισεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ δράσις τῶν διαφόρων τμημάτων καὶ μόνον τὸ ἐκδρομικόν τμήμα ἐξακολουθεῖ σήμερον μετὰ μεγάλην δραστηριότητα, ἀποτελοῦν σχεδὸν τὴν μοναδικὴν ἐκδήλωσιν τῆς Ἐνώσεως. Μεγάλως συνετέλεσεν εἰς τὴν χαλάρωσιν ταύτην καὶ ἡ ἔλλειψις στέγης, ἔλλειψις ἣτις διὰ πρῶτην φορὰν πληροῦται διὰ τῆς παραχωρήσεως ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Ἰπαλλ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μίαν αἰθούσας τοῦ Καττος αὐτοῦ πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων τῆς Ἐνώσεως. Τὸ Δ. Σ τῆς Ἐνώσεως αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσῃ θερμῶς τὸν Σύλλογον διὰ τὴν εὐγενῆ ταύτην παραχώρησιν.

Διὰ τὴν εὐπρεπετέραν ἐμφάνισιν τοῦ γραφείου ἡ Ε. Φ. διέθεσε μέρος τῆς μικρᾶς περιουσίας της, οὕτως ὡστε ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς τὰ μέλη καὶ οἱ φίλοι της θὰ ἔχουν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐγκαταστάσιν ὅπου θὰ εὐρίσκουν βιβλία καὶ περιοδικὰ ἀθλητικῶν καὶ φυσιολατρικῶν περιεχομένου.

Ἐκφράζοντες τὰ θερμὰ εὐχαριστήρια καὶ πρὸς τὴν «Τραπεζιτικὴν» ἡ ὁποία ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ε. Φ. τὰς στέγας της διὰ τὴν πληρεστέραν διάδοσιν τῶν σκοπῶν τῆς Ε. Φ. δραστήρια καὶ εὐκαιρίας νὰ ἐκθέσωμεν ἐν ὀλίγοις ἐνεργείας καὶ σκέψεις τινὰς ἐπὶ τῆς περαιτέρω δράσεως τῆς Ἐνώσεως.

Διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ναυτικοῦ Τμήματος καταβάλλομεν προσπα-

θείας διὰ τὴν ἀπόκτησιν ναυτικῆς βάσεως εὐρισκόμενοι εἰς σχετικὰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς Θαλασσίας Ἐνώσεως. Δὲν δυνάμεθα νὰ προεξοφλήσωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν μας, ἐπιζόμεν ἔμωσ νὰ στεφθοῦν αὐταὶ ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Καταβάλλομεν ἐπίσης προσπάθειας διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ Ἐκδρομικοῦ Τμήματος διὰ τῆς διοργανώσεως συχνοτέρων ἐκδρομῶν. Ἀποδιδοῦμεν ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸ Τμήμα τοῦτο, διότι ὁ ἐκδρομισμὸς ἐνδείκνυται καὶ προσαρμόζεται περισσότερο εἰς τὴν τάξιν τοῦ Τραπεζ. Ἰπαλλήλου, ὑποχρεωμένου νὰ διάγῃ δλόκληρον τὴν ἔβδομάδα ἐντὸς κλειστοῦ χώρου.

Τὰ ὑπόλοιπα Τμήματα, λόγω τῆς ἐλλείψεως ἐπαρκῶς ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῶν μελῶν καὶ τῶν ἀπαιτούμενων σοβρῶν ὀλικῶν μέσων εὐρίσκονται εἰς ἀδράνειαν. Ἐν τούτοις ἡ Ἐνωσις δὲν θὰ ἀμελήσῃ νὰ δημιουργήσῃ εὐνοϊκούς ὁρους διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ αὐτῶν.

Θὰ ἦτο εὐχὴ τῆς ἔργον ἐάν ὑφίσταντο ἐν Ἑλλάδι εἰδικαὶ αἰθούσαις γυμναστικῆς διὰ τοὺς Τραπεζ. ὑπαλλήλους ἐφωδιασμέναι μετὰ ἀπαραίτητα γυμναστικὰ ὄργανα, θερμίζόμεναι καὶ ἀεριζόμεναι καλῶς εἰς τὰς ὁποίας νὰ δύνανται οἱ συνάδελφοι νὰ ἀσκούνται πραγματοποιούντες τὸ ἱερατικὸν ἰδεώδες «νοῦς ὑγίης ἐν σώματι ὑγίης». Εἰς τὸ ἐξωτερικόν ὅπου αἰ ἐξελιγμέναι κοινωνία ἀισθάνονται ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκη τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς, ὑφίσταται μέγας ἀριθμὸς αἰθουσῶν γυμναστικῆς ἀλλ' οὐδε μίαν Τράπεζαι διατηροῦν ἴστας τοιαύτας αἰθούσας διὰ τὸ προσωπικόν των. Ἡ ἀπόκτησις ὑπὸ τῆς Ε. Φ. τοιαύτης αἰθούσης καθίσταται ἀπολύτως ἀδύνατος διὰ μόνης τῆς δυναμικότητός της.

Ἡ Ἐνωσις Φιλάθλων ἀναγγέλλει διὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον τὰς κάτωθι ἐκδρομὰς: 10 Νοεμβρίου Πάργηθα (Ἀγ. Τριάς-Βιλιάνι-Πλάτανος). 17 Νοβρίου Πεντέλην (Κρηφισσιὰ Εὐαγγ. Λουκάς). 24 Νοβρίου Κιούρκια Μπολέτσι-Πηγῆ Ἀγ. Τριάδος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινῶμεν ὅτι ὁ Συνάδελφος κ. Νικὸλ. Κονταράτος, ἐξέπληνησε πῖνακας τοκολογικοὺς δι' ὧν ἐπιλύονται δι' ἀπλουστάτης μόνον προσθέσεως:

- 1) Τὰ προβλήματα τοῦ τόκου. α') Μὲ οἰονδήποτε ἐπιτόκιον. β') Εἰς ὁσονδήποτε χρόνον ἐτῶν ἡμερῶν, μηνῶν. γ') Μὲ ἔτος 960, 365 καὶ 366 ἡμερῶν.

2) Τὰ προβλήματα τοῦ ἀνατοκισμοῦ.

- α') Μὲ βᾶσιν τὸν ἐτήσιον ἀνατοκισμὸν. β') Τὸν ἐξαμηνιαῖον ἀνατοκισμὸν.

3) Τὰ προβλήματα τοῦ χρεωλυοίου.

- α') Ἐτήσιον τοκοχρεολύσιον. β') Ἐξαμηνιαῖον τοκοχρεολύσιον. γ') Τριμηνιαῖον τοκοχρεολύσιον. δ') Μηνιαῖον τοκοχρεολύσιον.

Μὲ ἰσοδύναμα καὶ μετὰ ἀνάλογα ἐπιτόκια πρὸς τὰ ἐπιτόκια τοῦ ἔτους.

4) Τὰ προβλήματα τῶν ἴσων καταθέσεων ἐπὶ ἀνατοκισμῷ, διενεργουμένων εἰς ἴσα χρονικὰ

ἔτη δι' οἰκείους μὴ δηλωθέντας. Κατόπιν τούτου παρακαλοῦμεν ἕπως ἀνακινώθη τὸ παρὸν εἰς τὸ ὑπ' ἡμᾶς προσωπικόν ἵνα ἐντός τοῦ τρέχοντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ὑποβ. λωσ.ν ἡμῖν δελτία οἰκογενειακῆς καταστάσεως συμπληρωμένα.

Ὁ Πρόεδρος Ἀρ. Μαυροματῆς Ὁ Διευθυντὴς Κ. Τρίπος

διαστήματα ὡς ἑξῆς:

- α') ἐτήσια καταθέσεις. β') Ἐξαμηνιαῖαι καταθέσεις. γ') Τριμηνιαῖαι καταθέσεις. δ') Μηνιαῖαι καταθέσεις.

Τοῦ πονήματος τούτου προτάσσονται αἰ γνῶμαι:

- 1) Τοῦ διαπρεποῦς Καθηγητοῦ τῶν Μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ Προέδρου τῆς Μαθηματικῆς Ἐταιρείας τῆς Ἑλλάδος κ. Νεῖλου Σκελλαρίου. 2) Τῶν κ. κ. Γ. Δημακοπούλου καὶ Β. Κυριακοπούλου Διευθυντοῦ καὶ Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Αἰ γνῶμαι αὐταὶ ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη κρίνει ἀπὸ μαθηματικῆς ἀπόψεως αἰ δὲ δεύτεραι ἀπὸ ἀποφῆς πρακτικῆς ἰδίᾳ ἐφαρμογῆς εἰς τὰς Τραπεζικὰς ἐργασίας, ἀποτελοῦσι τὸν μεγαλειέρον τίτλον τιμῆς διὰ τὸ σοβρῶν ἔργον τοῦ κ. Συν. ἀδελφου.

Τὸ ὅλον β.β.λὸν ἀποτελοῦμενον ἐκ 250 περιπτῶν σελίδων, πολυτελῶς ἀνευδρυμένον ἐκδίδεται τῇ ἡθικῇ καὶ ὀλικῇ ἐνισχύσει τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, θέλει δὲ κυκλοφορήσῃ προσεχῶς.

Ἡ τιμὴ τῆς καθωρίσθη εἰς Δρχ. 200.

Ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον διὰ τοὺς συναδέλφους τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγροτικῆς καθωρίσθη τιμὴ Δρχ. 150 πληρωτέων τοῖς μετρητοῖς ἢ διὰ 4 μηνιαίων ὄσεων ἐκ Δρχ. τεσσαράκοντα (Δρχ. 40).

Οἱ κ. κ. Συνάδελφοι τῶν Ὑπ' αὐτῶν, οἱ ἐπιθυμούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ εἰς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον δέον, ὅπως συμπληρώσων

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΧΟΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ

Κατωτέρω παραθέτομεν κατάλογον βιβλίων, δι' ὧν ἔχει πλουτισθῆ ἡ βιβλιοθήκη τῆς Λέσχης:

- 2085 Ἡ διαίτησις τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, ὑπὸ Νικίου Δ. Λεω. ἰάδου. 2086 α) Ἡ ἰθαγένεια τῆς ὑτάνδρου γυναίκος. β) Τὸ δικαίωμα τῶν λαῶν τοῦ διαθέτειν ἑαυτοῦς, ὑπὸ Στεφάνου Φ. Νικόλογου. 2087 Κρίσις (Νουβέλλα) ὑπὸ Ἀρκίδου. 2088 Ὁ Φασισμὸς, ὑπὸ Benito Mussolini καὶ G. Volpe. 2089 Κριτικὴ τοῦ Σοσιαλισμοῦ τόμος α', ὑπὸ Νικολάου Γ. Θεοφανοπούλου. 2090 Κοινωνιολογικὴ καὶ Πολιτικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια Τόμος α'. 2091 Κοινωνιολογικὴ καὶ Πολιτικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια Τόμος β'. 2092 Κοινωνιολογικὴ καὶ Πολιτικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια Τόμος γ'. 2093 Κοινωνιολογικὴ καὶ Πολιτικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια Τόμος δ'. 2094 Αἰ ἐν Σφόφ ἔθοροι τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ μνημείου τοῦ Ρ. Μπουρῆ, ὑπὸ Μιχ. Σ. Σεφινίδου. 2095 Ἡ μυσθητικὴ νῆτος ὑπὸ Ἰουλίου Βίβιν. 2096 (1-3) Φιλολογικὴ Μῦσις, ὑπὸ Ἐμίλ Φιγκέ. 2097 Τὰ Ἀλιευτικὰ, ὑπὸ Κουστῆ Μπαστιά. 2098 Ἡ Κοινωνικὴ πολιτεία Τόμος α', ὑπὸ Κ. Δ. Καροβ. δα. 2099 Χημικὸς καὶ ἀεροχημικὸς πόλεμος, ὑπὸ Κωνστ. Δαβάνη. 2100 Δημοσιονομικὰ Τόμος α', ὑπὸ Θ. Ἀλῆ Σ. Κουτούπη. 2101 Οἱ Ἰσραηλιταὶ τῆς Θεσσαλονίκης, ὑπὸ Α. Χ. Χαμουδοπούλου. Π. 263 L' Illustration Janvier-Avril 1935. Π. 267 La Petite Illustration (Roman) α'. ἔξ. αμ. 1935. Π. 268 La Petite Illustration (Theatre) α'. ἔξ. αμ. 1935. Π. 269 «Νέα Ἔστ' α» α'. ἔξ. 1935. Π. 270 «Ἐργασία» α'. ἔξ. αμ. 1935. Π. 281 Οἰκονομικὴ Ἐπετηρίς τῆς Ἑλλάδος; 1934 (Ἐνώσεως Τραπεζῶν) ὑπὸ Γ. Χαριτάκη.

σχετικὴν δῆλωσιν, τὴν ὁποίαν θὰ παραδώσων εἰς τοὺς κ. κ. προϊστάμενους τῶν λογιστηρίων των ἄνευ ὁποῦνδεος προεβήματος.

Οἱ κ. κ. Προϊστάμενοι τῶν λογιστηρίων παρακαλοῦνται, ὅπως ἀποστείλουν τὰς σχετικὰς δηλώσεις μέχρι 30(11)35 ἰδ βραδύτερον εἰς τὴν κάτωθι διεύθυνσιν:

Κύριον ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΝ Τμήμα Γενικοῦ Λογιστηρίου Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἀθῆνας

Ἰκανὸς ἀριθμὸς ἐντύπων δηλώσεων ἀποστέλλεται ἡθῆ εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα, ὅμοιοι δὲ δηλώσεις θὰ διανεμηθῶσι καὶ εἰς τοὺς κ. κ. Συνάδελφους τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος.

Τὰ δηλώσεις τῶν τελευταίων τούτων θὰ μεριμνήσῃ νὰ συγκεντρώσῃ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀπασχολήσεως των ὁ συνάδελφος κ. Ν. Κονταράτος.

(Ἐπιμελητεία Μορφώσεως)

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» δημοσιεύουσα τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν εἶναι ἰδιαίτερος εὐτυχῆς, διότι ἡ προσπάθεια τοῦ κ. συναδέλφου, ἀναγγελλομένη πρῶτον διὰ τῶν στηλῶν τῆς ἔφθασεν ἡθῆ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν της, διὰ τῆς ὁποίας μέλλει νὰ ἀποκτήσων οἱ κ. κ. Συνάδελφοι χρησιμώτατον καὶ πρωτότυπον ἔργον.

Σελβικρίνη ΣΤΑΜΑΤΑ ΤΗΝ ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΙΝ